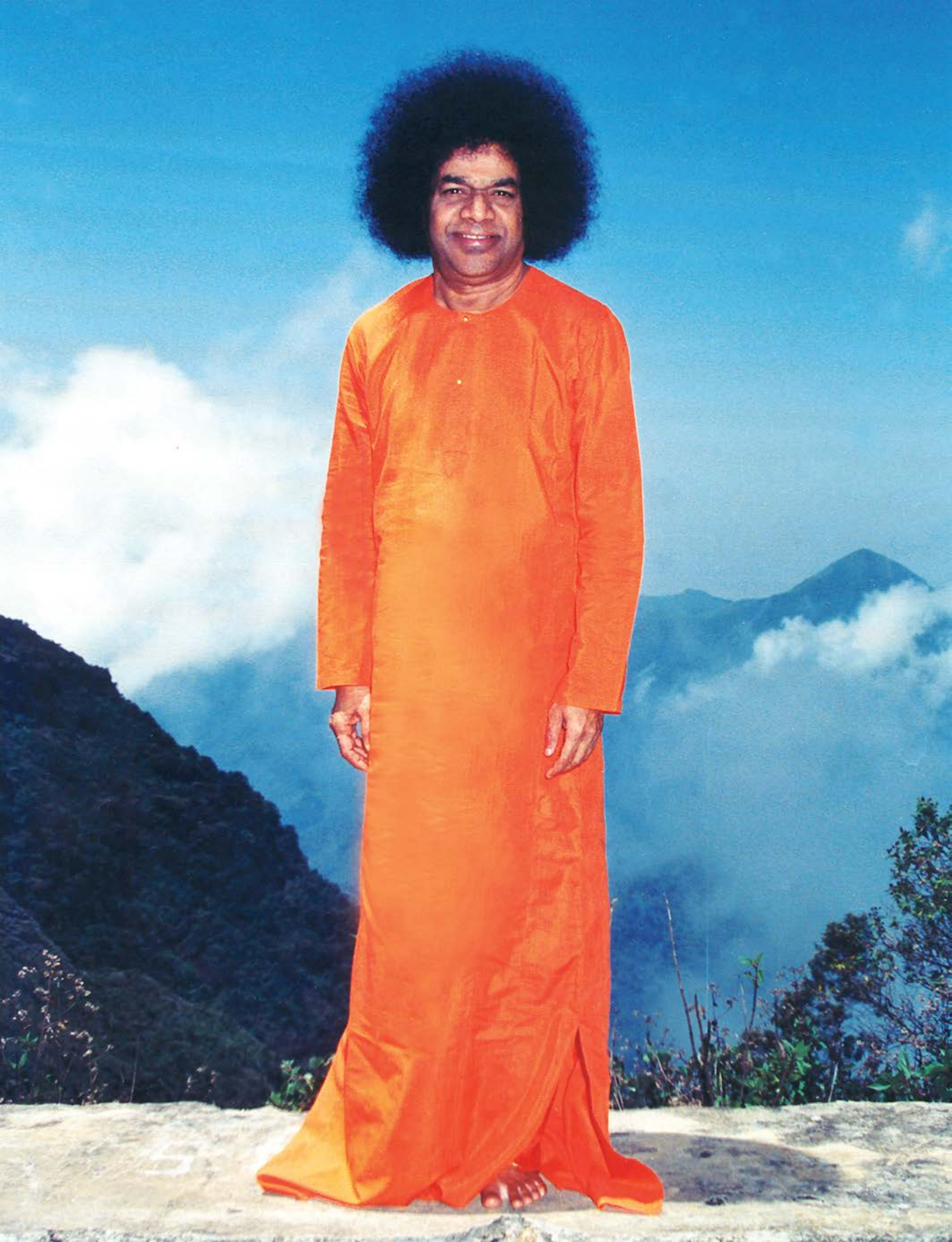

సనాతన సారథి

డిసెంబరు 2020

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 63

సంచిక 12

డి సెంబరు 2020

ప్రచురణ తేదీ

నవంబరు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. భగవత్తత్వ ప్రచారమే మానవ కర్తవ్యం	క్రిస్మన్ దివ్యనందేశం	7
3. “...నేనే నిన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తాను” - 2వ భాగం	సాయి శ్రవణం	14
4. సాయినామ జపమే జగతి రక్ష (కవితాంజలి)	డా॥ ఎల్.ఎన్. యాజ్ఞవల్క్య శర్మ	17
5. “సర్వ దేవ సమస్కారం...”	అవతారవాణి	18
6. ప్రేమార్ణవ తరంగాలు	త్రిభువన్ సచ్ దేవ	20
7. ‘మరువబోకుడిట్టి మంచి మాట’	శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ	23
8. అవతార వైభవంలో... (గత సంచిక తరువాయి)	పి.వి. చలం	24
9. ‘మున్ను శిరిడీ నేడు పల్లి ఉన్నవాడని పేరెగాని...’	జ్యోత్స్నారెడ్డి	31
10. దివ్యమధుర గానము	స్వర్గీయ పాండురంగ దీక్షిత్	35
11. ‘పారి రారయ్యా...’	శ్రీ సత్యసాయి గీతములు - 14, 15	37
12. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	38

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినీలయం

టెలిఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)

ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెస్యవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా బ్రహ్మ: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నీలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నీలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

రామోక్తార్థోన్ వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 81వ భాగం)

విభీషణ శరణాగతి

నగరమునకు రామదూతయైన వానరుడు వచ్చి ఇంతటి పని చేసెకదా! ఇక ప్రభువే వచ్చిన యెంత అనర్థము పుట్టునో? ఇంతవాడు దూత అయినప్పుడు ప్రభు వెంటటివాడో కదా, అని ఈ ప్రకారము రాక్షసులు యెక్కడ గుంపు చేరినా ఈ మాటలే ముచ్చటించుచుండెడివారు.

వారి మాటలు చెలికత్తెలు విని మండోదరికి చెప్పిరి. ఆమె మనసు వ్యాకులము జెందెను. ఇది నిజమేనని తాను కూడా తలచి, యేకాంతముగా తన భర్త ఉల్లాసముగా నున్న సమయమును గమనించి చేతులు జోడించుకొని, “నాథా! సర్వజ్ఞునితో విరోధము వలదు. రాముడు సామాన్య మానవుడు కాదని నీవే అనేక పర్యాయములు తెలిపియుంటివి; శూర్పణఖ ముక్కు చెవులు కోసినప్పుడే నీ సైన్యమేమీ చేయలేకపోయెను. కేవలము ఒక

రామలక్ష్మణులనే లక్షలాది రాక్షసులు కదలించలేకపోయిరి. ఇప్పుడు మహాబలవంతులైన వానర వీరులు తోడుగా లక్షలాది మంది వెంట వుండ, మన రాక్షసులు యేమి చేయగలరు? దూతనే బంధించలేని దౌర్భాగ్యము మన రాక్షసులది. దూతయే యింతటి కార్యమును ఒనర్చినప్పుడు ఇక లక్షలాది వానరులు యెంతైనా చేయగలరు. కాన, నా ప్రార్థన మన్నించి మంత్రి సహాయముతో, లేదా, నీ సహోదరుడైన విభీషణుని సహాయమునిచ్చి రాముని భార్యను పంపివేయుము. ఆ జానకి సామాన్యమయిన స్త్రీ కాదు. మహా పతివ్రత; దివ్యశక్తిస్వరూపిణి. అట్టివారిని హింసించుట నీకు మంచిది కాదు. నా మాట విని, సీతను రాముని కప్పజెప్పుము. నీకును, మన రాక్షస జాతికిని శుభము కలుగును. సర్పములు మండూకములనువలె రామబాణములు రాక్షసులను మ్రింగివేయును. నీ మొండిని విడచి, అహంకారమును త్యజించి, హఠమును దూరము నెట్టి, సీతను రామునకు సమర్పించుము. అతనితో శీఘ్రము సంధిజేసుకొనుము” అని ప్రాధేయపడెను.

పాదములు పట్టి ప్రార్థించుచున్న మండోదరిని మూర్ఛుడయిన రావణుడు చూచి పక్కున నవ్వి, “ఓసీ, అబలా! స్త్రీలు సహజముగనే భయస్వభావులు. వారి మాటలవలన శుభములు అశుభము లగును. వానరులు మన గుమ్మమునకు వచ్చిన మన రాక్షసులు వారిని భక్షించకుండురా?! నా పేరు విన్నంతమాత్రమున దేవతలే గడగడ వణకుచుండ నీకెందుకింత భయము? లోపలకు పొమ్ము” అని గర్జించి మూర్తీభవించిన దురభిమానముతో సభలో ప్రవేశించెను.

అతను వెళ్ళగనే మండోదరి, “ఆహా! విధిక్రతము విపరీతముగా నుండెను. నాకేమి దుర్గతి వచ్చునో కదా! నేనేమి

చేయగలను?” అని పడక గదికి వెళ్ళి అనేకవిధముల విచారముతో పరుండెను.

సభలో ప్రవేశించిన రావణుడు మంత్రులను పిలిచి, “ఓయీ! మీమీ అభిమతములు తెలుపుడు. రామదూత వచ్చి కావించిన దుర్గతి మీకు తెలిసినది కదా. ఇక ముందు ఏమి కానున్నదో, మనము ఏమి చేయవలెనో భయము వీడి అభిప్రాయములను తెలుపుడు”ని కోరగా మంత్రులు ఒకరి ముఖములు ఒకరు చూచుకొంటూ నవ్వి వూరకుండిరి. ఆనాడు కుంభకర్ణుడు మేల్కొంచెను. వాడు సభకు వచ్చి, “అరే, మూడు లోకములలో నావంటివారు లేరు. నా యెదుట నిలువగలవాడు కలడా? యెవ్వడో చిన్న వానరుడు లంకలో ప్రవేశించి గృహములు భస్మము గావించెనట! ఛీ, ఛీ, మీరందరూ యెట్లు వానిని వదలితిరి?” అని పండ్లు పటపట కొరుకుచు ఇంటికి వెళ్ళెను. అతికాయుడు లేచి, “రాజా! మీ ఆజ్ఞానుసారము గావించుము. మీ కటాక్షముండిన లోకములో మనుజులను, వానరులను నిశ్చేషముగా సంహరించెదను, పెక్కు మాటలేల?!” అని హుంకరించెను. ఇంతలో కామరూపుడగు మేఘనాథుడు లేచి, “మహాప్రభూ! నా ప్రతాపము లోక విఖ్యాతము. దేవతలే నా స్వాధీనులు, వారలకంటే బలవంతులు లోకమున లేరు కదా?! ఇక నరవానరుల మాట జెప్పనేల?!” అని ప్రగల్భములాడెను.

ఈవిధముగా కుంభకర్ణుని పుత్రులైన పాషండులు, పొగరుపోతులు, కుంబ నికుంభులు, మిగిలిన ప్రకంపనుడు ఇత్యాది వీరులు గర్జించిరి. మధ్యలో మహోదరుడు లేచి తొడలు కొట్టుకొనెను. పండ్లు పటపట కొరికెను. ఇట్లు ఆ సభలో ఒకరి తరువాత ఒకరు వారివారి ప్రతాపములు, ప్రగల్భములు పలుకుచూ లోలోన భయపడుచూ వున్ననూ రావణుని ప్రసన్నుని గావించు నిమిత్తమై ఈరీతిగా ప్రతాపముతో పలికిరి.

ఇంతలో మకరాక్షుడు లేచి, “సార్వభౌమా! నేను బ్రాహ్మణ వేషము ధరించి రామలక్ష్మణులను భోజనమునకు పిలిచి, వారు గృహమున ప్రవేశించగనే, వారిని గట్టిగా పట్టుకొనెదను. ఈ ఉపాయము మీకిష్టమయిన నేను ఈ ప్రయత్నము చేయుదున”ని పలికెను.

ఈవిధముగా మంత్రులు చెప్పిన వాక్యములు రావణునకు హితముగా నుండెను. ఇంతలో విభీషణుడు సభలో ప్రవేశించి, రావణునకు నమస్కరించి ఆసనముపై కూర్చొనెను. అంత రావణుడు తమ్ముని చూచి, “సోదరా! ఈ నరవానర విషయములో నీ అభిప్రాయమేమ”ని అడిగెను.

అంత విభీషణుడు, “కృపాళూ! నాకు తోచినరీతి చెప్పెదను. తాము సావధానముగా వినగోరుచున్నాను. నన్ను మన్నింపుము. ఓ నాథా! మీరు సద్గతిని, సత్కీర్తిని, శుభములను, సుఖమును గోరినయెడల పరశ్రీ ముఖమును చూడగూడదు. పదునాలుగు భువనములకు అధిపతియగువాని నొక జీవుడేమి చేయగలడు? ఎదిరించి జీవించునా? అట్టివారికేమి శుభములు కలుగును? ఎన్ని గుణములున్ననూ లోభగుణమున్న మనుజుడు రాజించడు. రాజా! కామక్రోధాదులు అధమ మార్గమునకు ద్వారములు. శ్రీరాముడు సామాన్యుడు కాదు. కాలునకు కాలుడు, అనామయుడు, అజుడు. అట్టివారితో వైరము విడచి వారిని సేవించుట మంచిది. వారి సతియైన జానకిని వారికి సమర్పించుము. వారి కటాక్షమును సంపాదించుము. మీ చరణములకు నమస్కరించి మాటిమాటికి విన్నవించును” అని ఈప్రకారముగా చెప్పిన వచనములకు మాల్యవంతుడను వృద్ధమంత్రి సమ్మతించెను. అతను లేచి, “ఓ మహారాజా! మీ తమ్ముడు చెప్పిన మాటలు నీతియుక్తములు, వానిని మీరు మన్నించుట శ్రేయస్సు” అని తెలిపెను.

మీరి యిరువురి మాటలకు రావణుడు ఉగ్రుడై, “మీరిరువురు మూర్ఖులు, మీరెంతగా పరమ శత్రువులను శ్లాఘించెదరు! మీరీ సభలో వుండతగినవారు కారు”, అని, “మీరిని సభనుండి వెదలగొట్టుడు” అని ఆజ్ఞాపించెను.

అంత మాల్యవంతుడు దిగ్గున గద్దె దిగి గృహమునకు నిష్క్రమించెను. పిమ్మట విభీషణుడు అన్నకు నమస్కరించి చేతులు జోడించుకుని, “రాజా! ప్రతి మనుజుని హృదయములో, సుమతియూ, కుమతియూ నివసించునని వేదశాస్త్రములు చెప్పును. సుమతి యుండినపుడు సకల సంపదలుండును, కుమతి యుండినపుడు సకల విపత్తులు కలుగును. మీ హృదయములో కుమతి యుండును. అందుచేత మంచిమాటలచే హితవు గోరినవారిని మీరు శత్రువులుగా భావించురు. రాక్షస కులమునకు కాళరాత్రి వంటి సీతమీద మీకు దయ కలగదు; అదియే మీ కుబుద్ధి. నేనొక వరము కోరుచున్నాను. నా మాట మన్నించి శ్రీరామునికి సీతను సమర్పించుడు. మీకు సకల కల్యాణములు కలుగును” అని ప్రార్థించగా, రావణుడు దిగ్గున లేచి, “ఓరీ మూర్ఖుడా! నీకు మృత్యువు సమీపించినది. నావలన నీవెంత కాలము జీవించియుంటివి. ఇప్పుడు నీకు శత్రువులు ఉపకారులా? వారిమీద నీకింత అభిమానమెందులకో అర్థము కాకున్నది. నా భుజబలముచేత సాధింపబడని మనుజుడొకడు లోకమున కలడా? నా అన్నము తింటూ, నా గృహమున నివసించుచూ, నా నీడన జీవించుచూ శత్రువులను భూషింతువా? కండలను పెంచిన కూటికుండకు చేటు వచ్చినట్లాయెను. నీవా తపశ్శాలులవద్దకుపోయి నీ నీతులను వారికి చెప్పుము” అని పాదముల చెంత కూర్చున్న తమ్ముని శిరస్సును కాలితో తన్నెను. ఎన్ని తన్నినను విభీషణుడు మాటిమాటికి రావణుని పాదములు పట్టి, “ఓ రాజా!

రాముడు సత్యసంకల్పుడు. నీకువలె నీ అనుచరులకు కూడా కాలము సమీపించినది. నేను ఇప్పుడే వెళ్ళి శ్రీరాముని శరణుజొచ్చెద. నా దోషము లేదు” అని చెప్పి వెదలెను.

అతడు “రామా, రామా” అని ఉవ్విళ్ళూరుచూ సముద్రమును దాటి ఇవతలి ఒడ్డునకు వచ్చెను. అతని యాగమనమును చూచి, అతడు రావణుని దూత అని తలచి వానరులు సుగ్రీవునితో చెప్పిరి. విభీషణుని, కటకములో ప్రవేశింపకుండ నిరోధించిరి. అతని వృత్తాంతమును శ్రీవారికి విన్నవించిరి. “ఓ రామా! రావణుని తమ్ముడు మిమ్ములను దర్శించుటకు వచ్చెను” అని సుగ్రీవుడు తెలుపగానే రాముడు, “సుగ్రీవా, నీ అభిప్రాయమేమి?” అని ప్రశ్నించెను.

అంత సుగ్రీవుడు, “రాక్షసుల మాయలను తెలిసికొనుట కష్టము. వారు కామరూపులు. ఎందులకు మీవద్దకు వచ్చెనో తెలియదు. నాకును, అంగదునకు మిత్రభేదము చేయుటకు వచ్చినట్లున్నది. వానిని తత్క్షణము బంధించుట మంచిది” అని తెలిపెను.

అప్పుడు రాముడు, “ఓ సఖుడా! నీ మాట సత్యము. శాస్త్రానుసారము పలికితివి. అయినను నా ప్రతిజ్ఞ వినుము; నీ మాటకు ప్రతికూలముగా నుండును. శరణాగతులను రక్షించెదనని నా ప్రతిజ్ఞ. శరణాగతులు మనకు శత్రువులయినను వారిని క్షమించుట ఉచితము. కోటి బ్రహ్మహత్యాపాపము చేసిననూ నన్ను శరణు జొచ్చిన యెడల నేను వానిని రక్షింతును. ఒకవేళ మనకు మిత్ర భేదము చేయుట కతనిని మనవద్దకు రావణుడు పంపినను, అంతమాత్రమున మనకు వచ్చిన భయ మేమియూ లేదు. ఒకవేళ భయపడి నా శరణుజొచ్చిన యెడల నా ప్రాణ సమానముగా వానిని రక్షింతును. కాన, త్వరగా అతనిని లోనికి గొనిరమ్ము” అని సుగ్రీవునకు ఆజ్ఞ ఇచ్చెను.

(సశేషం)

భగవత్తత్వ ప్రచారమే మానవ కర్తవ్యం

అల్లాయంచ మహమ్మదీయులు
జహోవాయంచ సత్తైస్తవుల్
పుల్లాబ్జాక్షుడటంచ వైష్ణవులు
శంభుండంచ శైవుల్ సదా
ఉల్లాసంబున గొల్వ నెల్లరను
నాయుర్భోగ భాగ్యాది సం
పల్లాభంబు లొసంగి భోచు
పరమాత్ముం దొక్కడే చూడుడీ!

ప్రేమస్వరూపులారా!

మానవ జీవితము ఉత్కృష్టమైనది, సౌజన్యమైనది, సౌశీల్యమైనదని ప్రతి ఒక్కరికీ తెలిసినదే. అనంతపురం

కాలేజి గర్ల్స్ (పూర్వవిద్యార్థినులు), 'మెస్సెంజర్స్ ఆఫ్ సత్యసాయి' అని పేరు పెట్టుకొని, సమాజ సంక్షేమమును ఆశించి, అనేకవిధములైన సేవాకార్యక్రమములలో పాల్గొంటున్నారు.

ప్రప్రథమంలో 'మెస్సెంజర్' (దూత) అంటే ఎవరనే సత్యాన్ని గుర్తించడం అత్యవసరం. ఈ విశాల ప్రపంచంలో ప్రతి మానవుడు భగవత్ప్రేరణచేత జన్మించినవాడే. ప్రతి మానవుడు భగవంతునియొక్క మెస్సెంజర్. ఈ మెస్సెంజర్ను భగవంతుడు ఈ జగత్తునకు ఏ ఉద్దేశ్యంతో పంపించాడు?

పరమాత్మ ప్రేమను ధరణిలో జనులకు
ప్రవహింపజేయుటే పరమ భక్తి
ప్రతి మానవుండును బ్రతికి తానుండుట
స్వార్థంబునకు కాదు, సంఘసేవ
చేయుటకే అన్న శ్రేష్ఠ భావంబుతో
మెలగుచునుండిన మేలు కలుగు
మరచియు తను తాను మానవ సేవకు
అంకిత మొసగుటే అత్యుత్తమి
నిష్కళంకపు ప్రేమను నిలిపి హృదినీ
సకల జీవుల కుపకృతి నలుపకున్న
పుట్టి ఫలమేమి నరుడుగా పుడమియందు?
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు?

పరమాత్మయొక్క సత్యబోధనలను, ప్రేమతత్త్వమును అనుభవించి, ఆనందించి, జగత్తునకు చాటడమే మానవుని ప్రధాన కర్తవ్యం. భగవత్తత్వాన్ని ప్రచారం చేసిన మానవునికే 'మెస్సెంజర్ ఆఫ్ గాడ్' (దైవదూత) అనే పేరు సార్థకమవుతుంది. భౌతికమైన, లౌకికమైన, అనిత్యమైన విషయాలను ప్రచారం చేసేవారు భగవంతుని మెస్సెంజర్లు కానేరరు.

జీసస్ పుట్టినప్పుడు ముగ్గురు జ్ఞానులు వచ్చారు; ఆ బిడ్డను చూసి చాల ఆనందించారు.

తిరిగి వెళ్లే సమయంలో మొదటి జ్ఞాని చెప్పాడు మేరీతో - “అమ్మా! నీ గర్భమునందు భగవంతుని ప్రేమించేవాడు పుట్టాడు” అని.

రెండవ జ్ఞాని, “అమ్మా, మేరీ! నీ కుమారుణ్ణి భగవంతుడు ప్రేమిస్తాడు” అన్నాడు.

మూడవ జ్ఞాని, “అమ్మా! భగవంతుడు, నీ కుమారుడు వేరు కాదు. ఇరువురూ ఒక్కటే” అన్నాడు.

ఈ మూడింటి అంతరార్థమును గుర్తించి వర్తించి నప్పుడు సత్యము సుస్పష్టంగా మనకు గోచరమవుతుంది. భగవంతుని ప్రేమించేవాడు “మెస్సింజర్ ఆఫ్ గాడ్” (భగవంతుని దూత): భగవంతునిచేత ప్రేమింపబడేవాడు “సన్ ఆఫ్ గాడ్” (భగవంతుని కుమారుడు). ఇరువురి ఏకత్వాన్ని గుర్తించినప్పుడు తండ్రి, కుమారుడు ఒక్కటే అవుతారు.

దేహాభిమానమును త్యజించాలి

ఈనాటి మానవులలో ఏ కొద్దిమందో భగవంతుని సందేశాన్ని చాటుతున్నారుగాని, అధికభాగము అనిత్యమైన, లోకసంబంధమైన విషయాలను మాత్రమే ప్రచారం చేస్తున్నారు. భగవంతుని ప్రేమను అందుకొన్న మానవుడు భగవత్ప్రేమ తత్వాన్ని మాత్రమే జగత్తునకు చాటాలి. దేహము అశాశ్వతమైనది, నిరంతరము మార్పు చెందునటువంటిది. భగవంతుడొక్కడే సత్యస్వరూపుడు. అట్టి భగవంతుని ప్రేమించి, భగవంతునిచేత ప్రేమింప బడినవాడు జీసస్. అతడు నిరంతరము దైవసందేశాన్ని జగత్తునకు చాటుతూ వచ్చాడు. అందరూ ఒక్కటే అనీ, అందరిపట్ల సమరస భావంతో వర్తించాలనీ ప్రబోధించాడు. “డెజ్ ఈజ్ ది డ్రెస్ ఆఫ్ లైఫ్” అన్నాడు. దేహం ఒక నీటి బుడగవంటిది, జీవికి ఒక తొడుగువంటిది. కనుక దేహాభిమానము త్యజించి, ఆత్మాభిమానమును వరించాలి. అన్నింటికంటే ప్రధానమైనది ప్రేమ. ప్రేమయే దైవంగా భావించాలి.

ఈనాడు అనేకమంది ధనమును సంపాదించడం, దేహసుఖాలను అనుభవించడంలోనే కాలమును వ్యర్థం

చేస్తున్నారు. చదువవచ్చు, ఉద్యోగము చేయవచ్చు, ధనం సంపాదించవచ్చు. కానీ వీటిని సత్కర్మాచరణలో వినియోగించాలి. మీరు ప్రతి దినము అనేకమంది దీనులను, దిక్కులేనివారిని చూస్తున్నారు. కానీ ఎంత మందికి సహాయం చేస్తున్నారు? జీసస్ జెరూసలేంలో జంతువులను బలి ఇవ్వడాన్ని వ్యతిరేకించాడు. అందుచేత అతడు అనేక బాధలను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది.

కష్టమే సుఖాన్ని అందిస్తుంది

సుఖదుఃఖములు లేని మానవుడు ఈ జగత్తులో కానరాదు.

కష్టసుఖములు రెండును కలసియుండు

వీని విడదీయ ఎవ్వరి వశము కాదు

సుఖము ప్రత్యేకముగ ఎందు చూడబోము

కష్టము ఫలించెనేని సుఖంబటంద్రు

కష్టములు లేకుండిన సుఖముయొక్క విలువ తెలియదు. చీకటియే లేకుండిన వెలుగు విలువ అర్థం కాదు. కనుక కష్టములను సహించాలి. కష్టమే మనకు సుఖాన్ని అందిస్తుంది. ఏ సుఖము? దేహ సుఖమా? లేక, మానసిక సుఖమా? కాదు, కాదు. అది ఆత్మసుఖము. మనం ‘శాంతి శాంతి శాంతిః’ అని ఉచ్చరిస్తున్నాము. దీని అంతరార్థ మేమిటి? దేహశాంతి, మనశ్శాంతి, ఆత్మశాంతి - ఈ మూడూ మనకు అత్యవసరం. ఇవి ఒక్క దైవప్రేమచేతనే మనకు లభిస్తాయి.

దైవప్రేమ లేనివానికి ఏ సుఖమూ ఉండదు. ఈనాడు మీరు అనేక భౌతికమైన సుఖములను ఆశిస్తున్నారు. ఏమిటి సుఖమంటే? ఎయిర్ కండిషన్ గదిలో కూర్చోవడం సుఖమా? లేక, రుచికరమైన పదార్థములను భుజించడం సుఖమా? కాదు, కాదు. ఇవన్నీ దేహానికి, మనస్సుకు సుఖమును చేకూర్చుతాయిగాని, ఆత్మశాంతిని చేకూర్చవు. నిజమైన సుఖము ఆత్మసుఖమే.

దైవసందేశాన్ని చాటడమే మీ కర్తవ్యం

ఈ ప్రాపంచిక సంబంధమైన కష్టములకు మీరు ఏమాత్రము భయపడకూడదు. ఇవి కదలిపోయే మేఘములవంటివి. ఇట్టి కదలిపోయే మేఘములను చూసి

మీరెందుకు చలించాలి? చలించని, భ్రమించని నిత్యసత్యమైన హృదయాన్ని ఆధారం చేసుకోవాలి. హృదయంలో భగవంతుని ప్రతిష్ఠించుకోవాలి; తలలో భగవచ్చింతన చేయాలి; చేతులతో పవిత్రమైన పనులు చేయాలి. క్రైస్తవులు తమ చేతులను, తలను, హృదయాన్ని స్పృశించి ప్రార్థించడంలో గల అంతరార్థం ఇదే. హెడ్, హార్డ్, హేండ్స్ - ఈ మూడింటినీ పవిత్రమైన కార్యాలలో ప్రవేశపెట్టాలి.

అన్నదానం, వస్త్రదానంవంటి సేవలు చేయడం అవసరమే. కానీ వీటితోపాటు శాశ్వతమైన ప్రేమతత్వాన్ని మీరు అభివృద్ధిపర్చుకోవాలి. మీరు చేసే సర్వ కర్మలూ ప్రేమమయంగా ఉండాలి. ఇదే భగవంతునియొక్క సందేశము. ఎవరు విన్నా, వినకపోయినా మీరు మాత్రం ఈ సందేశాన్ని ప్రపంచంలో చాటుతూ పోవాలి. అదృష్టం పండినవాడు వినగలడు; దురదృష్టం నిండినవాడు వదలగలడు. ఇతరులు వింటున్నారా, లేదా అని మీరు విచారణ చేయనక్కరలేదు. మీ పని మీరు చేయండి. దైవ సందేశాన్ని చాటడం మీ కర్తవ్యమని భావించండి.

భక్తులు ఎట్టి త్యాగానికైనా సిద్ధంగా ఉండాలి

ఈనాడు అనేకమంది భక్తులమని చెప్పుకొంటున్నారు; భక్తి అనగా కేవలం పూజలు, భజనలు, సేవలు చేయడం మాత్రమేనని భావిస్తున్నారు. ఇవి భక్తికి కొన్ని అంగములు మాత్రమే. భగవంతుని సందేశాన్ని ఆచరణలో పెట్టడమే నిజమైన భక్తి. ఎట్టి పరిస్థితియందైనా దానిని ఉల్లంఘించకూడదు. సత్యహరిశ్చంద్రుడు ఎన్ని కష్టములు సంభవించినా కృంగక, జంకక సత్యమును అనుసరిస్తూ వచ్చాడు. కానీ ఈ కలిప్రభావంచేత అనేకమంది సుఖములందు మాత్రమే భగవంతుని విశ్వసిస్తున్నారు, పూజిస్తున్నారుగాని కష్టములు, నష్టములు సంభవించాయంటే మనస్సును మార్చుకుంటున్నారు.

మీకందరికీ తెలుసు; జీసస్ ను సిలువ వేయాలని నిర్ణయించినప్పుడు అతనితోపాటు అతని అనుచరులను కూడా సిలువ వేయాలనుకొన్నారు. అంతవరకు జీసస్ కు ఎంతో దగ్గరగా ఉన్న కొందరు ఆ సమయంలో తాము జీసస్ యొక్క అనుచరులం కాదన్నారు. ఇలాంటివారిని

భక్తులని చెప్పవచ్చునా? భక్తులు దేనికైనా సిద్ధంగా ఉండాలి. ఎట్టి పరిస్థితియందైనా భగవదాజ్ఞను మీరకూడదు. అదియే నిజమైన భక్తుని దీక్ష. అట్టి దీక్షయందే త్యాగము ఆవిర్భవిస్తుంది. త్యాగమునందే అమృతత్వం ప్రాప్తిస్తుంది.

సర్వులకూ భగవత్సందేశాన్ని అందించడంలో శరీరామైనా త్యాగం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. కానీ ఇట్టి త్యాగమునకు మానవులు సిద్ధంగా లేరు. దైవప్రేమకోసం పాటుపడకుండా ధనంకోసం, సుఖం కోసం ప్రాకులాడుతున్నారు. ఏమిటీ ధనము! దైవప్రేమయే నిజమైన ధనము, సత్యమే నిజమైన ధనము. నిజంగా దృఢమైన విశ్వాసంతో, అచంచలమైన ప్రతిజ్ఞతో సత్యంకోసం పాటుపడితే మీకు ఎట్టి కష్టములూ రావు. కానీ దీనికి మీరు ఏమాత్రం సిద్ధంగా లేరు. ఇంక, భగవంతుడు మిమ్మల్ని ఏరీతిగా రక్షించగలడు? ఏరీతిగా అనుగ్రహించగలడు? భగవదనుగ్రహం పొందాలంటే మీరు త్యాగానికి సర్వవిధముల సంసిద్ధంగా ఉండాలి: “తిండికి తయార్, పనికి పరార్” అన్నట్లుగా ఉండకూడదు.

“బ్రహ్మవిద్ బ్రహ్మైవ భవతి”

ఒకానొక సమయంలో జాన్ కు ఒక దేవదూత ఏదో పుస్తకాన్ని చదువుతూ కనిపించింది. జాన్, “అమ్మా! ఏమిటా పుస్తకము?” అని ప్రశ్నించాడు.

అప్పుడామె అతని చేతికి ఆ పుస్తకాన్ని ఇచ్చి, దానిని భుజించి జీర్ణించుకొమ్మని చెప్పింది.

“ఏమిటి, పుస్తకాన్ని భుజించడమా! జీర్ణం గావించుకోవడమా! ఏమిటీ దీని అంతరార్థం?” అని యోచించాడు.

పుస్తకములో నున్న విషయాలను హృదయంలో చేర్చుకొని, వాటిని ఆచరణలో పెట్టి అనుభవంలోకి తెచ్చుకొమ్మని దేవదూత చెప్పినట్లుగా గుర్తించాడు.

జీర్ణం గావించుకోవడమనగా ఆచరణలో పెట్టడమే. అప్పటినుండి అతడు క్రీస్తు బోధించిన ప్రతి చిన్న విషయాన్ని ఆచరణలో పెడుతూ వచ్చాడు. కొంత కాలానికి రూపంలోను, మాటలలోను, చర్యలలోను జాన్, జీసస్ ఇరువురూ ఒక్కటే అయిపోయినారు. దీనినే వేదాంతము

“బ్రహ్మవిద్ బ్రహ్మైవ భవతి” అన్నది. దేనిని మీరు స్మరిస్తారో ఆ రూపాన్నే పొందుతారు.

ప్రహ్లాదుడు దైవాజ్ఞను పాటించి, కష్టములను లెక్క చేయకుండా నిరంతరము నారాయణ చింతన చేస్తూ, తనయొక్క సర్వస్వమును నారాయణార్పితం గావించడం చేత అతని యోగక్షేమాలను నారాయణుడే చూసుకుంటూ వచ్చాడు. అతనిని కొండలమీది నుండి నెట్టించినప్పుడు నారాయణుడే వచ్చి పట్టుకొన్నాడు; సముద్రంలో త్రోసినప్పుడు అలలు కూడా నారాయణ స్వరూపాన్ని ధరించాయి; పాములతో కరిపించినప్పుడు విషము కూడా అమృతంగా మారిపోయింది.

“సర్వదా సర్వకాలేషు సర్వత్ర హరిచింతనం”. నిరంతరము దైవచింతన చేస్తూంటే మీరు దైవస్వరూపాన్నే పొందుతారు. ఏవైనా కష్టాలు కలిగాయంటే, “అయ్యో, మేమీ బాధను భరించుకోలేమే” అని నిరాశకు గురి కాకూడదు. భగవంతుడు మీరు భరించలేని బాధలను అందించనే అందించడు. ఒకడు, “నాకు గత మూడు సంవత్సరముల నుండి భరించలేని బాధలు కలిగాయి” అన్నాడు. కానీ తాను ఆ బాధలను భరించగల్గటంవల్లనే కదా మూడు సంవత్సరాలు గడుపగలిగాడు. కనుక, భగవంతుడు మీరు భరించగలిగిన ‘టెస్ట్’ (పరీక్ష)లే పెడతాడుగాని, భరించలేనివి పెట్టడు. ‘టెస్ట్’ భగవంతునికి ‘టేస్ట్’గా ఉంటుంది. ఆ ‘టెస్ట్’లకు మీరు వెటువకూడదు. ఆవిధంగా ఉన్నప్పుడే దైవం అన్నివిధాలుగా మిమ్మల్ని రక్షిస్తూ వస్తాడు.

మొట్టమొదట పాల్ జీసస్‌ను చాల ద్వేషించేవాడు. ఒక రాత్రి జీసస్ అతనికి స్వప్నంలో కనబడి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, ఆప్యాయంగా అతని వీపు నిమిరుతూ, “పాల్! నేను నీకేమి ద్రోహం చేశాను? ఎందుకు నన్ను దూషిస్తున్నావు? నీవు పడే బాధలు, కష్టములు నీ కర్మఫలితములేగాని, అవి నేనందించినవి కావు” అని పలికి, ఆశీర్వాదించేటప్పటికి పాల్ మనసు మారిపోయింది. తదుపరి అతడు జీసస్‌కు దాసుడై, సెయింట్ పాల్‌గా పిలువబడినాడు. ఈవిధంగా జీసస్ అనేకమంది దుష్టులను సవరించి, వారిని సక్రమమైన మార్గంలో నిలుపుతూ వచ్చాడు.

త్రివిధ స్థాయిలు

జీసస్ చెప్పినవాటిలో ప్రధానమైనవి మూడు.

మొదటిది ‘ఐ యామ్ ది మెస్సెంజర్ ఆఫ్ గాడ్’ (నేను భగవంతుని దూతను).

ప్రతి మానవుడు తనను తాను భగవంతుని దూతగా భావించి, భగవత్సందేశాన్ని జగత్తుకు చాటాలి.

తరువాత ‘ఐ యామ్ ది సన్ ఆఫ్ గాడ్’ (నేను భగవంతుని కుమారుడను) అని విశ్వసించాలి.

కుమారునికి తండ్రి ప్రోవర్బ్‌లో హక్కు ఉంటుంది కదా! కనుక మానవుడు భగవంతుని ప్రోవర్బ్‌లైన సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలకోసం పాటుపడాలి; వాటిని ఆచరించి, అనుభవించి ఇతరులకు అందించాలి. అప్పుడే తాను భగవంతుని కుమారుడనిపించుకోవడానికి తగిన అర్హత పొందుతాడు.

చివరికి అందరియందు ఏకత్వాన్ని గుర్తించి ‘ఐ అండ్ మై ఫాదర్ ఆర్ వన్’ (నేను, నా తండ్రి ఒక్కటే) అనే స్థాయికి చేరుకోవాలి. ఆ స్థాయికి చేరుకొన్న తరువాత

జీసస్ కు బాధలు లేవు, కష్టములు లేవు. దుఃఖము లేదు. నిరంతరము ఆనందంగా జీవిస్తూ వచ్చాడు. అన్నింటికీ తాను సిద్ధమైనాడు; తనను నిలువపై వేసి కొట్టినప్పుడు కూడా నవ్వుతూనే ఉన్నాడు. బాధలన్నీ దేహానికేగాని తనకు కాదని భావించాడు. ఇలాంటి ఆదర్శములను తీసికొని జీసస్ ను ఆరాధన చేయాలిగాని, ఆదర్శములను విస్మరించి ఆరాధన చేస్తే ప్రయోజనం లేదు.

‘డౌటింగ్ థామస్’లకు దూరంగా ఉండండి

ప్రతి మానవుడూ తాను భగవంతుని మెస్సెంజర్ నని విశ్వసించాలి; స్వామియొక్క ఆదేశాలను, సందేశాన్ని జగత్తుకు చాటుతూ పోవాలి. ఒకరు ‘నో’ అనవచ్చు, మరొకరు ‘యెస్’ అనవచ్చు. ఈ ‘నో, యెస్’లు మీ నోటికే గాని, సాయికి సర్వం ‘యెస్, యెస్, యెస్’!

దైవంలో ఎట్టి దోషములూ ఉండవు. దైవం చెప్పే ప్రతి మాట, చేసే ప్రతి పని సక్రమమైనవిగానే ఉంటాయి. దైవం మీకెప్పుడూ మంచినే ఇస్తాడుగాని, చెడునివ్వడు. మీకేదైనా చెడు కనిపించిందంటే, అది మీ భావాలయొక్క ప్రతిబింబమే.

జీసస్ దగ్గర థామస్ అనేవాడుండేవాడు. అతనికి తలనిండా అనేక ‘డౌట్స్’ (సందేహాలు) ఉండేవి. కనుకనే అతనికి ‘డౌటింగ్ థామస్’ అని పేరు. అటువంటి డౌటింగ్ థామస్ లు ఈ కలియుగంలో మరింత ఎక్కువైనారు. అలాంటివారితో మీరు స్నేహం చేయకండి. ఎందుకంటే, వారితో స్నేహం చేస్తే మీరు కూడా ‘డౌటింగ్ థామస్’లుగా తయారవుతారు.

దైవం అగ్నివంటివాడు. మీరు బొగ్గువంటివారు. బొగ్గును బొగ్గుతో చేర్చితే ప్రయోజనం లేదు. బొగ్గును ముట్టినా చేతికి గలీజు అవుతుంది; నీటితో కడిగినా నీరు కూడా చెడిపోతుంది. దీనిని పరిశుద్ధం చేయడం మీకు చేతకాదు. ఇది పరిశుద్ధం కావాలంటే ఏమి చేయాలి? బొగ్గును అగ్నితో చేర్చినప్పుడు బొగ్గు కూడా అగ్నిగా మారుతుంది. కనుక, మీరు దైవంతో చేరండి; మీరు కూడా దైవంగా రూపొందుతారు. దైవాన్ని పరిపూర్ణంగా విశ్వసించాలి. అట్టి విశ్వాసమే దివ్యత్వాన్ని పోషిస్తుంది.

ప్రేమస్వరూపులా! అందరూ భగవంతుని దూతలే; అందరూ ప్రేమస్వరూపులే. ప్రేమ లేని మానవుడు

లోకంలో లేడు. కానీ ఈ ప్రేమను లోకసంబంధమైన కుటుంబ వ్యవహారాలలో, విషయాలలో ప్రవేశపెట్టి దుర్వినియోగపర్చుకొంటున్నారు. కుటుంబాన్ని కూడా చూసుకోవలసిందే; మీ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించవలసిందే. కానీ వారే ప్రధానమని అనుకోకూడదు. ప్రధానమైనవాడు భగవంతుడొక్కడే. కనుక, నిస్సందేహంగా భగవంతుణ్ణి విశ్వసించండి. అప్పుడే మీకు సర్వబాధలూ పరిహార మవుతాయి; ఆనందము చేకూరుతుంది. ఈ సత్యాన్ని ఆచరించి, అనుభవించి, లోకానికి అందించినవాడు జీసస్.

ప్రేమదృష్టికే భగవంతుడు గోచరిస్తాడు

జీసస్ చిన్న పిల్లవానిగా ఉన్నప్పుడు అతనిని తీసికొని తల్లిదండ్రులు జెరూసలేంలో ఒక ఉత్సవానికి వెళ్ళారు. అక్కడ అనేకమంది జనులు ప్రోగయ్యారు. ఆ గుంపులో ఉన్నట్లుండి జీసస్ కనిపించకుండా పోయాడు. తల్లిదండ్రులు కంగారుపడి అన్వివైపుల వెతికారు. చివరికి మందిరంలో చూసేసరికి జీసస్ పూజారికి ఎదురుగా కూర్చోని, అతను బోధిస్తున్న విషయాలను ఏకాగ్రతతో వింటూ కనిపించాడు. “ఇతడు భగవంతునియెడల ప్రేమ కల్గిన బిడ్డ అని ఆ జ్ఞానాలెవరో చెప్పిన మాట నిజమే” అనుకొంది మేరీ. జీసస్ ను ఎత్తుకొని ఆనందబాష్పాలు రాల్చింది.

అప్పుడు జీసస్, “అమ్మా! నేను భగవంతుని సన్నిధిలో ఉన్నాను. ఈ సన్నిధి నా పెన్నిధిగా భావిస్తున్నాను. నీవు నా కోసం వెతుకవలసినచోట వెతుకకుండా ఎక్కడెక్కడో వెతికావు కాబట్టే, నేను కనిపించలేదు” అన్నాడు.

ఇందులో ఒక గొప్ప సందేశమున్నది. భగవంతుని కోసం వెతుకవలసినచోట వెతుకకుండా ఎక్కడెక్కడో వెతికితే ఎట్లా చిక్కుతాడు? భగవంతుడు ప్రేమస్వరూపుడు. సర్వత్రా ఉన్నాడు. కనుక భగవంతుణ్ణి ప్రేమతో వెతకాలి. మీరు భగవంతునినుండి వచ్చారు (‘ఫ్రమ్ గాడ్’); భగవంతునితోనే ఉన్నారు (‘విత్ గాడ్’); భగవంతుని కోసమే జీవిస్తున్నారు (‘ఫర్ గాడ్’); భగవంతుడినే చేరుకొంటారు (‘టు గాడ్’). భగవంతుడు మీలోనే ఉన్నాడు, మీ వెంటనే ఉన్నాడు, మీ జంటనే ఉన్నాడు. మీ కంటనే ఉన్నాడు. ఇలాంటి భగవంతుణ్ణి వెతికేదెక్కడ!

దీనిని పురస్కరించుకొనియే త్యాగరాజు “నేనెందు వెదకుదురా, రామా!” అని పాడినాడు.

ఒక పర్యాయం అతడు పూజించే రామ విగ్రహం కనిపించకుండా పోయింది. “రామా! నిన్ను ఎక్కడని వెతికేది? నీవు లేకుండా నేను జీవించలేను” అని గంగలో దిగినాడు. అక్కడతని కాలికి ఏదో తగిలినట్లయినది. అది ఏమిటని తీసి చూస్తే రామ విగ్రహమే! “రార మా ఇంటి దాక, రఘువీర సుకుమార నే మ్రొక్కెద” అని ఆనందంతో గానం చేశాడు.

రాముణ్ణి తనకు అత్యంత సన్నిహితునిగా భావించి ప్రేమతత్వాన్ని అనుభవించినవాడు త్యాగరాజు. అట్టి పరమ భక్తులకే దివ్యత్వం గురించి తెలుస్తుందిగాని, అన్యులకు దివ్యత్వం ఏమాత్రము అర్థం కాదు. మలేరియా జ్వరం వచ్చినవానికి చక్కెర కూడా చేదుగా ఉంటుంది కదా! భగవంతుడు నాలోనే ఉన్నాడు, నాతోనే ఉన్నాడు, నా చుట్టూ ఉన్నాడు అని గాఢంగా విశ్వసిస్తే తప్పక నీవే భగవంతుడవైపోతావు. దేవుడు వేరు, నేను వేరు అనుకోవద్దు.

నేను కోరేది ప్రేమ ఒక్కటే!

నిన్న మన ‘మెస్సెంజర్స్’కి చీరలు పంచినప్పుడు, “థ్యాంక్ యు స్వామీ!” అన్నారు. నేను చెప్పాను: “అన్నం పెట్టినందుకు అమ్మకు ఎవరైనా థ్యాంక్స్ చెప్పతారా? కనుక, నాకెవ్వరూ థ్యాంక్స్ చెప్పకండి” నేను ఏది చెప్పినా, ఏది చేసినా నాకోసం కాదు. నాకేదీ అక్కరలేదు, ప్రేమ ఒక్కటి మాత్రం కావాలి. ప్రేమ మీ ప్రోపర్టీ కాదు, అది కూడా నా ప్రోపర్టీయే. ప్రేమ భగవంతుని వరప్రసాదమే గాని, మీరు సంపాదించుకొన్నది కాదు. కనుక దానిని తిరిగి భగవంతునికే అర్పించాలి.

ఏ హృదయము నొసంగితివో ఈశ నాకు
మగిడి దానినే యర్పింతు మహితమూర్తి
పరగ వేరేమి తెత్త నీ అర్చనకును?

అంజలి ఘటించు అందుకోవయ్య నీవు”

“ఓ భగవంతుడా! నీవు ఇచ్చినదే నీకు ఇస్తున్నాను” అనే భావంతో హృదయాన్ని భగవంతునికి ఎవరు అర్పిస్తారో అతడే నిజమైన భక్తుడు. అతడే నిజమైన త్యాగి.

ఇట్టి భావం లేకుండా మీ భక్తిని మీరు వర్తించుకుంటూ కూర్చుంటే, అది అహంకారంగా రూపొందుతుంది. అహంకారమునకు అవకాశం ఇవ్వకూడదు.

త్యాగరాజు, రామదాసు, తుకారాంవంటి భక్తులకు చాల కష్టాలు కలిగాయి. పరమ భక్తులను కష్టాలు వెంటాడుతూ ఉంటాయి. అయితే కష్టాలు ఎందుకోసం వస్తాయి? మీ హృదయాన్ని పరిశుద్ధం చేయడానికే. మలినమైన పాత్రను తోమాలంటే చాల కష్టపడాలి కదా! అదేవిధంగా, మలినమైన హృదయపాత్ర పరిశుద్ధం కావాలంటే కష్టాలను అనుభవించక తప్పదు.

ఒకానొక సమయంలో పరమ భక్తుడైన త్యాగరాజుకు కూడా రామునిపై కోపం వచ్చింది. “రామా! నీలో శక్తి లేదా, లేక నాలో భక్తి లేదా? నిజంగా నీలోనే శక్తి ఉంటే నా కష్టాలను ఎందుకు నివారించలేకపోతున్నావు? కనుక నాలో భక్తి ఉందిగాని నీలోనే శక్తిలేదు” అన్నాడు. మరి కొంతసేపు ధ్యానంలో కూర్చున్నాడు.

“కపి వారిధి దాటునా?! కలికి రోట గట్టునా?!

లక్ష్మిదేవి వలచునా?! లక్ష్మణుండు కొలచునా?!

సూక్ష్మబుద్ధిగల భరతుడు చూసిచూసి మ్రొక్కునా?

అప్పు రామశక్తి ఎంతో గొప్పరా”

“నీ శక్తి చాల గొప్పది స్వామీ! నేను అల్బుడను కావడంచేత నీ శక్తిని కూడా అల్బుమైనదిగా భావించాను. నన్ను క్షమించు” అని ప్రార్థించాడు.

భక్తులకు దాసుడు భగవంతుడు

స్విచ్ వేసిన వెంటనే లైటు వచ్చినట్లుగా, మీరు హృదయాన్ని పవిత్రం గావించుకొని, భగవంతునికి అర్పితం చేసిన తక్షణమే భగవంతుడు వస్తాడు, క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయదు. రామదాసు విషయంలో ఇదే జరిగింది. రామలక్ష్మణులు మారువేషంలో తానీషావద్దకు డబ్బు మూటలు మోసుకొని వెళ్ళారు. “అయ్యా! మేము రామదాసు పంపగా వచ్చాము. ఆయన ఈ డబ్బును మీకివ్వమని చెప్పినాడు” అన్నారు. “ఎవరు మీరు?” అని ప్రశ్నించాడు తానీషా. “మేము రామలక్ష్మణులము, రామదాసు బంటులము” అన్నారు.

చూశారా! భక్తులకు దాసుడవుతాడు భగవంతుడు. కానీ ఈ సత్యాన్ని మీరు గుర్తించుకోలేకపోతున్నారు. భక్తులకు అనేక అడ్డంకులు కలుగుతుంటాయి. ఈ లోకంలో దైవాన్ని గురించి అనేకమంది అనేకవిధములుగా వాదిస్తుంటారు, పరిహసిస్తుంటారు. కానీ, ఎవరేమి చేసినా దాని ఫలితం వారికే వస్తుంది. అది దైవత్వానికి ఏమాత్రము అంటదు. కనుక, ఎవరెన్ని అన్నప్పటికీ మీరు శాంతం వహించండి. వాదించడంవల్ల వైరం పెరిగిపోతుంది. కనుక వాదించడానికి ప్రయత్నించకండి. ఎవరైనా విమర్శిస్తే పక్కున నవ్వుండి. ఆ నవ్వే వారికి తగిన శిక్ష. పాల్ జీసస్ వద్దకు వెళ్ళి చాల దూషించాడు. దానికి సమాధానంగా జీసస్ ప్రేమతో నవ్విన్నాడు. ఆ నవ్వులోని మాధుర్యమే పాల్ హృదయంలోని విషాన్ని పూర్తిగా హరించివేసింది. కనుక మీరు ఎప్పుడూ నవ్వుముఖంతో ఉండాలి; 'కేస్ట్రాయిల్ ఫేస్' పెట్టకూడదు.

ప్రశాంతినిలయంలో క్రిస్మస్

ప్రేమస్వరూపులారా! మనం ప్రతి సంవత్సరం ఇక్కడ క్రిస్మస్ పండుగ చేసుకొంటున్నాము. మీరు ఎన్ని దేశాల నుండియో వస్తున్నారు. అయితే నిజమైన క్రిస్మస్ పండుగ ఒక్క ప్రశాంతినిలయంలో తప్ప మరెక్కడా జరగదు. ఎందుకంటే, బయట క్రిస్మస్ పండుగను క్రిష్టియన్లు మాత్రమే చేసుకొంటారు; హిందూ పండుగలను హిందువులు మాత్రమే చేసుకొంటారు: ముస్లిం పండుగలను ముస్లింలు మాత్రమే చేసుకొంటారు. కానీ ఇక్కడ అట్లా కాదు. అన్ని మతములవారు ప్రవేశిస్తున్నారు. సర్వమత సమన్వయమైనది మన ప్రశాంతినిలయం. అనేకమంది అనేకచోట్ల మద్యపానంతో, మాంస భక్షణతో క్రిస్మస్ పండుగ జరుపుకొంటారు. కానీ, మన క్రిస్మస్ అలాంటిది కాదు; తెల్లవారుర్భూమున మూడు గంటలకు ప్రారంభమై రాత్రి పన్నెండు గంటలవరకు దైవచింతనచేత నిండిపోతున్నది. క్రిస్మస్ పండుగ ప్రశాంతినిలయంలో ఒక 'హోలీడే' (Holy day)యే కానీ, 'హోలీ డే' (Holiday) కాదు. ఇలాంటి పవిత్రమైన భావాలను హృదయంలో నింపుకొని, మీమీ స్వస్థానములకు వెళ్ళిన తరువాత వాటిని ఆచరణలో పెట్టండి.

"మేము భగవంతుని దూతలం" అనే భావాన్ని దృఢపర్చుకోండి. ఎక్కడికి వెళ్ళినా భగవత్సందేశాన్ని చాటుకొంటూ పొండి. భగవంతుని సువాక్యములను అందరికీ అందించండి. అదే మీ ప్రధానమైన కర్తవ్యం. అంతకు మించిన సేవ మరొకటి లేదు. శిలా హృదయులను కూడా మీరు అమృత హృదయులుగా మార్చివేయాలి. ప్రేమచేత ఎలాంటి కఠిన హృదయులైనా మార్చవచ్చును. అయితే, కొన్ని హృదయాలు ఇసుప కడ్డీలవలె మరింత కఠినంగా ఉంటాయి. అవి మారటానికి కొంత టైమ్ పడుతుంది. కనుక, మీరు కొంత ఓపిక పట్టండి. కొంతకాలానికి అవి కూడా మారిపోతాయి. స్వామి తత్వాన్ని, స్వామియొక్క పవిత్రతను ఎవ్వరూ అర్థం చేసుకోలేరు. ఇక్కడ ప్రశాంతినిలయంలో మొట్టమొదటిసారిగా క్రిస్మస్ జరిగినప్పుడు ఒక పాట పాడాను.

"లవ్ ఈజ్ మై ఫామ్... ట్రూత్ ఈజ్ మై బ్రెత్
బ్లీస్ ఈజ్ మై ఫుడ్.... మై లైఫ్ ఈజ్ మై మెస్సేజ్
ఎక్స్ ప్లెన్షన్ ఈజ్ మై లైఫ్... నో రీజన్ ఫర్ లవ్,
నో సీజన్ ఫర్ లవ్... నో బర్డ్, నో డెత్"

(ప్రేమయే నా స్వరూపం; సత్యమే నా శ్వాస; ఆనందమే నా ఆహారం; నా జీవితమే నా సందేశం; వ్యాపకత్వమే నా జీవితం; ప్రేమతత్త్వం రీజన్కు, సీజన్కు అతీతమైనది; ప్రేమకు చావు లేదు, పుట్టుక లేదు).

మీరు ఎవరికైనా సాయిబాబా గురించి చెప్పాలనుకొన్నప్పుడు ఈ పాట పాడండి. అప్పుడు వారు చక్కగా అర్థం చేసుకోగలరు. మానవ సోదరత్వాన్ని, దైవ పితృత్వాన్ని దృఢంగా విశ్వసించండి. దైవచింతనచేత లోకకల్యాణమునకు పాటుపడండి. కేవలం నా దేశం మాత్రమే సుఖంగా ఉండాలనే సంకుచితమైన భావమును పెట్టుకోకండి. ప్రపంచమనే పెద్ద గృహంలో వివిధ దేశాలు చిన్నచిన్న రూమ్లవంటివి. కనుక, ప్రపంచమంతా సుఖంగా ఉండాలని ఆశించండి. దీనిని పురస్కరించుకొనియే "సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు" అన్నారు. ముఖ్యంగా మీరు చేయవలసిన సాధన ప్రేమను పెంచుకోవడమే. ❖

“... నేనే నిన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తాను”

(గత సంచిక తరువాయి)

❖ సాయి శ్రవణం ❖

ప్రార్థన మన్నించిన స్వామి

అంతా బాగానే ఉంది. మరి ప్రశాంతినిలయంలో తబలా వాయించే అవకాశం కావాలని నేను ఏళ్ల తరబడి స్వామికి రాసిన లెటర్స్ మాటేమిటి?

ఒకసారి స్వామి దర్శనార్థం పర్తి వెళ్లి, వెంటనే చెన్నై తిరిగి వచ్చేసా. మర్నాడు, యజుర్ మందిరంలో స్వామి సేవలో ఉన్న ఒక బ్రదర్ ఫోను చేసి స్వామి నాకోసం అడిగినట్లు చెప్పాడు. అవకాశం త్రుటిలో చేజారినట్లు అనిపించింది. ఆ సాయంత్రమే బయలుదేరి, మర్నాడు ఉదయానికి పర్తి చేరాను. చేరగానే, నేను మందిరంలో తబలా వాయించాలని స్వామి ఆదేశించినట్లు తెలిసింది. సాయి స్టూడెంట్స్ కి మాత్రమే లభించే ఆ అవకాశం ఎంతో

దయతో స్వామి నాకు ప్రసాదించడం నా మహాభాగ్యం. వెంటనే నేను ప్రశాంతి భజన బృందాన్ని కలిసి, స్వామి నన్ను తబలా వాయించమన్నారని చెప్పాను. వాళ్ళు చాలా మర్యాదగా, “మాకు మాత్రం అలాంటి సూచన ఏదీ అందలేద”ని చెప్పారు. నేను కంగు తిన్నాను.

కానీ ఆ మరుసటిరోజే భజన బృందం నుంచి నాకు రమ్మని కబురొచ్చింది. మొదటిసారి మందిరం భజన హాలులోపల కూర్చున్నాను. భజన ప్రారంభానికి ముందు స్వామి లోపలికి వచ్చి నన్ను ‘మద్రాస్ బాయ్’ అని పరిచయం చేశారు. నేను తబలా వాయించాను. మధ్యలో స్వామి, “ఎలా వాయిస్తున్నాడ”ని సాయిసురేంద్రనాథ్ గారిని అడిగారు.

తమ సన్నిధిలో ప్రశాంతి మందిరంలో తబలా వాయించే అవకాశాన్ని, స్వామి నేను లెటర్స్ రాసినందుకో, లేక నన్ను తృప్తిపరచడానికో ఇవ్వలేదు. తమ సన్నిధిలో మెసలుతూ నా విశ్వాసాన్ని మరింత బలపరచుకోవాలని వారి సంకల్పం. పర్తి వెళ్ళినప్పుడల్లా నాతో మాట్లాడేవారు. “ఏయ్ తబలా బాయ్, ఎప్పుడొచ్చావ్?” అనేవారు.

భజన హాలులో తబలా వాయించేటప్పుడు, స్వామికి ఇవ్వటానికని చిన్నచిన్న స్లిప్పులు రాసి, జేబులో పెట్టుకునేవాడిని. క్రిస్మస్ కి ముందు ఒకరోజు, ‘స్వామీ, కరుణించి మా కుటుంబానికి ఇంటర్వ్యూ ఇవ్వండి’ అని రాసిన స్లిప్పు జేబులో పెట్టుకున్నాను. నా జేబులో చీటీ కనబడగానే స్వామి అది అడిగి తీసుకుని చూశారు. అలాగే అన్నట్టు తల ఊపారు. హారతి అయ్యాక, “న్యూ ఇయర్ కు అమ్మనీ నాన్ననీ తీసుకుని రా. పిలిచి మాట్లాడతాను” అని చెప్పారు. స్వామి అదేశం మేరకు క్రిస్మస్ వరకు పర్తిలోనే ఉండి, చెన్నై చేరాను.

డిసెంబరు ముప్పై ఒకటిన, అమ్మ తీవ్ర అస్వస్థతకు గురి అయింది. ఆమెకు మాట ముద్దగా రావడం మొదలయింది. వెంటనే సాయి భక్తులయిన డాక్టర్లకు ఫోన్ చేశాను. స్వామి మనకు, ప్రేమతో ఒకరికొకరు తోడ్పడే అతి పెద్ద సాయి కుటుంబాన్నిచ్చారు. వారిది వెలకట్టలేని సేవ. ఇందుకు మనం స్వామికి సదా కృతజ్ఞులమై ఉండాలి. డాక్టరు సలహా మేరకు మెదడు స్కాన్ చేయించిన వెంటనే, “నన్ను పర్తికి తీసుకెళ్ళండ”ని అమ్మ పట్టుపట్టింది. స్వామిమీద భారం వేసి, పర్తికి తీసుకెళ్ళాం.

భజన టైములో లెటర్ ఇచ్చేందుకు, స్వామి అవకాశం ఇవ్వలేదు. కానీ సాయంత్రం హారతి అయ్యాక యజుర్ మందిరానికి రమ్మని పిలిచారు. వెళ్ళగానే, “కారు ఎందుకంత వేగంగా నడిపావు?” అని అడిగారు.

నేను అమ్మ ఆరోగ్యం గురించి చెప్పబోతుంటే ఆపి, “అసలే అమ్మకు బాగాలేదు. ఆ వేగానికి ఏమయినా జరిగితే అందరూ బాధ పడేవారు. నేను కూడా మీతో పాటే కారులో కూర్చుని, మిమ్మల్ని క్షేమంగా పర్తికి చేర్చాను” అన్నారు.

స్వామి కరుణనుగురించి ఏమని చెప్పను! సర్వజ్ఞునికి ఏదో చెప్పాలనుకోవడం మన పిచ్చి. అటుపైన, “నువ్వు, మీ నాన్న ఏమీ తినలేదు” అంటూ స్వామి, మాకొరకు భోజనం పంపారు. “అమ్మను ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళండి. నేను అక్కడికి వచ్చి చూస్తాన”ని చెప్పారు. అమ్మను తీసుకెళ్ళడానికి తమ కారు డ్రైవరును పంపారు.

అమ్మకు బ్రెయిన్ కాన్సర్. ఆపరేషన్ జరిగింది. ఆ సమయంలోనే స్వామి సర్వంతర్యామిత్యాన్ని తెలిపే అనుభవాలు ఎన్నో కలిగాయి. చెన్నైకి వెళ్ళిన తరువాత ఒకరోజు అమ్మకు తీవ్రంగా కుదుపులు వచ్చాయి. మధ్యాహ్నం రెండు అవుతుండగా, స్వామి సేవలో ఉండే అబ్బాయి ఫోన్ చేశాడు. “స్వామి చెప్పారు - నీవు భోజనం చెయ్యలేదుట. ముందు నిన్ను భోజనం చెయ్యమన్నారు. అది సీజర్స్ (Seizures) కాదు, చలికుదుపులట. స్వామి నీ పక్కనే ఉన్నారు. నీవు భోజనం చేసినట్టు నాకు ఫోన్ చేస్తే, నేను స్వామికి మనవి చేస్తాను” అన్నాడు.

అటువంటి విషమ పరిస్థితిలో, మనం తిన్నామా లేదా అని ఆలోచించేవారు, మన బంధు మిత్ర వర్గంలో సైతం

ఎవరుంటారు?! అమ్మను వదిలి వెళ్ళలేని నా నిస్సహాయ స్థితికి, ఎక్కడో పర్తిలో ఉన్న స్వామి స్పందించి, “అమ్మ దగ్గర నేనుంటాను, నువ్వు తిని రా” అని సందేశం పంపారంటే, స్వామి కరుణ ఎలాంటిదో చూడండి.

నేను భోజనం చేసి చెయ్యి కడుగుకుంటూ ఉండగానే మళ్ళీ ఫోన్! “నువ్వు భోజనం చేసినందుకు స్వామి చాలా సంతోషించారు. నువ్వు తినకుండా ఉండడం స్వామికి ఇష్టం లేదు”.

“ఇందుగలదందు లేదని సందేహము వలదు...”

శివరాత్రి వచ్చింది. అమ్మకు డాక్టర్లు మందులు గుప్పిస్తున్నారు. మగతగా ఉంటోంది. అఖండ భజన తరువాత ‘సుందరం’ నుండి అమ్మకు ప్రసాదం పట్టుకొచ్చాను. నన్ను చూడగానే అమ్మ, ‘స్వామి వెళ్ళిపోతున్నారు. వారికి మంచి నీళ్ళు ఇవ్వు’ అంది. మందుల ప్రభావంతో ఏదో భ్రాంతి పడుతోంది అనుకున్నాను. వెంటనే అమ్మ, ‘నేనేమీ భ్రాంతి పడడం లేదు. స్వామి పసుపు రంగు ‘రోబ్’ ధరించారు. వచ్చి నా కాళ్ళ దగ్గర కూర్చున్నారు. నువ్వెక్కడ? అని అడిగారు. నాకు తెలీదన్నాను’ అంది

ఈ సంఘటన జరిగిన కొద్ది రోజులకు నేను పుట్టపర్తి వెళ్లాను. స్వామి నన్ను చూస్తూనే కోపంతో మండిపడ్డారు. “బుద్ధి లేదూ, అమ్మనలా వదిలేసి ‘సుందరం’ ఎందుకు వెళ్ళావ్? నేనిక్కడ అన్నీ వదిలేసి, మీ ఇంటికెళ్ళి, నువ్వు వచ్చేంతవరకు, ఆమె కాళ్ళ దగ్గరే కూర్చున్నాను” అన్నారు.

నేను, ‘స్వామీ, మీ ప్రసాదంకోసం వెళ్ళాను’ అని సమర్థించుకోబోయాను.

“తల్లినీ, తండ్రినీ వదిలేసి, నా దగ్గరకు రాకు. తల్లిని బాగా చూసుకో” అన్నారు.

అమ్మ చెప్పినట్టు, ఆరోజు స్వామి పసుపు రంగు అంగరకాయే ధరించారట. స్వామి సర్వవ్యాపి అనడానికి ఇది మరో నిదర్శనం!

తరువాత కొన్ని నెలల తరువాత అమ్మ స్వామిలో ఐక్యమయింది. అమ్మకు సుస్తీగా ఉన్నన్నాళ్ళు స్వామి, మా కుటుంబ పెద్దలాగా, మాకు తోడుగా నిలిచి, మాకు ధైర్యం

చెప్పారు. అమ్మ మందులకోసం ఇబ్బంది లేకుండా, నాకు ఆదాయం ఉండేలా చూశారు. అసలు స్టూడియో కూడా స్వామి మా ఇంట్లోనే, మేడమీద పెట్టించింది అందుకే అని గ్రహించాను.

స్వామి మాటలు గుర్తుకొస్తున్నాయి. “అమ్మా, నీ కొడుకు పైనే ఉంటాడు, పిలిస్తే వస్తాడు.... నువ్వు రెస్టు తీసుకో... కోడలు వంట చేసి స్వయంగా నీకు తినిపిస్తుంది...” అంతా సరిగ్గా, స్వామి చెప్పినట్లే జరిగింది.

అంత్యక్రియలు పూర్తయ్యాయి. మేడ దిగి వస్తున్నాను. ఫోన్లో మాట్లాడుతున్న నాన్నగారు, అది కాగానే నాకేసి నవ్వుతూ చూశారు. అది స్వామి సందేశం చెప్పడానికి యజుర్మందిరంనుండి ఒక బ్రదర్ చేసిన ఫోను - “అమ్మ తమను చేరుకుంద”ని. “మీ అబ్బాయి బాగా అలిసిపోయాడు. పర్తి వద్దామనుకుంటాడు. రెస్టు తీసుకుని తరువాత రావచ్చని స్వామి చెప్పమన్నారు.”

నిజమే! నేను వెంటనే పర్తి వెళ్ళాలనుకున్నాను. కాని నామీద అవ్యాజమైన ప్రేమతో, అలిసిపోయిన నేను రెస్టు తీసుకోవాలి, పరుగులు పెట్టకూడదని స్వామి చెప్తున్నారు. అదే కరుణ, ప్రేమ స్వామి నాపై నిరంతరం కురిపిస్తూనే ఉన్నారు.

ఒక వారం రోజుల తరువాత స్వామి ఆదేశం మేరకు పుట్టపర్తి చేరుకున్నాను. చెన్నైలో ఉండే నాకు, స్వామి సర్వాంతర్యామిత్వం, సర్వజ్ఞత్వం, సర్వశక్తిమత్వ వైభవం అనుభవమే. మా అమ్మ జబ్బుతో ఉన్నప్పుడు, ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చినప్పుడల్లా ఎన్నోమార్లు స్వామి నాతో సంభాషించారు, తమతో కలసి భోజనం చేసే మహద్భాగ్యాన్ని కూడా ప్రసాదించారు. కనుక, సహజంగానే నేను ప్రశాంతినిలయానికి వెళుతూనే భజన హాలులో స్వామి నాతో మాట్లాడతారనే అనుకున్నాను. కానీ మొదటి వరుసలో కూర్చున్నా, స్వామి నాకేసి చూడలేదు. చూస్తుండగానే పది రోజులు గడిచిపోయాయి. చివరకు భజన బృందం సభ్యుడొకరు నాదగ్గరకు వచ్చి, ‘మీరు ముందు వరుసలో కూర్చుంటే, స్వామి వచ్చి ఎదురుగా కూర్చోవడం లేదు, కనుక దయచేసి మీరు వెనక్కి వెళ్లి కూర్చోండ’ ని అభ్యర్థించే పరిస్థితి వచ్చింది.

‘ఏమిటిది? స్వామి నాకేసినా చూడడం లేదు. నేనేమయినా తప్పు చేశానా? అమ్మను సరిగా చూసుకో లేదా?’ అని నా భార్యతో చెప్పుకుని బాధపడేవాడిని.

అయితే, మేం పర్తికి వచ్చిన మొదటిరోజునే స్వామి మా నాన్నగారి దగ్గరకు వెళ్లి, “నీ కోడలు నీ భార్యను చాల బాగా చూసుకుంది. స్వామికి చాల సంతోషమైంది” అని చెప్పారు. అవిధంగా నా భార్యను మెచ్చుకున్నారాగాని, నాతో మాట్లాడలేదు, నాకేసి చూడలేదు. నేను చాలా కలత చెందాను.

అవ్యాజ కారుణ్యమూర్తి

మరో నెలకు స్వామి కొడైకెనాల్ వచ్చారు. స్వామి నివాసం, ‘సాయిశ్రుతి’ మందిరంలో. స్వామి సింహాసనం పక్కనే ఉండే మైకు సెట్టు సంగతి ఎప్పుడూ నేనే చూసుకుంటాను. కానీ, స్వామి నాకేసి చూస్తారో లేదో. కాబట్టి, ఈసారి అక్కడ కూర్చోకపోవడమే మంచిదని నిశ్చయించుకున్నాను.

కొడైకెనాల్లో కూడా, స్వామి కటాక్ష వీక్షణం లేకుండానే, మరో పది రోజులు గడిచిపోయాయి. స్వామి కారులో తిరిగి బృందావనం బయలుదేరుతున్నారు. హారతి జరుగుతోంది.

‘స్వామి నావంక కనీసం చూడటంలేదు. కాబట్టి, వారు బయలుదేరుతున్నప్పుడు ఎదురుగా ఉండడం నాకిష్టం లేదు. నేను రానని ఒక సోదర సేవాదళంతో చెప్పాను. అతను, ‘అలా అనకు, వచ్చి స్వామి దర్శనం చేసుకో’, అన్నాడు. ‘రెండు నెలలుగా స్వామి, నా వంక చూడడం లేదు. ఎందుకో తెలీదు. ఇప్పుడు వెళ్లి స్వామి ఎదురుగా ఎలా నిల్చేను?’ అన్నాను.

మేమలా మాట్లాడుకుంటూ ఉండగానే, స్వామి గది తలుపు తెరుచుకుంది. ఎదురుగా స్వామి! నన్ను ఉద్దేశించి తమిళంలో, ‘ఎన్నకు ఉన్న పాకముడియల’ (నిన్నిలా చూడలేకపోయాను) అన్నారు ఎంతో ఆర్థ్రంగా.

ప్రతి ఒక్కరి మీద స్వామికి ఎంత ప్రేమో చూడండి! “స్వామి నాతో మాట్లాడడం లేదు, నాకేసి చూడడం లేదు, నేనేం తప్పు చేశాను? అమ్మను సరిగా చూసుకోలేదా?”

ఇలా ఎన్నో ఊహించుకుంటూ బాధపడ్డానే గాని, స్వామి ప్రేమను అర్థం చేసుకోలేకపోయాను.

నేను వెంటనే స్వామి చెయ్యి పట్టుకున్నాను. ‘స్వామీ నేను ధైర్యంగానే ఉన్నాను. చూడండి. నవ్వుతూనే ఉన్నాను’ అన్నాను. అది విని స్వామి, “అఁ, పైకి గంభీరంగానే ఉన్నావుకాని లోలోపల కుమిలిపోతున్నావు” అన్నారు. తరువాత విభూతి సృష్టించి ఇచ్చి, ఆశీర్వాదించారు. కొద్దెలో స్వామిని దర్శించుకోవటం నాకు అదే చివరిసారి.

విశ్వాసం చాలా ముఖ్యమని నాకు అర్థమయింది. ఇంటా, బయటా జీవితంలో ఎన్నో సవాళ్లు ఎదురవడం సహజం. లాభ నష్టాలు బేరీజు వేయకుండా, జీవితం మనకేమి ఇచ్చినా, ఒకేవిధంగా స్వీకరించాలి. అదే స్వామి సంకల్పమని భావించాలి.

విశ్వాసమనగానే ఒక ముఖ్య సంఘటన గుర్తొచ్చింది. అది, 2007లో జరిగింది. స్వామి, మా ఇంటికి విచ్చేశారు. తిరిగి వెళుతూ, మా నాన్నగారితో “నీకు కావలసినదేమైనా సరే, కోరుకో” అన్నారు.

ఆయన ఏమీ అడగలేదు. “స్వామి కావలసినవన్నీ ఇచ్చారు. ఇంకేమి అడగను? కోరడానికి ఏమీ లేదు” అన్నారు.

స్వామి, మా అమ్మకేసి చూసి, “ఏమ్మా, ఏమి కావాలని అడిగితే, రమణి ఏమీ అడగడం లేదు. నువ్వు చెప్పు” అన్నారు.

మళ్లీ మా నాన్నగారే, “స్వామీ, మీ దయతో అన్నీ ఉన్నాయి. ఇంకా ఏమి అడగాలి!” అన్నారు.

ఆ గదిలో స్వామితోపాటు, అమ్మ, నాన్న, నేను, మా సోదరి తప్ప మరెవరూ లేరు. స్వామి ఎంతో ప్రేమగా మా అందరివైపు చూసి, మళ్ళా మా నాన్నగారితో, “చెప్పు” అన్నారు.

అప్పుడు నాన్నగారు, “స్వామీ! మా కుటుంబంలో మా నాన్న, నేను, ఇప్పుడు నా కొడుకూ, మీ భక్తులమే. మనుమలు కూడా మీ భక్తులు కావాలి. మూడు తరాలుగా మీ భక్తులం. ఇకనుంచీ శ్రీ సత్యసాయి భగవానులు మా ‘కులదైవం’గా ఉండాలి” అన్నారు.

మా నాన్నగారి నిర్మలమయిన హృదయాన్ని, ఆయన నోటి వెంట వచ్చిన పలుకుల్ని గమనించండి. ఆయన

మాటలకు స్వామి ఎంతో ఆనందించి, మమ్మల్ని అందరినీ పాదసమస్కారం చేసుకోమన్నారు. మేము వారి దివ్య పాదపద్మములకు ప్రణమిల్లుతున్నప్పుడు, “ఇకనుంచీ, సత్యసాయే మీ కులదైవం. సత్యసాయే మీ కులదైవం. సత్యసాయే మీ కులదైవం” అని ముమ్మార్లు అన్నారు. అప్పటినుంచి మాకు, ఏ శుభలేఖ రాసినా, అందులో, శ్రీ సత్యసాయిని కులదైవంగా, చిరునామాగా పుట్టపర్తిని పేర్కొనడం ఆనవాయితీ అయ్యింది. అది మా కుటుంబానికి మా నాన్నగారి ప్రార్థన మన్నించి స్వామి అనుగ్రహించిన దివ్యవరం.

(సతేషం)

(సుప్రసిద్ధ మ్యూజిక్ ప్రొడ్యూసర్, సౌండ్ ఇంజనీరు మరియు సంగీత కళాకారులు అయిన శ్రీ సాయి శ్రవణం ‘బృందావన్’లో చేసిన ‘సమర్పణ’ ప్రసంగం ఆధారంగా...)

తెలుగుసేత: వసంతభాను

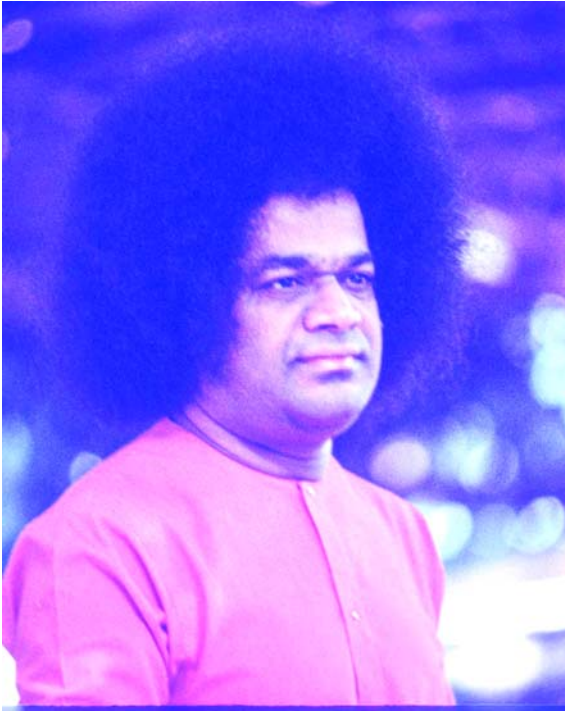
సాయినామ జపమె జగతి రక్ష

సత్య ధర్మ శాంతి సంరక్షకుడు సాయి
కంట యింట వెంట జంట నుండు
సాయి మార్గమెరిగి సంచరించుట మిన్న
సాయినామ జపమె జగతి రక్ష

సాయినామ యనిన సత్వరమేతెంచు
సాయి యనిన పనులు సాధ్యమౌను
సాయినామ జపము సకల పాప హరము
సాయి భజన లోకశాంతికరము

అంతులేని కరుణ అద్భుతమౌ దీక్ష
కల్పతరువు సాయి కలియుగాన
సాయి రూపమెపుడు సాక్ష్యమౌ ప్రేమకు
కాంచవలయు నతని - కాంక్ష దీర

- డా॥ ఎల్.ఎస్. యాజ్ఞవల్క్యశర్మ

అవతారవాణి:

“సర్వదేవ నమస్కారం...”

ప్రేమస్వరూపులారా!

‘సర్వదేవ నమస్కారం కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి’ ఇది సామాన్యంగా ప్రతి మానవుడు, ప్రతి పండితుడు, ప్రతి ఆస్తికుడు కూడను తెలిపేటువంటి సూక్తి. “అందరియందు పరమాత్మ ఉంటున్నాడు, ఆ పరమాత్ముడే కేశవుడు. అతనికి ఒక నమస్కారము” అని తారతమ్యములను పాటించక, భేద భావములను లెక్కచేయక, రూప నామములను లక్ష్యము చేయక సర్వత్రా ఏకత్వాన్ని భావించే పవిత్రమైన స్థితిగా ఆ సూక్తిని మనము నిరూపణ చేసుకుంటున్నాం. కానీ అంతమాత్రంతోనే అది పూర్ణత్వం కానేరదు అని నా అభిప్రాయం. ప్రవాహానికి ఇరుప్రక్కల మనము గట్లు కట్టినప్పుడే గ్రామములు ముంపుకు గురి కాకుండా రక్షించుకోగలుగుతామేకాని ఒకవైపున మాత్రమే కట్టడి చేసినామంటే మరొకవైపున అది

గ్రామములను ముంచివేసే ప్రమాదం ఉంటుంది. అదేరీతిగా మనయొక్క భావ ప్రవాహానికి రెండు హద్దులను నిర్మించుకున్నప్పుడే ఈ భావము నేరుగా భగవంతుని యందు లయం కావటానికి అవకాశం ఉంటుంటాది. ఒకవైపున ‘సర్వదేవ నమస్కారం కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి’ అనేదానితోపాటు రెండోవైపున ‘సర్వజీవ తిరస్కారం కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి’ అనేది కూడను ఉండాలి.

జీవభ్రాంతిని నిర్మూలము చేసుకోక దైవతత్వం ప్రాప్తించదు. కనుక జీవతత్వమును మరచి దైవత్వమునే ప్రవేశపెట్టి, ఆ భావమునే మన హృదయమున ప్రతిష్ఠ చేసినప్పుడే ‘సర్వదేవ నమస్కారం కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి’ అనే సూక్తిని సార్థకంగా అనుభవించగలము.

అంతేగాని, “అందరియందు పరమాత్మ ఉంటున్నాడు” అని అనుకున్నప్పుడు ‘అందరు’ అనేటువంటిది ఏమిటి? ఇంక పరమాత్మ అనేది ఏమిటి?

‘అందరు’ అనేటువంటి జీవతత్వం ఒకవైపున ఉన్నప్పుడే కదా “అందరియందు పరమాత్మ ఉన్నాడు” అని పరమాత్మ స్థానమునకు అంత విశిష్టత ఇస్తున్నాం.

‘అందరు’ అనేటువంటివారు ఎవరు అన్న విషయాన్ని పూర్తిగా మనం మరచిపోవాలి.

‘అందరు’ అనేదానిని మరవాలి.

‘అంతా పరమాత్ముని ఆకారమే’ అనేది కూడను మరవాలి.

‘అంతా’ అనేటువంటిదే లేదు.

‘సర్వము పరమాత్ముని ఆకారం’ అనుకున్నప్పుడు తిరిగి ‘సర్వము’ అనే ఒక పదార్థము ప్రత్యేకంగా ఉన్నట్లు అక్కడ తేలుతున్నదే! కనుక, ‘సర్వము’ అనే పదార్థమును కాని, ‘అంతా’ అనే పదార్థమునుకాని, జీవతత్వమునుకాని మనము విచారణ చేయనటువంటి ఏకత్వములో మన మనసును అంకితము చేయాలి. అదియే ‘ధ్యానము’ అంటున్నారు. ధ్యాత, ధ్యానము, ధ్యేయము ఈ మూడింటియొక్క ఏకత్వము కావాలి.

“నేను ధ్యానము చేస్తున్నాను పరమాత్ముని” అనేటప్పటికి ... పరమాత్ముడు, తాను, మధ్యలో ఒక ధ్యానము! ఈ మూడింటి తత్వమును ఏకత్వంగా

చేసినటువంటిదే నిజమైన ధ్యానము. ఈ మూడూ మనకు స్పష్టంగా తెలుస్తూ ఉంటే అది ధ్యానమనిపించుకోదు. కనుక మూడింటియొక్క తత్వము ఏకత్వంగా చేయటానికి మనం పూనుకోవాలి. అది కేవలము భక్తి ప్రపత్తుల ద్వారానే మనకు ప్రాప్తిస్తుంది. ఈ భక్తి మార్గములో 'నేను' అనే అహము కొంతవరకు అడ్డు తగులుతుంటుంది. "నేను, నేను, నేను" అనే ఈ అహంభావమును పూర్తి నిర్మూలము చేయాలి. అహంకార నిర్మూలనమునకు, ఆనందప్రాప్తికి 'దాస్యం' అనే పవిత్రమైన మార్గాన్ని ఋషులు మనకు అందించారు. దాసత్వములో 'అహం' నిర్మూలమైపోతుంది. ఆనందము సంప్రాప్తిస్తుంది.

ఎక్కడికైనా మనం ప్రయాణము కావాలంటే ఏవో కొన్ని చిన్నచిన్న ప్రయత్నాలైనా మనం చేస్తుంటాం. ఒక సినిమాకు పోతున్నామంటే జేబులో కొంత డబ్బు వేసుకొని వెళ్ళాలి. ఇంకెక్కడైనా బయటి ప్రదేశానికి వెళుతున్నామంటే ఒక చేతికర్రనో, కాళ్ళకు చెప్పులో వేసుకొని బయలుదేరుతున్నాం. లేదా ఇంకెక్కడైనా బెంగళూరో, మద్రాసో వెళ్ళాలంటే పెట్టెనిండా బట్టలు పెట్టుకొని, పర్సు నిండా డబ్బులు ఉంచుకొని బయలుదేరి వెళుతున్నాం. ఈరకంగా ఒక్కొక్క ప్రయాణానికి కొన్నికొన్ని సిద్ధము చేసుకొని బయల్దేరుతున్నాము. కానీ అంత్యప్రయాణానికి మనము ఏమి సిద్ధం చేసుకుంటున్నాము అని విచారణ చేస్తే, ఏమీ చేసుకోవటం లేదు. దీనికికూడను కొన్ని

'పరికరముల'ను మనం పట్టుకెళ్ళవలసిన అవసరం ఉంటుంటాది. అవి ఏమిటి? భగవదనుగ్రహాన్ని పొందే సత్కర్మలయొక్క సారమే మనకు ఆధారమైనటువంటి పరికరములు. అదే పుణ్యము అంటున్నారు. అదే మన ప్రాప్తి అంటున్నాం. అదే మనయొక్క అదృష్టము అంటున్నాం. ఈ అదృష్టం అనేదికాని, ప్రాప్తి అనేదికాని, సంస్కారము అనేది కాని ఏరీతిగా మనకు లభిస్తుందంటే సత్కర్మలద్వారానే లభిస్తుంది. సత్కర్మలు ఆచరించాలని మనకు కేవలం భావము ఉన్నంతమాత్రమున ప్రయోజనం లేదు. అవి ఆచరించకుండాపోతే ఆ భావముకూడను పెరగడానికి వీలుండదు. మంచి భూమి, మంచి విత్తనము ఉన్నప్పటికీ, నీరు, ఎరువు వేయకుండా అది అభివృద్ధి కానేరదు. ఆ భూమికి, ఆ విత్తనమునకు తగినటువంటి పోషణ కూడను మనము చేపట్టినప్పుడే దాని ఫలమును అందుకోగలము. జీవతత్త్వం ఒక విత్తనం, భగవత్ తత్త్వం భూమి. ఆ భూమియందు విత్తనము పెట్టి సాధన అనే జలమును పోసినప్పుడే అది ఒక వృక్షంగా మారిపోతుంది. ఆ వృక్షములో లభించే మోక్షము అనే ఫలము ఆనందమనే రసముతో నిండి, అశాంతిని దూరము చేసి ప్రశాంతిని మనకు అందించగలదు.

(1969 నవంబరు 23వ తేదీన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు అనుగ్రహించిన దివ్యసందేశము నుండి)

❖ నామస్మరణ విశిష్టత ❖

సముద్రాన్ని దాటాలంటే సముద్రమంత విశాలమైన తెప్ప అవసరం లేదు. చిన్న తెప్ప చాలును. అట్లనే, భవసాగరాన్ని దాటేకొరకు బ్రహ్మాండమైన యజ్ఞ యాగాదులూ, ఘోరమైన తపములూ అనవసరము. నామస్మరణ అనే చిన్న తెప్ప చాలును. ఒక ఇనుపముక్కను రాయిపై రాస్తూ, రాస్తూ ఉంటే వేడి యెక్కుతుంది కదా! అట్లే, ఇనుపముక్కవలె జడమైన మనస్సును "రాం, రాం, రాం, రాం, రాం" అని అటూ ఇటూ అఖండముగా రాస్తూ ఉంటే వేడి కలుగుతుంది. ఏక భావముతో ఏక ధారగా వేడి బయలుదేరినప్పుడు అది పరమాత్ముని వెన్నవంటి హృదయమును కరిగిస్తుంది, కదిలిస్తుంది. ఒకప్పుడు కబీరును చూసి కొందరు, "నీవు నిరంతరము భగవన్నామాన్ని గానం చేస్తూంటావే! కైలాసము కావలెనా?" అని అడిగారు. అప్పుడతడు, "నాకు కైలాసము, స్వర్గము, వైకుంఠము ఇవేవీ తెలియవు. ఎప్పటికప్పుడు 'రామా, కృష్ణా' అని చెబుతూ ఉంటే అదే ఆనందము, అదే స్వర్గము" అన్నాడు.

- బాబా

సాయి విద్యార్థి దివ్యస్మృతులు

ప్రేమార్ణవ తరంగాలు

❖ త్రిభువన్ సచ్ దేవ ❖

భగవాన్ బాబావారితో నా జీవన గమనం 1979వ సంవత్సరంలో ప్రారంభమైంది. నా పదవ తరగతి పూర్తి అయిన తరువాత నా తల్లిదండ్రులకు నేను స్వామివారి కళాశాలలో చదవాలన్న తీవ్రమైన అభిలాష ఉండేది. నాకు ఇష్టం లేకపోయినా నా తల్లిదండ్రుల ఆకాంక్షను కాదనలేకపోయాను. అందువల్ల అన్యమనస్కంగానే భగవాన్ బాబావారి విద్యాసంస్థలో చదవడానికి నా అంగీకారం తెలియజేశాను.

అయితే, అంతవరకు నా విద్యాభ్యాసం మధ్యప్రదేశ్ లో జరగడంవల్ల బృందావనం కళాశాలలో నేను చదవడానికి కొన్ని సాంకేతికమైన ఇబ్బందులు ఏర్పడ్డాయి. చివరకు అప్పటి బృందావనం కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ నరేంద్రగారు, కస్తూరిగారు ఇచ్చిన సలహా మేరకు ఆ సంవత్సరమే పుట్టపర్తిలో ప్రారంభమవుతున్న కళాశాలలో నేను చేరడానికి నిర్ణయమైంది. కానీ అసలు ఆ నిర్ణయం చేసినవారు భగవాన్ బాబావారేనని నేను చాలా ఆలస్యంగా గ్రహించాను.

ఒకనాడు ప్రశాంతినిలయం మందర ప్రాంగణంలో దర్శన సమయంలో స్వామివారు మెల్లగా వచ్చి నా ఎదురుగా నిలుచున్నారు. భగవంతుణ్ణి అంత దగ్గర నుండి చూడగలిగే నా మహద్భాగ్యానికి అబ్బురపడుతూ నేను స్థాణువునై ఉండిపోగా, అనంతమైన కరుణను కురిపిస్తూ స్వామి నన్ను పాదసమస్కారం చేసుకొమ్మన్నారు. నేను సాహసించి స్వామిని హిందీలో, “నాకు మీ కళాశాలలో సీటు కావాలి” అని అడిగాను. స్వామి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ హిందీలోనే ‘దేతా’ (ఇస్తాను) అని జవాబిచ్చారు. ఆవిధంగా 1979 ఆగస్టు 1వ తేదీన నేను సాయివిద్యార్థి నయ్యాను.

నేను శ్రీ సత్యసాయి కళాశాలలో చేరిన మొట్టమొదటిరోజునే ఒక విషయం గమనించాను. అదేమిటంటే, స్వామి, విద్యార్థులవద్దకు వచ్చినప్పుడు ఎవరి మాతృభాషలో వారిని పలకరిస్తారు. స్వామి ఒక విద్యార్థితో తెలుగులో మాట్లాడితే మరొక విద్యార్థితో కన్నడంలో మాట్లాడారు. ఒక విద్యార్థి చూడటానికి తెలుగువాడిలా కనిపించినా స్వామి అతనిని ఇంగ్లీషులో పలకరించారు. ఆ విద్యార్థి అమెరికన్ ఆంగ్ల ఉచ్చారణతో జవాబివ్వడం విని ఆశ్చర్యపోయాను. “నేను తెలుగు అబ్బాయిలా ఉంటాను కాబట్టి స్వామి నన్ను తెలుగువాడనుకుని తెలుగులో పలకరిస్తారేమో! అప్పుడు నేనెలా సమాధానం చెప్పాలి?” అనుకున్నాను. వారి పలకరింపుకోసం చాలా ఆశ్రుతగా ఎదురు చూడసాగాను.

ఒకరోజున ఉదయం దర్శన సమయంలో స్వామి సూటిగా నావద్దకు వచ్చి ఎంతో ప్రేమగా హిందీలో ‘తుమ్ కహాఁ సే ఆయా’ (నువ్వు ఎక్కడినుండి వచ్చావు?) అని అడిగారు. నేను వెంటనే మోకాళ్ళపై లేచి, “స్వామీ, ఇండోర్ సే” అన్నాను. అప్పుడు స్వామి చిరునవ్వుతో, ‘యెస్, యెస్, యూ ఆర్ ఫ్రమ్ ఇన్ డోర్, నాట్ ఫ్రమ్ ఔట్ డోర్’ అన్నారు.

స్వామివారు ఎప్పుడూ మాతో అంటూ ఉండేవారు “మీరు ముఖ్యంగా మీ మాతృమూర్తిని, మాతృభాషను, మాతృదేశాన్ని ప్రేమించాలి, గౌరవించాలి” అని. ఈవిషయంలో స్వామివారే మనకు ఆదర్శం. వారు సకల భాషా సర్వజ్ఞులైనప్పటికీ ఎక్కువగా తెలుగులోనే తమ దివ్య ప్రసంగాలను అనుగ్రహిస్తూ వచ్చారు.

భక్తులు, విద్యార్థులలో ఎవరికైనా స్వామి తమ భౌతిక సామీప్యాన్ని అనుగ్రహించినప్పుడు వారి చుట్టూ మాయను ఆవరింపజేసి ఉంచుతారు. ఒక్కొక్కసారి నేను స్వామితో హిందీలో మాట్లాడితే, స్వామి ఏమీ తెలియనట్లుగా ప్రకృవారితో, “ఇతడేమంటున్నాడు?” అని అడిగి తెలుసుకునేవారు. అప్పుడు నేను అనుకున్నాను, “అందరూ అంటున్నట్లు స్వామికి అన్ని భాషలూ తెలియవేమో!” అని.

ఈ సంఘటన బహుశా 1980వ సంవత్సరంలో జరిగింది. నేను విద్యార్థిగా ఉన్నప్పుడు ఒకసారి క్రిస్ట్యన్ పండుగకు ఐరోపా దేశాల నుండి వేల సంఖ్యలో భక్తులు వచ్చారు. ఆ సమయంలో ప్రశాంతినిలయం రెండవ బెత్లెహేమ్ లాగ కనిపించింది. ఆ వచ్చినవారిలో ఇటలీ నుండి చాలామంది వచ్చారు. వాళ్ళంతా నీలిరంగు స్కార్ఫ్ వేసుకున్నారు. ఆ స్కార్ఫ్ పైన ‘ఇటాలియా’ అని వ్రాసి ఉంది.

అప్పట్లో ఆశ్రమంలో ఖయాల్ దాస్ గారు భక్తులకొరకు ఒక చిన్న స్టోర్స్ నడిపేవారు. ముఖ్యంగా పర్వదినాలలో మేము అక్కడకు వెళ్ళి సేవ చేస్తూ ఉండేవాళ్ళం. ఒకరోజున ఈ ఇటలీ బృందంవారంతా ఆ స్టోర్స్ కు వచ్చారు. వాళ్ళల్లో ఎవరికీ ఇంగ్లీష్ రాదు. అందువల్ల వాళ్ళు కావలసినవన్నీ సైగలు చేస్తూ అడిగేవారు. మేము టూత్ పేస్టు ఇస్తే వాళ్ళు, “కాదు, కాదు” అని సైగ చేసి “బ్రష్.. బ్రష్” అనేవారు. పది రూపాయల వస్తువుకు కూడా వాళ్ళు వంద రూపాయలు ఇచ్చి వెళ్ళిపోతుంటే, మేము వాళ్ళని ఉండమని చెప్పి చిల్లర తిరిగి ఇచ్చేవాళ్ళం.

ఆరోజు సాయంత్రం స్టోర్స్ మూసేసిన తరువాత అక్కడ సేవ చేస్తున్న మేము నలుగురు విద్యార్థులం క్యాంటీన్ కు బయలుదేరాం. అప్పుడు నేను ఒక తోటి విద్యార్థితో, “ఒకవేళ స్వామి వీళ్ళకి ఇంటర్వ్యూ ఇస్తే

వీళ్ళతో ఎలా మాట్లాడతారు? వీళ్ళకి ఒక్క ఇంగ్లీషు ముక్క కూడా రాదు కదా” అన్నాను. ఆ తరువాత మేం ఆ విషయం మరచిపోయాం.

ఆ మరుసటిరోజు సాయంత్రం కళాశాల అయిన తరువాత నేను మందిరానికి వెళ్ళాను.

దర్శన సమయంలో స్వామి ఇటలీ నుండి వచ్చిన భక్తబృందం లీడర్ వద్దకు వెళ్ళి ‘ఇటలీ?’ అని ప్రశ్నించారు.

తమ దేశం పేరు వినగానే అతను ఔనన్నట్లు తలాడించాడు.

వెంటనే స్వామి అతనితో, “గో ఇన్ సైడ్” (లోపలికి వెళ్ళు) అన్నారు.

కానీ అతనికి అర్థం కాక భక్తిగా స్వామినే చూస్తున్నాడు.

స్వామి మళ్ళీ అతనితో, “గో ఇన్ సైడ్” అంటూ ముందుకు కదిలారు.

అప్పటికీ అతను అలాగే స్వామినే చూస్తూ కూర్చున్నాడు. అయితే, స్వామి కొంచెం ముందుకు వెళ్ళగానే వాళ్ళల్లో కొంచెం పాత భక్తుడైన బెటీనో క్రాక్సీ ముందుకు దూకి తమవారందరికీ వారి భాషలో, “స్వామి మనల్ని ఇంటర్వ్యూ గదికి వెళ్ళమన్నారు”ని చెప్పగానే అంతా లేచి ఉత్సాహంతో ఇంటర్వ్యూ గదివైపుకు పరుగు పెట్టారు.

స్వామి దర్శనం ముగించుకుని నేను కూర్చున్నచోటికి వచ్చి నన్ను చూసి చిలిపిగా నవ్వారు. నేను కూడా చిరునవ్వుతో స్వామివారికి నమస్కరించాను. అక్కడకు దగ్గరలోనే ఒక ఇటాలియన్ మహిళ కూర్చుని ఉంది. ఆమె చేతిలో ఒక ఉత్తరం ఉంది. అయితే ఆమె ముఖం మాత్రం చెవులేని విచారంతో నిండి ఉంది. స్వామి ఆమెవైపు రెండడుగులు వేసి ఆమె చేతిలోని ఉత్తరాన్ని తీసుకున్నారు. ఆ క్షణంలో నేను స్వయంగా నా చెవులతో విన్నాను... స్వామి ఆమెతో ఏదో మాట్లాడారు. అయితే ఆ భాష ఆంగ్ల, తెలుగు, హిందీ... నిజానికి ఏ భారతీయ భాష కూడా కాదు. ఆ మరుక్షణంలో ఆమె స్వామి పాదాలపై పడిపోయి ఏడవసాగింది. స్వామి ఆమెతో ఇటాలియన్ భాషలో మాట్లాడారని అర్థమైంది.

స్వామి ఆమెను ఓదార్చి తిరిగి నా వద్దకు వచ్చి ఇంగ్లీషులో చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళు కూడా వినేటట్లుగా అన్నారు - “ఔట్ సైడ్ ఐ షో ఐ డూ నాట్ నో ఎనీథింగ్, బట్ ఇన్ సైడ్ ఐ నో ఎవ్రీథింగ్” (బైటకు నాకేమీ తెలియనట్లుంటాను, కానీ అంతర్గతంగా నాకు అన్నీ తెలుసును).

ఆ ముందురోజు సాయంత్రమే నేను నా మిత్రులతో స్వామి ఈ ఇటాలియన్లతో ఎలా మాట్లాడతారు అని అన్నాను కదా! వెంటనే సమాధానం లభించింది. ఈవిధంగా స్వామి ఎప్పటికప్పుడు మన సందేహాలను తీరుస్తూ తమ సర్వజ్ఞత్వాన్ని నిరూపిస్తుంటారు.

స్వామివారి ప్రేమ అనంతమైనదైతే, వారి సర్వజ్ఞత్వం అనూహ్యమైనది, అద్వితీయమైనదని చెప్పడం అతిశయోక్తి కాదు. ఒకనాడు స్వామివారు హఠాత్తుగా మా అందరినీ పిలిచి తాము బృందావనానికి వెళుతున్నట్లుగా చెప్పారు. మా అందరి హృదయాలు బాధతో బరువెక్కిాయి, కానీ చేసేది లేక మేమంతా స్వామివారికి భక్తిపూర్వకంగా వీడ్కోలు పలికాము.

స్వామివారు అలా వెళ్ళగానే మా కళాశాలలో ఒక వక్తృత్వపు పోటీని గురించిన ప్రకటన వెలువడింది. వక్తృత్వపు పోటీకి ఇవ్వబడిన అంశం ‘శ్రీ సత్యసాయి కళాశాలలో నా జీవితం’.

అప్పటికి నేను కళాశాలలో చేరి రెండు నెలలు కూడా కాలేదు. కాబట్టి, పోటీకి ఇవ్వబడిన అంశాన్ని ఆధారం చేసుకుని ఏం మాట్లాడగలనని నాకు అనిపించింది. పైగా నాకు అభినయంలో కొంత ప్రవేశముందికానీ వక్తృత్వంలో ఏమాత్రం అనుభవం లేదు. పోటీ మూడు భాషలు, అంటే ఆంగ్లం, తెలుగు, హిందీలలో నిర్వహిస్తున్నారు. నేను పోటీలో పాల్గొనలేనని ఎంతగా చెప్పినా మా వార్డెన్ గారు ఒప్పుకోలేదు. నేను హిందీలో మాట్లాడాలని వారు పట్టుబట్టారు. చేసేది లేక నేను ఒప్పుకోవలసివచ్చింది.

వక్తృత్వపు పోటీకి ఒకరోజు ముందు నేను క్యాంటీన్లో కూర్చుని మరుసటి రోజున ఏమి మాట్లాడాలా అని ఆలోచిస్తున్నాను. మీరు నమ్ముతారో లేదో! నాలో ఒక్కసారిగా భావపరంపర ఒక ఉప్పెనలా ప్రారంభమైంది.

నాకు తెలియకుండానే నా చేయి ఎంత వేగంగా వ్రాయడం ప్రారంభించిందంటే నా ఆశ్చర్యానికి అంతులేకపోయింది. ఆ భావాలన్నీ హృదయంలో నుండి ఉప్పొంగిరావడంవల్ల నేను వ్రాసినదానిని మళ్ళీ చదువుకోవాల్సిన అవసరంకానీ, కంఠస్థం చేయనవసరంకానీ లేకపోయింది.

వక్తృత్వపు పోటీ చక్కగా జరిగింది. చివరలో ఫలితాలు ప్రకటిస్తూ నన్ను హిందీలో మాట్లాడినవారిలో ప్రథముడిగా నిర్ణయించారు. మా ప్రిన్సిపాల్ అమరేంద్రగారి చేతుల మీదుగా ‘సమ్మర్ షవర్స్ 1979’ పుస్తకం అందుకుని మురిసిపోయాను.

ఆ క్షణంలో నాకొక ఆలోచన వచ్చింది. “ఈ రోజు స్వామివారు పుట్టపర్తిలోనే ఉండియుంటే, మేము సాయంత్రం దర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు, వారు మావద్దకు వచ్చి ‘అజ్ క్యా కియా, అజ్ క్యా ఖాయా, (ఈ రోజు ఏం చేశారు? ఏం తిన్నారు?) వంటి ప్రశ్నలు అడిగినప్పుడు, నేను వక్తృత్వపు పోటీలో సాధించిన విజయాన్నిగురించి చెప్పి ఉండేవాడిని. కానీ ప్రస్తుతం స్వామి బృందావనంలో ఉన్నారు కదా! ఆ అవకాశం లేదే!” అని నాలో నేను అనుకున్నాను. అయితే అదే రోజున అక్కడ బృందావనంలో జరిగిన విషయం మీకు చెప్పాలి.

ఆ సమయంలో బృందావనం కళాశాలలో మా తమ్ముడు చదువుతున్నాడు. నిత్యం సాయంత్రం వేళల్లో అతను తోటపని చేసేవాడు. ఆ రోజున అతను తోటపని ముగించుకొని వచ్చేసరికి దర్శనం టైమ్ అయింది. అలస్యంగా రావటంచేత దర్శనం హాలులో కూర్చోవడానికి అతనికి అనువైన చోటు కనిపించలేదు.

బృందావనం హాస్టల్ మధ్యభాగంలో మనోజ్ఞమైన శ్రీకృష్ణుని విగ్రహం ఉంటుంది. అక్కడ కూర్చుని మా తమ్ముడు మనసులో ఇలా అనుకున్నాడు - “స్వామీ! మీరు ఇక్కడకు వచ్చి వారం రోజులైంది. మీరు నాతో తప్ప అందరితోనూ మాట్లాడుతున్నారు. నేను మీ పిల్లవాడిని కాదా? సరే, మీరు నాతో మాట్లాడకపోతే నేను నా కృష్ణునితో మాట్లాడుకుంటాను”.

ఇలా ప్రార్థించి అతడు శ్రీకృష్ణునికి అభిముఖంగా కూర్చున్నాడు. ఆ సమయంలో అతని వీపు దర్శనం హాలు వైపుకు ఉంది.

వెలుపల హాలులో భజన జరుగుతోంది.

శ్రావ్యంగా కృష్ణ భజన వినిపిస్తోంది.

మా తమ్ముడు గట్టిగా చప్పుట్లు చరుస్తూ, తాను కూడా ఆ భజన పాడసాగాడు.

ఆ సమయంలో అతని తలపైన వెనుక నుండి ఎవరో గట్టిగా చరిచారు.

అతడు ఉలిక్కిపడి వెనక్కు తిరిగి చూసేసరికి అక్కడ స్వామివారు నిలబడి ఉన్నారు!!

వెంటనే మా తమ్ముడు వారి పాదాలపై వాలిపోయాడు.

స్వామి మా తమ్ముడితో, “నువ్వు నావైపు వీపుపెట్టి కూర్చున్నావేమిటి? ఇటు తిరిగి కూర్చో. నేను దర్శన సమయంలో నీకోసమే చూస్తున్నాను. నువ్వు ఇంతసేపు ఎక్కడున్నావు?” అని అడిగారు.

“స్వామీ! తోట పని చేసి వచ్చేసరికి ఆలస్యమైంది” అని అతడు సమాధానం చెప్పాడు.

వెంటనే స్వామి అతనితో, “చాలా సంతోషం! నేను నీ గురించి ఎందుకు వెదుకుతున్నానంటే, ఇవాళ పుట్టపర్తిలో ఒక వక్రత్వపు పోటీ జరిగింది. అందులో మీ అన్నయ్యకు ప్రథమ బహుమతి వచ్చింది. ఆ విషయం నీకు చెప్పాలని వచ్చాను. నువ్వు మీ అన్నయ్యకు ఉత్తరం వ్రాసి స్వామి ఆశీస్సులు అతనికి ఉన్నాయని తెలియజేయ” అన్నారు.

ఈరీతిగా, తాము మా తమ్ముని ప్రార్థనలు వింటున్నామని చెప్పడమే కాక, నేను సాధించిన విజయాన్ని గురించి కూడా అతనికి తెలియజేసి స్వామివారు తమ సర్వజ్ఞత్వాన్ని మరోమారు మాకు వెల్లడించారు. (ఇంకా ఉంది)

తెలుగుసేత: డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్

శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ:

❖ మరువబోకుడిట్టి మంచిమాట ❖

దూషణంబు హింస దూరంబుగానెట్టి

ప్రేమభావములను పెంపుజేసి

సర్వమేకమన్న సమభావమున్నట్టి

జనులవల్ల భూమి స్వర్గమగును

భావమందు తుచ్చవాంఛలు వీడుటె

త్యాగమగును అదియె యోగమగును

ఆస్తి ఆలి వదలి అడవికేగుట కాదు

సత్యమైన బాట సాయిమాట

భావ సంశుద్ధి కలుగుటే భక్తియగును

పుణ్యకార్యాలు చేయుటే పూజయగును

పరులకుపకారమొసగుటే తపసుయగును

మరువబోకుడిట్టి మంచిమాట

భుజబలము గొప్ప బుద్ధిబలమున్నను

దైవ బలము లేక దీనుడగును

కర్ణుడంతటివాడు కదపటికేమయ్యె

మరువబోకుడిట్టి మంచి మాట

భోగ భాగ్యాలు ఎన్నిటి పెంచుకొన్న

తృప్తి మనిషికి లేదని తెలియరయ్య

ఆత్మతత్త్వంబు తెలిసికొన్నప్పుడెగాని

తృప్తి శాంతియు మనిషికి ప్రాప్తికాదు

మనసులోనున్న భావంబు మంచిదైన

కలిగితీరును ఫలసిద్ధి కార్యమందు

మనసులోపలి భావము మలినమైన

ఫలముకూడను నారీతి మలినమౌను

మనసు నిర్మలంబు మంచికి మార్గంబు

మనసు నిర్మలంబు మహితశక్తి

నిర్మలంపు మనసె నీరధి ముత్యమౌ

మరువబోకు డిట్టి మంచిమాట

మనసు మాట నడత మనిషికి ఒకటైన

మనిషి కాదు వాడు మహితుడౌను

మనసు మాట నడత మరి వేరువేరైన

మనిషికాదు వాడు మృగమెకాని ❖

అవతార వైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు:

8. నవరస భరితాలు ఉరవకొండ ఉదంతాలు

(గత సంచిక తరువాయి)

పి.వి. చలం

ఆరోజు మహాశివరాత్రి పర్వదినం. శేషమరాజుగారు ఉండే ఇంటి సమీపంలో పండరి భజన జరుగుతోంది. భజన మధ్యలో 'సత్యం' తమ అక్కగారైన వెంకమ్మగారి దగ్గరకు వెళ్ళి, "నేను అటు వెళ్ళొస్తాను. నువ్వు వాకిలి గడియ పెట్టద్దు" అన్నారు. అలాగే వెంకమ్మగారు తలుపు గడియ పెట్టకుండా పడుకున్నారు. 'సత్యం' వస్తారేమోనని ఎదురుచూశారు. ఎప్పుడు నిద్రపట్టిందోకానీ మెళుకువ వచ్చేసరికి తెల్లవారింది.

వెంకమ్మగారికి నిద్దర లేవగానే ఏదైనా దేవుడి ఫోటో చూడడం అలవాటు. కానీ ఉరవకొండ ఇంట్లో దేవుడి ఫోటోలు ఏమీ లేకపోవటంవల్ల వీధి గుమ్మం దగ్గర ఉన్న తులసి చెట్టును చూడటం నియమంగా పెట్టుకున్నారు. అందువల్ల నిద్దర లేచిన వెంటనే కళ్ళు తెరవకుండా తులసి చెట్టు దగ్గరకు వెళ్ళి కళ్ళు తెరిచి తులసినీ దర్శించుకునేవారు.

ఆరోజు అలాగే నిద్దర లేవగానే కళ్ళు మూసుకుని తులసి దగ్గరకు వెళ్ళటానికి వీధి గుమ్మం తలుపు తీస్తుంటే, చేతికి చల్లగా తగిలితే చటుక్కున కళ్ళు తెరిచారు.

ఎదురుగా 'సత్యం'! "ఇప్పుడే వస్తానని చెప్పి వెళ్ళి ఇప్పుడా రావటం!" అన్నారు వెంకమ్మగారు. దానికి 'సత్యం', "పెద్దగా మాట్లాడకు. అన్నయ్య వస్తారు. నేను బుడగావి గుడికి వెళ్ళి అభిషేకం చేసుకుని వచ్చాను. ఇదిగో ప్రసాదం" అంటూ వెంకమ్మగారి చేతిలో ప్రసాదం పెట్టారు. ఇంక వెంకమ్మగారు ఏమీ మాట్లాడలేదు.

ఆరోజు రాత్రి భోజనం చేసి చెయ్యి కడుక్కోవటానికి వెళ్ళిన 'సత్యం' 'అబ్బా' అని గట్టిగా కేక పెట్టారు. వెంకమ్మగారు ఒక్క ఉదుటున అక్కడికి వెళ్ళగా, "తేలు కుట్టింది" అని చెప్పారు. వెంటనే లాంతరు తెచ్చి ఆ ప్రాంతం అంతా వెతికారు. తేలు ఎక్కడా కనపడలేదు. శేషమరాజుగారిని పిలిచి చెప్పగా ఆయన వెంటనే మందు ఇప్పించి మంత్రాలుకూడా వేయించారు.

ఆరోజు రాత్రి వెంకమ్మగారు 'సత్యం'ని భోజనానికి రమ్మని పిలిచి తట్టలో అన్నీ వడ్డించారు. కానీ 'సత్యం' ఏమీ తినకుండా తట్టలో చెయ్యి పెట్టి అలాగే కూర్చుండిపోయారు. వెంకమ్మగారు, "ఏమిటి 'సత్యం'? ఏమీ తినవేమిటి?" అంటూ కాస్త కుదిపారు ఈ లోకంలోకి తెద్దామని.

అంతే! 'సత్యం' దబ్బున పడిపోయారు.

వెంటనే శేషమరాజుగారు డాక్టరుదగ్గరికి పరిగెత్తారు. ఆ డాక్టరు వచ్చి మందు వేద్దామని ప్రయత్నిస్తే పళ్ళు బిగుసుకుపోయి ఉండటంతో ఏదో ఇంజెక్షన్ ఇచ్చి వెళ్ళిపోయారు.

ఈలోగా సుంకాలమ్మ గుడిలో పూజ చేయిస్తే ఉపశమనం కలుగుతుందని ఎవరో సలహా ఇవ్వడంతో పూజ చేసి రమ్మని కొందరిని గుడికి పంపారు. వెళ్ళినవారు తిరిగి రావడం బాగా ఆలస్యమైంది. ఈలోగా 'సత్యం',

“కొబ్బరికాయ మూడు ముక్కలైంది” అన్నారు. అలా అనటం పలవరింతగా భావించారు అక్కడివారు. ఇంతలో సుంకాలమ్మగుడికి వెళ్ళినవారు తిరిగి వచ్చి కొబ్బరికాయ మూడు ముక్కలైనట్లు చెప్పటంతో ‘సత్యం’ ఇంతకుపూర్వం మాట్లాడినవి పలవరింతలు కావని, దివ్యత్వపు నిదర్శనాలని వారికి అర్థమైంది.

‘సత్యం’ ఏవేవో మాట్లాడుతూ, సంస్కృత శ్లోకాలు, పద్యాలు పాడుతూ ఉండటం చూసి, ఆ వింత ప్రవృత్తికి కారణం తెలియక, ఈ విషయం తల్లిదండ్రులకు తెలియ జేస్తూ టెలిగ్రామ్ పంపారు శేషమరాజుగారు. వారి నుంచి ఎటువంటి వర్తమానమూ రాకపోవటంతో మరో టెలిగ్రామ్ కూడా పంపారు. దానికి స్పందన లేదు. అప్పుడు ఇద్దరు హైస్కూలు విద్యార్థులను పుట్టపర్తికి పంపే ప్రయత్నం చేస్తూ ఉండగా ‘సత్యం’ కల్పించుకొని, “ఎవరినీ పుట్టపర్తికి పంపనవసరం లేదు. వారు ఫలానా బస్సులో వస్తున్నారు” అని చెప్పారు. సందిగ్ధంలో పద్ద శేషమరాజుగారు ఏమి చేయాలా అని ఆలోచిస్తుండగా ‘సత్యం’ చెప్పిన బస్సుకే తల్లిదండ్రులు రావటంతో అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

పండితునికి కనువిప్పు

ఇంతలో ఎదురింట్లో ఉండే పండితులు నారాయణ శాస్త్రిగారు భాగవతంలోని పద్యాలకు వ్యాఖ్యానం తప్పుగా చేస్తున్నారని, “వెంటనే ఆయనను పిలుచుకురండి. ఆయన చేస్తున్న తప్పులు తెలియజేస్తాను” అన్నారు ‘సత్యం’. అక్కడున్నవాళ్ళు వెళ్ళి నారాయణ శాస్త్రిగారికి విషయాన్ని తెలియజేసి, ఒక్కసారి శేషమరాజుగారి ఇంటికి రావలసిందిగా కోరారు. దానికి నారాయణశాస్త్రి గారు, “నా పాండిత్యాన్ని తప్పు పట్టేటంతటివాడా ఆ పిల్లవాడు! నేను రాను, వెళ్లండి” అన్నారు.

అప్పుడు పెద్ద వెంకమరాజుగారు వెళ్ళి, అనారోగ్యంతో ఉన్న పిల్లవాడి మాటలు పట్టించుకోవద్దని, పెద్ద మనస్సు చేసుకువచ్చి ‘సత్యం’ను సమాధానపరచవలసిందనీ కోరగా, ఆయన మాట కాదనలేక వచ్చారు నారాయణ శాస్త్రిగారు. శాస్త్రిగారిని చూడగానే ‘సత్యం’ హంస గాయత్రికి సంబంధించిన క్లిష్ట పదజాలంతో కూడిన పద్యాలను అనర్గళంగా చదివి, దానికి లలిత పదజాలంతో

పండిత నారాయణశాస్త్రిగారు

అలవోకగా వ్యాఖ్యానం చేయసాగారు. అది చూసి శాస్త్రిగారు ముగ్ధులై తానొక మహామేధావి, మహాజ్ఞాని సమక్షంలో ఉన్నానన్న భావం పరవశింపజేస్తుండగా ‘సత్యం’కు సాష్టాంగపడి, “నన్ను రమ్మని మొదటిసారి కబురు పంపినప్పుడు రానందుకు క్షమించండి” అన్నారు. అంతటి మహాపండితుడు ‘సత్యం’కి అలా పాదాక్రాంతుడు కావటం చూసి అందరూ ఆశ్చర్యచకితులయ్యారు. కానీ, ‘సత్యం’ పరిస్థితి ఏమిటో అర్థంకాక అయోమయంలో పడిపోయారు.

‘సత్యం’ గురించి కాస్త అవగాహన కల కొందరు పెద్దలు, “భగవల్లీలలు, భగవత్ సంకల్పములు అగోచరములు, ఊహలకందనివి. ‘సత్యం’ అటువంటి దివ్యశక్తులున్న బాలుడు. తన అనారోగ్యాన్ని తానే నయం చేసుకోగలడుకానీ వేరెవరివల్ల కూడా అవదు” అన్నారు. అంతుబట్టి ఈ సమస్యను ఎలా పరిష్కరించాలో తెలియక చివరికి కొంతకాలంపాటు ‘సత్యం’ను పుట్టపర్తికి తీసుకు వెళ్ళటం ఉత్తమం అని భావించి తీసుకువెళ్ళారు.

దేహతీత దైవత్వం

కాలం గడుస్తున్నా ‘సత్యం’ పరిస్థితిలో ఏమీ మార్పు లేదు. ఉన్నట్లుండి చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళతో, “దేవతలు ఆకాశంలో పోతున్నారు, హారతులిప్పండి” అనేవారు. పెద్దలు ఒక భూతవైద్యుని పిలిపించారు. “పట్టిన భూతాన్ని వదలగొడతాను. వస్తువులు తెప్పించండి” అని అతను ఒక లిస్టు ఇచ్చాడు. అప్పుడు ‘సత్యం’ కల్పించుకొని ఫలానా

ఫలానా వస్తువుల్ని లిస్టులో వ్రాయటం మరచిపోయావు, అని చెప్పడంతో ఆ భూతవైద్యుడు తత్తరపడి పారిపోయాడు.

మరొకరు వచ్చి, “కదిరి సమీపంలోని బ్రాహ్మణపల్లిలో పేరుమోసిన మరొక భూతవైద్యుడున్నాడు. ఎటువంటి గ్రహబాధలనైనా తొలగించగలడు” అని సలహా ఇవ్వటంతో ‘సత్యం’ను అతనివద్దకు తీసుకువెళ్ళారు. అతను వైద్యం పేరుతో ‘సత్యం’ను చిత్రహింసలకు గురిచేశాడు. ‘సత్యం’కి గుండు చేయించి, ఆ గుండుపై నిలుపునా మూడు కత్తిగాల్లు పెట్టి, ఆ గాట్లలో నిమ్మకాయ రసం పోసి, కడవలకొద్దీ నీళ్ళను ఎత్తునుండి పోయించాడు. అయినా ‘సత్యం’ ఎటువంటి బాధగానీ, భయంగానీ లేకుండా కూర్చోవటం చూసి ఉగ్రుడై కళ్ళల్లో కలికం పెట్టే పాశవిక విధానాన్ని సహితం అనుసరించాడు. అయినా ‘సత్యం’లో ఎటువంటి మార్పులేదు. కానీ, కళ్ళు, మొహం వాచిపోయాయి. అది చూసి తట్టుకోలేక తల్లిదండ్రులు పిల్లవానిని మళ్ళీ తీసుకువస్తాం అని ఆ భూతవైద్యునికి ఎలాగో నచ్చజెప్పి, అతనికి ఇవ్వవలసిన మొత్తాన్ని ముట్టజెప్పి, ‘సత్యం’ను తీసికొని పుట్టపర్తి చేరారు.

పుట్టపర్తి వచ్చిన తరువాత మాతృమూర్తి ఈశ్వరమ్మ గారు ‘సత్యం’ను సాధారణ స్థితికి తీసుకురావటానికి ఎన్నో విధాలుగా ప్రయత్నించారు. “నాయనా సత్యం! నువ్వు నిర్లిప్తంగా ఉంటే బ్రాహ్మణపల్లి భూతవైద్యుడు నీకు ‘రాతిజ్వరం’ అంటున్నాడు. బాగా చైతన్యంగా ఉంటే వేరేవాళ్ళు నీకు ‘లేడి జ్వరం’ అంటున్నారు. నీకు ఏమీ లేదని నాకు తెలుసు. నా మాట విని నువ్వు మామూలు మనిషిగా ఉండు. బ్రహ్మజ్ఞాని అయిన గురువులాగ ప్రవర్తించకు. తమ్ముడితో హాయిగా ఆడుకో. మా అందరికీ మనశ్శాంతి కలిగేలా ఉండు” అన్నారు. కానీ, ‘సత్యం’లో ఎటువంటి మార్పు లేదు. ఈశ్వరమ్మగారిలో ఆవేదన అధికమైంది. ఎవరు ఏ వైద్యం చెప్పినా, “ఏ పుట్టలో ఏ పాముందో... ఏ వైద్యునిలో ఏ శక్తి ఉందో” అంటూ ప్రయత్నించిచూసేవైపే మొగ్గు చూపుతున్నారు.

వేరొకరు గోరంట్లలోని భూతవైద్యునివద్దకు తీసుకు వెళ్ళమని ఇచ్చిన సలహాను అనుసరించి ఎడ్లబండిలో

బయలుదేరారు. కొంత దూరం వెళ్ళాక బండి ఎద్దులు ముందుకు సాగకుండా మొరాయించాయి. అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. ఇంతలో ‘సత్యం’, “ఇక నేనెటువంటి వైద్యమూ చేయించుకోను. బండిని వెనక్కి తిప్పండి” అన్నారు. ఇట్టి అనూహ్య పరిణామాలతో వెనక్కి వచ్చేశారు.

ఈ విషయం విన్న పెద్ద వెంకమరాజుగారి బాల్య మిత్రుడు, పెనుగొండలో న్యాయవాది కృష్ణమాచారిగారు వచ్చి, ‘సత్యం’ను చూసి, “ఈతని వ్యాధి ప్రబలమైనదిగా అనిపిస్తోంది. దీని నివారణకోసం ఘటికాచలస్వామివద్దకు తీసుకుపోవటం ఒక్కటే మార్గంగా తోస్తున్నది” అన్నారు.

వెంటనే ‘సత్యం’ కల్పించుకొని, “అయ్యా, నీవిచ్చిన సలహా హాస్యాస్పదంగా ఉన్నది. ఘటికాచలంలో ఉన్న సరసింహస్వామిని నేనే. నన్ను నాదగ్గరకే తీసుకొని వెళ్ళమని చెబుతున్నావా?” అన్నారు. కృష్ణమాచారి మారుమాట లేకుండా వెళ్ళిపోయారు కానీ, పెద్ద వెంకమ రాజుగారికి చాలా కోపం వచ్చింది. ‘సత్యం’ను ఎలా ‘దారి’లో పెట్టాలో తెలియక ఆవేదనకు గురి అయ్యారు.

“నేను సాయిబాబాను...”

1940 మే 28వ తేదీన ‘సత్యం’ తమ దివ్య హస్తచాలనంతో కలకండ్లను, పూలను సృష్టించి తన చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళకు ఇవ్వటం మొదలుపెట్టారు. అక్కడ చేరినవారంతా ఈ అద్భుత చర్యతో ముగ్ధులై ఆ సమీపంలోనే ఉన్న పెద్ద వెంకమరాజుగారిని ‘సత్యం’ లీలలను చూడటానికి రమ్మని పిలిచారు.

అప్పటికే విసిగివేసారి ఉన్న పెద్ద వెంకమరాజుగారు కోపంతో చేతికట్టతోసహా వచ్చి ‘సత్యం’ను ఉద్దేశించి, “ఎవరు నీవు? దేవుడివా? దయ్యానివా? పిచ్చివాడివా? చెప్పు” అని గద్దించారు.

ఆ సమయంకొరకే వేచి ఉన్నట్లుగా ‘సత్యం’ నిబ్బరంగా, “నేను సాయిని” అన్నారు. పెద్ద వెంకమరాజు గారు ఆశ్చర్యంగా ‘సత్యం’ వంక ఎగాదిగా చూస్తున్నారు. ఆయన చేతిలోంచి కట్ట జారి పడిపోయింది. అంతలోనే ‘సత్యం’ మళ్ళీ, “నేను సాయిబాబాను. ఆపస్తంబ సూత్రుడను, భారద్వాజ గోత్రుడను. మీ కష్టములు తొలగించి మిమ్ముల నుద్ధరింప వచ్చినవాడను” అన్నారు.

అక్కడే ఉన్న శేషమరాజుగారు, “సాయిబాబాను అని చెప్పుకోవటంలో నీ ఉద్దేశ్యమేమిటి?” అని అడిగారు. వెంటనే ‘సత్యం’, “మీ వంశీయుడైన వెంకావధూత నన్ను తన వంశంలో అవతరించమని ప్రార్థించటంవల్ల నేను అవతరించాను” అన్నారు.

తమ వంశీయుడు, ఆధ్యాత్మిక గురువు అయిన వెంకావధూత పేరు బాలుడైన ‘సత్యం’ నోట రావటం పెద్ద వెంకమరాజుగారికి ఆశ్చర్యాన్నిచ్చింది.

ఏం చెయ్యాలో తోచని పరిస్థితి!

ఇంతలో ఒకరు పెనుగొండలో శిరిడీ సాయిబాబా భక్తులైన గవర్నమెంటు ఉద్యోగి ఒకరున్నారని, ఆయన వద్దకు ‘సత్యం’ను తీసుకువెళితే అన్నీ తేటతెల్ల మవుతాయని చెప్పటంతో ‘సత్యం’ను పెనుగొండకు తీసుకువెళ్ళారు. ఆ ఉద్యోగి ‘సత్యం’ను చూసి, “ఇతనికి మానసిక దౌర్బల్యమువలన వచ్చిన మెదడు చెడిన రోగము ఇది. హాస్పిటల్‌లో చేర్చండి” అన్నాడు.

వెంటనే ‘సత్యం’, “మెదడు చెడిన రోగమా? సరిసరి. ఎవరి మెదడు చెడినది? నీదా? నాదా? నీవు నిత్యము పూజించే నీ సాయినే కనుగొనలేని మెదడు చెడినవాడవు” అంటూ హస్తచాలనముతో విభూతిని సృజించి గది అంతా కుప్పలుకుప్పలుగా చల్లి బయటకు వచ్చేశారు.

ఆ పైగురువారము పర్తిలో ఒకరు, “మీరు నిజముగా సాయిబాబా అయితే మాకు ఏదైనా దృష్టాంతం చూపండి” అని అడిగారు. వెంటనే ‘సత్యం’ అక్కడకు వచ్చిన భక్తుల చేతులలో ఉన్న మల్లెపూలను తీసికొని ఆ పూలను నేలపై వెదజల్లారు. ఆశ్చర్యముగా ఆ పూలు వాటంతటవే జరజర

అటూ ఇటూ కదులుతూ విచిత్రముగా ‘సాయిబాబా’ అను తెలుగు అక్షరములుగా ఏర్పడినాయి. ప్రజలలో నమ్మకము పెరిగినది.

గతంలో భూతవైద్యునివద్ద, ఇతరత్రా జరిగిన సంఘటనలకు సాక్షిభూతులైనవారు ఆ సంఘటనలను గుర్తుకు తెచ్చుకొని, ఆ సమయంలో ‘సత్యం’ ప్రదర్శించిన అద్వితీయమైన ఓర్పు, ప్రశాంతత, స్థితప్రజ్ఞత్వములు మానవమాత్రులకు సాధ్యమయ్యే గుణములు కావని, దివ్యశక్తిసమన్వితునికి మాత్రమే సహజముగా ఉండే సుగుణములని నిర్ధారణకు వచ్చారు. కానీ, శేషమరాజుగారు మాత్రం వీటికంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్వకుండా ‘సత్యం’ను ఎట్లాగైనా ఆంగ్లవిద్యా ప్రవీణుని చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో తిరిగి ఉరవకొండకు తీసుకు వెళ్ళారు.

‘సత్యం’ ఉరవకొండకు రాకపూర్వమే ఈ మధ్య జరిగిన అద్భుత సంఘటనల సారాంశమంతా పూసగ్రుచ్చినట్లు ఉరవకొండకు చేరింది. దాంతో అందరూ ‘సత్యం’ రాకకోసం ఆనందోత్సాహాలతో ఎదురు చూస్తున్నారు. ‘సత్యం’ను బాలబాబా అని కొనియాడటం మొదలుపెట్టారు. మన అదృష్టంకొద్దీ దైవస్వరూపుడైన బాలుడు మళ్ళీ ఉరవకొండకు వస్తున్నాడని మురిసిపోయారు.

ఉరవకొండలోనివారే కాక చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల నుంచి కూడా విశేషంగా ప్రజలు బాలబాబా దర్శనానికి శేషమరాజుగారి ఇంటికి రావటం మొదలుపెట్టారు. బాలబాబాను చక్కని ఉచితాసనమున ఆసీనులను చేసి, పూలదండలు వేసి, పాదపూజలు చేసి, భక్తితో మధుర పదార్థములను నివేదించటం మొదలుపెట్టారు.

స్కూలు ఉపాధ్యాయులందరూ ‘సత్యం’ను స్కూలులో తమ శిష్యునిగా చూసినా, పూజా సమయంలో మాత్రం వారిలో సాయిదేవుని చూస్తూ, భయభక్తులతో బాలబాబాకు సాష్టాంగ ప్రణామాలర్పించుకుంటూ ఉండేవారు. తమ్మిరాజుగారు, శేష అయ్యంగారు తదితరులు బాల బాబావారి వైభవాన్ని చూసి, అమోఘమైన ఉపదేశ వాక్యములు విని ఉప్పొంగిపోయేవారు.

ఉపాధ్యాయులందరూ ‘సత్యం’లో ఉన్న విశేష ప్రజ్ఞను ఉరవకొండ ప్రజలకు, తద్వారా లోకానికి వెల్లడి చేయాలన్న ఉత్సాహంతో... ఒకరోజు కలసికట్టుగా ‘సత్యం’ దగ్గరకు వెళ్ళి వారు అప్పటికే సిద్ధం చేసుకుని వచ్చిన ప్రశ్నలను ఒకరి తరువాత ఒకరు సంధించటం మొదలు పెట్టారు. ‘సత్యం’ చిరునవ్వుతో అన్నీ విని ఉపాధ్యాయులు అడిగిన ప్రశ్నలకు వారు అడిగిన క్రమంలోనే వరుసగా జవాబులు చెప్పగా, ‘సత్యం’ అష్టావధానులను, శతావధానులను మించిన మేధాశక్తిసంపన్నులని వారు వేనోళ్ళ కొనియాడారు.

హంపీయాత్ర

ఉరవకొండలో ‘సత్యం’ ప్రదర్శిస్తున్న బహుముఖ ప్రజ్ఞాపాటవాలు నలుదిశలా వ్యాపించి ప్రజలను సమ్మోహనపరుస్తుండగా, బళ్ళారి మున్సిపల్ చైర్మన్ రామరాజుగారికి ఒకనాటి రాత్రి కలలో, “ఉరవకొండలో ఫలానా నెంబరు ఇంట్లో ‘సత్యం’ అనే బాలుడున్నాడు. అతనిని మీ పట్టణానికి తీసుకొనిరా” అని చెప్పటం జరిగింది.

అదే సమయంలో చైర్మన్ గారి అర్ధాంగి లక్ష్మీదేవిగారికి కూడా స్వప్నంలో అవే మాటలు వినిపించాయి. అప్పటికే వారు చూచాయగా ‘సత్యం’ దివ్యత్వంగురించి విని యుండటంవల్ల వెంటనే కొందరు పురపాలక సంఘ సభ్యులు, వ్యాపార ప్రముఖులు, పాఠశాల డిప్యూటీ ఇన్ స్పెక్టర్ గారు మొదలైన సభ్యులతో ఉరవకొండకు వచ్చి, స్వప్నంలో చెప్పిన చిరునామా ప్రకారము శేషమరాజుగారి ఇంటికి వచ్చారు. అదే సమయంలో వారికి ‘సత్యం’ స్కూలు యూనిఫామ్ లో కనిపించారు. స్వప్నంలో కనబడిన దివ్య బాలుడు ఇతడేయని సంబరపడి చైర్మన్ దంపతులు వీధిలోనే ‘సత్యం’కు సాష్టాంగపడ్డారు.

ఇంతలో ఈ అలజడికి శేషమరాజుగారు బయటికి వచ్చారు. వారికి చైర్మన్ దంపతులు తమ స్వప్న వృత్తాంతమును వివరించి, ఆ దివ్యబాలుని తీసుకొని హంపీ నగరమునకు విచ్చేయవలసిందిగా ప్రార్థించారు.

శేషమరాజుగారు స్థలమార్పిడివల్ల ‘సత్యం’లో మార్పు రావచ్చునన్న ఆశతోనూ, తనకూ ఈ విహారయాత్ర కొంత ఉపశమనాన్ని ఇస్తుందన్న ఉద్దేశ్యంతోనూ, పైగా గౌరవనీయులైన మున్సిపల్ చైర్మన్ దంపతులు, ఇతర ప్రముఖులు వచ్చి ఆహ్వానించటం గొప్ప గౌరవంగానూ భావించి వారి ఆహ్వానానికి అంగీకారం తెలిపారు.

బళ్ళారిలో మున్సిపల్ చైర్మన్ గారు రాజమర్యాదలతో అతిథ్యం ఇచ్చారు. నాల్గవరోజున హంపీలోని విరూపాక్ష దేవాలయ సందర్శన ఏర్పాటుచేశారు. అందరూ దేవాలయ ప్రాంగణంలోకి ప్రవేశించబోతుండగా ‘సత్యం’ లోపలికి రానన్నారు. ఇంతదూరం వచ్చి గుడిలోకి రాకపోవటం మేమిటని శేషమరాజుగారు ప్రశ్నించగా, కడుపులో నలతగా ఉందని, అసౌకర్యంగా ఉన్నప్పుడు దైవదర్శనం చేసుకోలేనని నిక్కచ్చిగా చెప్పటంతో ‘సత్యం’ను అక్కడే దేవాలయ ప్రాంగణ ప్రవేశద్వారం వద్ద ఉండమని చెప్పి అందరూ దేవాలయంలోకి వెళ్ళారు.

అందరూ అత్యంత భక్తిశ్రద్ధలతో విరూపాక్షునికి ప్రార్థనలు సలుపుచున్నారు. హారతి మొదలైంది. ఉన్నట్లుండి విరూపాక్షుని స్థానంలో ‘సత్యం’ గోచరించారు అందరికీ. అటువంటి దివ్యదర్శనం ప్రసాదించటానికే ‘సత్యం’ మనతో గుడిలోపలికి రాలేదన్న భావంతో తన్నయలయ్యారు అందరూ.

కానీ, శేషమరాజుగారి భావం వేరుగా ఉంది. బృందంతోపాటు రానన్న ‘సత్యం’ ఏకంగా గర్భగుడిలోకి వెళ్ళి మూలవిరాట్ దగ్గర నిలబడతాడా?! ఎంత అపచారం! అనుకుంటూ గుడిలోపలినుండి బయటికి వచ్చి చూశారు. ‘సత్యం’ బయట నుంచున్నచోటే ఉన్నారు!

శేషమరాజుగారిలో మొట్టమొదటిసారి, అందరూ అంటున్నట్లు “సత్యం నిజంగానే దైవాంశసంభూతుడేమో” అన్న భావం కలిగిందిగానీ బయట ఎటువంటి స్పందన చూపకుండా మౌనంగా ఉండిపోయారు.

అది గమనించిన మున్సిపల్ చైర్మన్ గారు శేషమరాజుగారి చేతులు పట్టుకుని మెల్లగా, “సత్యం మీ సోదరుడన్న భావంలోనే మీరున్నారు. కానీ, సత్యం మామూలు వ్యక్తి కాదు, అతనిలో పెద్ద డివైన్ పవర్ ఉంది” అన్నారు.

అక్కడ చేరినవారి ఆనందమునకు అవధులు లేవు. అప్పటికప్పుడు సంకల్పించి ఆ దివ్యబాలునికి ప్రత్యేక పూజలు చేశారు. హోస్పేటకు బయలుదేరారు.

‘సత్యం’ ప్రసాదించిన దివ్యదర్శనం గురించిన వార్త బృందంవారు హోస్పేటకు చేరకముందే ప్రభంజనంలా వ్యాపించింది. ‘సత్యం’ను దర్శించుకోవాలని ప్రజలు బారులుతీరారు. చాలాకాలంనుంచి క్షయ వ్యాధితో బాధపడుతున్న ఒక రోగికి ‘సత్యం’ తమ హస్తస్పర్శచే స్వస్థత చేకూర్చారు. కనీ వినీ ఎటుగని ఈ అద్భుతాన్ని గాంచి ప్రజలు పులకించిపోయారు.

ఉరవకొండకు తిరుగు ప్రయాణం కాబోతుండగా చైర్మన్ రామరాజుగారు ఒక అందమైన కాలరు పిన్నును కానుకగా ఇస్తుంటే తాను ఎవ్వరివద్ద నుండి ఏమీ స్వీకరించనంటూ సున్నితంగా తిరస్కరించారు ‘సత్యం’. శేషమరాజుగారు కల్పించుకొని, “కనీసం వారి తృప్తి కోసమైనా తీసుకో” అని ఒత్తిడి చేశారు. చైర్మన్ దంపతులు కూడా మరీమరీ ప్రార్థిస్తుంటే వారి కోరికను కాదనలేక కాలరు పిన్నును స్వీకరించారు ‘సత్యం’.

ఉరవకొండకు తిరుగు ప్రయాణంలో చైర్మన్ గారి బృందం దాదాపుగా 20 మందిదాకా బయలుదేరారు. త్రోవలో ‘సత్యం’, “అందరం తమ్మిరాజుగారి ఇంటికి వెళదాం” అన్నారు.

‘సత్యం’ మాటకు అడ్డేముంది! అందరూ తమ్మిరాజుగారి ఇంటికి చేరారు. వెంటనే ‘సత్యం’ తమ్మిరాజుగారి భార్య కామేశ్వరమ్మగారితో వాళ్ళందరికీ కాఫీ, టిఫిన్లు ఏర్పాటు చెయ్యమన్నారు. ఇంతమందికా అన్నట్లు అవిడ సంకోచిస్తూ ‘సత్యం’ వంక చూశారు. “భయపడొద్దు, ముందు వచ్చిన అతిథులకివ్వు” అన్నారు.

‘సత్యం’ దివ్యత్వాన్ని అప్పటికే పలుమార్లు చవిచూసిన కామేశ్వరమ్మగారు ఇంట్లో ఉన్న ఫలహారాన్ని అతిథులకు వడ్డించడం మొదలుపెట్టారు. ఆశ్చర్యంగా అది అంతమంది అతిథులకి, ఇంట్లోవారికి కూడా చక్కగా సరిపోయింది.

మరుసటిరోజు, అంటే అక్టోబరు 20వ తేదీ ఉదయం ‘సత్యం’ తోటివిద్యార్థులతో కలసి స్కూలుకి బయలుదేరారు. త్రోవలో ఒక్కసారిగా “కాలర్ పిన్ పోయింది” అన్నారు. “అయ్యో, పిన్ను పోయిందా! నువ్వు కాలర్ కి పెట్టుకుంటే

ఎంత బావుందో” అంటూ వాళ్ళు పిన్ కోసం వెతకటం మొదలుపెట్టారు. అప్పుడు ‘సత్యం’, “మీకు స్కూల్ టైమ్ అయింది. మీరు వెళ్ళండి, నేను తరువాత వస్తాను” అనటంతో వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

కొద్ది నిమిషాల తరువాత ‘సత్యం’ స్కూలువైపు బయలుదేరగా ఆబ్బారీ ఇన్ స్పెక్టర్ ఆంజనేయులుగారు మధ్యలో తారసపడ్డారు. ‘సత్యం’ దివ్యతేజస్సుతో విరాజిల్లుతూ దర్శనాన్ని ప్రసాదించటంతో ఆయన తన్మయత్వంతో ‘సత్యం’ను స్కూలుగేటు వరకు అనుసరించి, ఆ తరువాత వెనుతిరిగారు.

స్కూలు లోపలికి వెళ్ళిన ‘సత్యం’ క్లాసుకి వెళ్ళకుండా వెనక్కి తిరిగి ఇంటికి వచ్చి గుమ్మంవద్ద స్కూలు పుస్తకాలు విసిరేసి బిగ్గరగా, “నేను మీ ‘సత్యం’ను కాను, నేను సాయిబాబాను” అని చారిత్రాత్మకమైన అవతార ప్రకటన చేశారు.

ఆ అలజడికి వంటింట్లో ఉన్న వదినగారైన సుశీలమ్మగారు వెలుపలకు వచ్చి చూశారు. ‘సత్యం’ను దివ్యకాంతి ఆవరించి మిరుమిట్లు గొల్పుతున్నది. ఆమె ఆ కాంతిని తట్టుకోలేక కళ్ళు మూసుకున్నారు.

అంతలోనే ‘సత్యం’, “నా భక్తులు నన్ను పిలుస్తున్నారు. నేను సంకల్పించుకొని వచ్చిన కార్యమును ప్రారంభించ వలసియున్నది. ఇంక ఒక్క క్షణమైనా ఇంట ఉండజాలను” అంటూ బయలుదేరారు.

ఇంతలోనే శేషమరాజుగారు అక్కడికి వచ్చి, “సత్యం, ఏమిటీ హడావుడి? ఇంట్లోకి పోదాం, రా” అన్నారు. దానికి ‘సత్యం’,

“నేను సాయిని తెలియుము నిక్కముగను

మమత బాయుము యత్నముల్ మానుకొనుము

బాసె నాకు మీతోడి బావ్యా సంబంధమింక

కాదు నన్నట్ట ఎటువంటి ఘనునికైన”

అంటూ తమ దివ్య అవతారతత్వాన్ని నిర్వంధ్యంగా ప్రకటించారు. శేషమరాజుగారు ఆ మాటలు విని నివ్వెరపోయారు. 14 యేళ్ళ బాలుడు బంధాలు, అనుబంధాలగురించి మాట్లాడటమేమిటి?! అనర్గళమైన ఆ అద్భుత కవితాధోరణి ఏమిటి?! అని ఆయన విస్మయచకితులయ్యారు.

ఈ అలజడికి పొరుగింటి నారాయణశాస్త్రిగారు వచ్చి, దివ్యజ్యోతిలా ప్రకాశిస్తున్న 'సత్యం'ను చూసి పులకించిపోయారు. ఆనందబాష్పాలు ధారలై ప్రవహిస్తూ ఉండగా, ఆయన 'సత్యం' పాదాలపై వ్రాలారు.

ఎక్కడికో పయనం అవుతున్న 'సత్యం'తో శేషమరాజుగారు, “నాయనా! తల్లిదండ్రులు నిన్ను నాకప్పగించారు. తిరిగి నిన్ను వారికి అప్పగించటం నా బాధ్యత. కనీసం వాళ్ళు వచ్చేంతవరకు ఆగు” అన్నారు.

“సరే, నీవు నీ బాధ్యతను నెరవేర్చేవరకు నేను ఈ ఉరవకొండను వదలిపెట్టనులే” అంటూ ముందుకు సాగారు 'సత్యం'. భక్తజనులు అనుసరిస్తూండగా సరాసరి ఆంజనేయులుగారి ఇంటి ముందున్న తోటలో ప్రవేశించి ఒక రాతిగుండుపై కూర్చున్నారు. ఆ వార్త ఉరవకొండను చుట్టుముట్టడంతో ప్రజలు తండోపతండాలుగా వచ్చి 'సత్యం' చుట్టూ కూర్చున్నారు.

'సత్యం' నామంతో పిలువబడుతూ శిరిడీ సాయి బాబావారి లీలలను ఎన్నింటినో చూపుతూ అప్పటికే దివ్యబాలునిగా ప్రఖ్యాతి గడించి ఉండటంవల్ల ప్రజలు తన్మయత్వంతో 'భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి జై' దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా జయజయధ్వానాలు చేయసాగారు.

అలా ప్రజలచే 'శ్రీ సత్యసాయిబాబా'గా కీర్తించబడిన 'సత్యం' తమ అవతార ప్రకటనానంతర తొలి సందేశంగా, ఆ గుండుపై నుంచే, అమృతం జాలువారే గాత్రంతో, “మానస భజరే గురు చరణం దుస్తర భవసాగర తరణం..” అన్న పాటను మృదుమధురంగా పాడుతూ ఉండగా అందరూ ఆనంద తన్మయత్వంతో వంత పాడసాగారు.

ఆ సందర్భంగా ఒక ఫోటోగ్రాఫర్ వచ్చి స్వామి ఫోటో తీయటానికి అనుమతి కోరగా స్వామి అంగీకరించారు. అయితే, స్వామి కూర్చున్నచోట స్వామి ముందు ఒక చిన్న రాయి అడ్డంగా ఉండటంతో, ఆ ఫోటోగ్రాఫర్ ఆ రాయిని తీసేయమని కోరగా, స్వామి దానిని తొలగించకుండానే ఫోటో తీయమని చెప్పటంతో అలాగే తీశాడు. ఇంటికి వెళ్ళి ఆ రీలు డెవలప్ చేసి చూడగా, ఆ రాయి స్థానంలో శిరిడీ బాబావారి విగ్రహం వచ్చింది. అవతార ప్రకటనానంతరం చూపించిన తొలి లీల ఇది.

ఆ తరువాత మాతృమూర్తి ఈశ్వరమ్మగారు వచ్చి, “నాయనా సత్యం! పుట్టపర్తిలోనే మా కళ్ళెదుటే ఉంటానని మాట ఇవ్వు. నీ భక్తులను పుట్టపర్తికే రానీ, వారినందరినీ మనసారా ఆహ్వానిస్తాం, ప్రేమతో చూసుకుంటాం. పుట్టపర్తిని వదలిపెట్టనని నాకు ఈ ఒక్క వరం ఇవ్వు చాలు” అని కోరగా, “జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసీ” అన్న ఆదర్శాన్ని చాటుతూ స్వామి, పుట్టపర్తినే తమ అవతార కార్యకలాపాలకు కేంద్రస్థానంగా చేసుకుంటామనీ, ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ పుట్టపర్తిని వదలిపెట్టమని తల్లిగారికి వాగ్దానం చేశారు.

ఈ శుభవార్త క్షణాలలో అంతటా విస్తరించింది. బయట బాబావారి దర్శనానికై వేచియున్నవారికి ఎంతో ఆనందాన్ని, ప్రమోదాన్ని కలిగించింది. ఇంతలో పండిత నారాయణశాస్త్రిగారు భావోద్వేగంతో వచ్చి ఈశ్వరమ్మగారికి పాదాభివందనం చేసి, “ఎంతటి అద్భుత వరాన్ని సాధించావమ్మా! అంగరంగ వైభవంగా, నిత్యకల్యాణం, పచ్చతోరణంగా విరాజిల్లబోయే అవతార వైభవంలో భాగస్వాములమయ్యే అదృష్టాన్ని మాకు చేరువ చేశావు తల్లీ” అన్నారు భక్తిపారవశ్యంతో.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

“మున్ను శిరిడీ నేడు పర్తి ఉన్నవాడని పేరెగాని...”

❖ జ్యోత్స్నా రెడ్డి ❖

మా తాతగారు, అవ్వగారు శ్రీ శిరిడీ సాయి సన్నిధికి తరచుగా వెళుతూ ఉండేవారు. 1915లో మా నాన్నగారికి జన్మనివ్వటానికి కొద్ది నెలల ముందు మా అవ్వగారు శిరిడీకి వెళ్ళినపుడు బాబావారు ఆవిడతో, “అవ్కా బచ్చా ఉన్హార్ నిక్లేగా” (నీకు కొడుకు పుడతాడు, మంచి ప్రయోజకుడవుతాడు) అని చెప్పారు.

శిరిడీ బాబావారు చెప్పినట్లుగానే, మా నాన్నగారు శ్రీ పాండురంగ దీక్షిత్ ఆరోజుల్లో సంగీత దర్శకులుగా ఖ్యాతి గడించారు. మా అమ్మగారు శ్రీమతి వినోదినీ దీక్షిత్ కూడా సంగీత విద్వాంసురాలే! 1965 జూన్ లో స్వామి ముంబైకి విచ్చేసిన సందర్భంలో అప్పటి మహారాష్ట్ర వ్యవసాయ శాఖామాత్యులు పి.కె. సావంత్ గారు స్వామి సన్నిధిలో భజన గీతాలు పాడేందుకై మా తల్లిదండ్రులను ఆహ్వానించారు. ఆవిధంగా మా కుటుంబానికి మొట్టమొదటిసారి స్వామివారి దర్శన భాగ్యం కలిగింది. శిరిడీ బాబావారి భక్తులమైన మేము ఆ శిరిడీ సాయినాథుడే పుట్టపర్తిలో శ్రీ సత్యసాయి భగవానులుగా మళ్ళీ అవతరించారని గ్రహించాము.

స్వామి పిలుపునందుకొని మేమందరం ఆ సంవత్సరం దసరా ఉత్సవాలకు ప్రశాంతినిలయం చేరుకున్నాము. మాకు ఒక పెద్ద వ్యాసు ఉండేది. ఆ వ్యాసులో మా కుటుంబ సభ్యులం, మా నాన్నగారి మ్యూజిక్ గ్రూపు సభ్యులతో కలిపి మొత్తం 13 మందిమి బయల్దేరాము. దారి సరిగా తెలియకపోవటంచేత ప్రశాంతినిలయం చేరుకోవటానికి బాగా ఆలస్యమైంది. మేము క్యాంటీన్ లో ఉండగా స్వామి విచ్చేసి, “బొంబాయివాళ్ళు వచ్చారు. వాళ్ళకి చపాతీలు అలవాటు. మీరు చపాతీలు చేసినారా?” అని వంటవాళ్ళను అడిగారు. వాళ్ళు తెచ్చిన వేడివేడి చపాతీలను స్వామి స్వయంగా మా కంచాలలో వడ్డిస్తూ, ఎంతో ప్రేమగా సంభాషిస్తూ, మాపై తమ అవ్యాజమైన

కరుణను కురిపించారు. నిజంగా ఆ ప్రేమను, కరుణను వర్ణించటానికి మాటలు చాలవు.

ఇప్పుడు ఈస్టు ప్రశాంతి ఉన్నచోట ఆరోజుల్లో చిన్నచిన్న గదులు ఉండేవి. వాటిలో మేము బసచేశాము. మాతోపాటు శ్రీమతి రతన్ లాల్ గారు కూడా ఉన్నారు. స్వామి వచ్చి, “అయ్యో పాపం, డైనింగ్ హాలు లేదు, బెడ్ రూమ్ లు లేవు, బాత్ రూమ్ లు లేవు. మీకు ఇక్కడ చాలా ఇబ్బందిగా ఉంది కదా!” అన్నారు. “మాకు స్వామి ఉంటే చాలు, ఇంకేమీ అవసరంలేదు స్వామీ” అని మేము విన్నవించుకున్నాము.

ఆరోజు సాయంత్రం మా తల్లిదండ్రులకు స్వామి సన్నిధిలో పాడే అవకాశం లభించింది. అప్పటికి నేను సంగీతం నేర్చుకోలేదు. పాడటం నాకు అసలు చేతకాదు. అందుచేత, వేదికపై మా తల్లిదండ్రులు పాడుతూ ఉండగా, నేను వాళ్ళ వెనుక తాళం వేస్తూ కూర్చున్నాను.

మరుసటిరోజు ఉదయం స్వామి మమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. నన్ను చూసి, “తుమ్ నహీ గావోగీ?” అని అడిగారు. “స్వామీ, నాకు పాడటం చేతకాదు” అన్నాను. “నహీ, నహీ... ఆజ్ సే తుమ్ గావోగీ” అంటూ నా తలపై తమ దివ్యహస్తమును ఉంచి ఆశీర్వాదించారు. విభూతి సృజించి అనుగ్రహించారు. అది ఆశీర్వాదమే కాదు, ఆదేశం కూడా అని గ్రహించాను!

1966, 67 ప్రాంతంలో స్వామి ఒక పర్యాయం ముంబైలోని మోదీ బంగళాకు విచ్చేశారు. మా నాన్నగారు శిరిడీ బాబావారిపై తీసిన మరారీ పిక్చర్ ను స్వామికి చూపించారు. ఆ సినిమా తీసిన సమయంలో నాకు ఎనిమిదేళ్ళు. నేను శిరిడీ బాబావారిని సేవించిన ‘జిప్రీ’ అనే ఒక హరిజన బాలికగా అందులో నటించాను. స్వామి ఆ సినిమా చూసి చాలా బాగుందంటూ మెచ్చుకున్నారు. ఆరోజు స్వామి అక్కడ చేరినవారినందరినీ పలుకరిస్తూ,

నన్ను కూడా ఏం చదువుతున్నావంటూ ప్రశ్నించారు. నేను సంస్కృతంలో ఆనర్స్ కోర్సు చేస్తున్నాను. ఆ సమయంలో మాకు పరీక్షలు జరుగుతున్నాయి. మరుసటి రోజు భగవద్గీతపై చివరి పరీక్ష వ్రాయవలసి ఉండినది. ఈ సంగతి స్వామికి విన్నవించగా, “భగవద్గీతగురించి నీకేం తెలుసు?” అని స్వామి నన్ను ప్రశ్నించారు. వెంటనే నేను భగవద్గీత గురించి చదివినదంతా చిలుకపలుకుల మాదిరి వల్లెవేయసాగాను.

అప్పుడు స్వామి, “భగవద్గీత మర్మము ఏమిటి?” అని అడిగారు. నేను నాకు తోచినదేదో చెబుతుంటే, “నో, నో, నో....ధర్మమే గీతయొక్క మర్మము” అన్నారు స్వామి. “గీత ‘ధర్మ’ అనే పదముతో ప్రారంభమై ‘మమ’ అనే పదముతో అంత్యమవుతుంది. రెండింటినీ కలిపితే ‘మమ ధర్మ’ అవుతుంది. అనగా, ఎవరి ధర్మమును వారు అనుసరించాలి. ఇదే గీతాసారము” అని వివరించారు.

“ధర్మము అంటే హిందూ ధర్మమా స్వామీ” అని అడిగాను. “ధర్మము అనేది హిందూ, ముస్లిం... ఇలా ఏదో ఒక మతమునకు సంబంధించినది కాదు. ‘ద్యూటీ విత్ లవ్’ (ప్రేమతోకూడిన కర్తవ్య పాలన) - ధర్మము అంటే ఇదే” అన్నారు.

“భగవద్గీతలో ‘యా నిశా సర్వభూతానాం...’ శ్లోకం యొక్క అర్థమేమిటి?” అని అడిగారు.

నేను చెప్పిందంతా విని, “కాదు, కాదు, కాదు, యోగశాస్త్ర రీత్యా దీని అర్థం తెలుసుకో” అంటూ స్వామి ఆ శ్లోకమునకు పరమాద్భుతమైన వివరణ ఇచ్చారు.

నేను పాదసమస్కారం చేసుకొని లేస్తుంటే, “కల్ పేపర్ హై... కల్ పేపర్ హై.... (రేపు పరీక్ష ఉంది! రేపు పరీక్ష ఉంది!)” అంటూ ఆశీస్సులందించారు.

మరుసటిరోజు నేను పరీక్ష వ్రాయటానికి వెళ్ళాను. ప్రశ్న పత్రమును తెరిచి చూస్తే, అందులో కనిపించిన మొట్టమొదటి ప్రశ్న, “యా నిశా సర్వభూతానాం... శ్లోకార్థము ఏమిటి?” రెండవ ప్రశ్న, “గీతాసారము ఏమిటి?” ఈ ప్రకారం ముందురోజు స్వామి నన్ను ఏ ప్రశ్నలు అడిగారో అవి అందులో ఉన్నాయి! ఆయా అంశాలను వివరిస్తూ స్వామి నాకు బోధించిన విషయాలనే పరీక్షలో వ్రాసి డిస్టింక్షన్ సాధించాను.

‘శివం’ భూమిపూజ సందర్భంగా స్వామి మమ్మల్ని హైదరాబాదు రమ్మన్నారు. మేము భగవంతంగారి ఇంట్లో బస చేశాము. సత్యమూర్తిగారి ఇంట్లో స్వామికి విడిది ఏర్పాటైంది. స్వామి గదికి ప్రక్కనున్న గదిలో మా వెంట తీసుకువెళ్ళిన సంగీత వాయిద్యాలన్నీ పెట్టడం జరిగింది. నేను, మా తల్లిదండ్రులు, సోదరుడు, ఇతర కుటుంబ సభ్యులు అందరం కలిసి స్వామి దర్శనార్థం సత్యమూర్తిగారి ఇంటికి వెళ్ళేవారము. మా వెంట కేంక్రీ అనే ఒక ఘృటిస్టు కూడా ఉండేవాడు. ఒకరోజు స్వామి మా వాయిద్య పరికరాలు పెట్టిన గదిలోకి మమ్మల్ని తీసుకువెళ్ళారు. మేము సంభ్రమాశ్చర్యాలతో తిలకిస్తూ ఉండగా, స్వామి వివిధ వాయిద్యాలను తాము స్వయంగా వాయించి మాకు వినిపించారు. ఆ దివ్యనాదామృతమును ఆస్వాదిస్తూ మేము మైమరచిపోయాము.

అప్పుడు స్వామి ఉన్నట్లుండి నన్ను చూసి, “అబ్బీ గావో... గానా షురూ కరో (ఇప్పుడు పాడటం ప్రారంభించు)” అని ఆదేశించారు. నేను మా అమ్మతో కలసి పాడటం మొదలుపెట్టాను. వెంటనే స్వామి మా అమ్మను ఆగమని చెప్పి నన్ను పాడమన్నారు. ఆవిధంగా నేను మొట్టమొదటిసారి పాడటం మొదలుపెట్టాను. స్వామి నాకు “సాయి సత్యపాలనా...” నేర్పించారు. మా అమ్మగారికి, “మాధవ మురహర మురళి మనోహర...”, “చిత్తచోరా యశోదాకె బాల్” పాటలు నేర్పించారు.

ఆ తరువాత స్వామి ఒక పర్యాయం ముంబైకి విచ్చేసినప్పుడు నన్ను అడిగారు, “సాయి సత్యపాలనా నీకు ఎవరు నేర్పించారు?” అని. “మీరే నేర్పించారు స్వామీ” అన్నాను. “మంచిది, మంచిది...” అన్నారు. నాలో ఏమైనా అహంకారము పొడసూపిందా అని స్వామి పరీక్షిస్తున్నారేమో అనిపించింది.

“అహంకారము, అసత్యము - ఈ రెండింటినీ స్వామి తీవ్రంగా నిరసిస్తారు. వీటికి మనము దూరంగా ఉంటే మనకు స్వామి ప్రేమానుగ్రహాలు దొరుకుతాయి” అని మావారు (బి.వి. రాజారెడ్డిగారు) తరచు నాతో అంటూ ఉండేవారు. “బి సింపుల్ అండ్ సిన్సియర్. స్వామి విల్ ఆల్వేస్ లైక్ యు” నిరాడంబరత, నిబద్ధత ఈ రెండూ ఉన్నవారే స్వామి ప్రేమకు పాత్రులవుతారని చెప్పేవారు.

1969-70 ప్రాంతంలో ఒకసారి నేను, మా అమ్మానాన్న పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు పాఠశాల బ్లాకులో పైన ఒక గదిలో బస చేశాము. మాతోపాటు ముంబైనుంచి వచ్చిన నిర్మల హల్దీపూర్, కుందాకార్కానీలకు ఆశ్రమంలో మరొకచోట బస ఏర్పాటైంది. వాళ్ళు ప్రతి రోజూ తెల్లవారుఝామున సుప్రభాతం, నగరసంకీర్తనలకు వెళ్ళే ముందు మా గదికి వచ్చేవారు.

ఒకరోజు తెల్లవారుఝామున నాలుగున్నర, ఐదు గంటల ప్రాంతంలో నాకొక అద్భుతమైన కల వచ్చింది. నేను మన స్వామి సన్నిధికి రాకపూర్వం శిరిడీ సాయి భక్తురాలిని కదా! ఆ స్వప్నం ద్వారా స్వామి నాకు నాటి శిరిడీ సాయియే నేటి పర్తిసాయి అన్న సత్యాన్ని నిదర్శనపూర్వకంగా వెల్లడించారు.

‘మున్ను శిరిడీ నేడు పర్తి ఉన్నవాడని పేరెగాని తన్ను భావన చేయు భక్తుల కన్నులందే మెలగునన్నా కన్ను విప్పి చూడరోరన్నా... ఈ సాయిదేవుడు ఎన్నగా ఎండైన కలడన్నా...’

- శ్రీ సత్యసాయి

ఆ స్వప్నంలో శిరిడీ బాబావారు నాకు దర్శనమిచ్చి, ఒక జపమాల సృష్టించి నా మెడలో వేశారు.

ఇంతలో నిర్మల, కుందాకార్కానీలు వచ్చి, “నగర సంకీర్తనకు టైమయింది. లే, లే...” అంటూ నన్ను తట్టి లేపారు. అంతటి అద్భుతమైన కల అంతలోనే కరిగిపోయినందుకు నాకు చాలా బాధ కలిగింది. “అయ్యో, నన్ను ఎందుకు లేపారు మీరు? శిరిడీ బాబావారు వచ్చి నా మెడలో ఒక జపమాల వేసి, నాతో ఏదో చెవుతూంటే మధ్యలో మీరు వచ్చారు” అని నేను ఎంతో ఆవేదనతో అంటుంటే వాళ్ళు నా మాటలు విని నవ్వుకున్నారు. “నువ్వు చిన్నపిల్లవి. అప్పుడే శిరిడీ బాబావారు వచ్చి నీ మెడలో జపమాల వేస్తారా ఏమిటి!

చాల్లే... నువ్వు ఏదేదో ఊహించుకుంటున్నావు” అంటూ నా మాటల్ని తేలికగా కొట్టేశారు.

ఆరోజు ఉదయం 8.30 ప్రాంతంలో కస్తూరిగారు మా గదికి వచ్చి స్వామి మమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూకి పిలుస్తున్నారని చెప్పారు. తక్షణమే మేమంతా వడివడిగా మందిరానికి వెళ్ళి, ఇంటర్వ్యూ గది వెలుపల స్వామి పిలుపుకోసం నిరీక్షిస్తూ కూర్చున్నాము.

స్వామి ముందుగా మా పేరెంట్స్ ని, నన్ను లోపలికి పిలిచారు. హల్బీపూర్, కార్మానీలను మాత్రం వరండాలోనే కూర్చోమన్నారని. ఇంటర్వ్యూ గదిలో మాతోపాటు మద్రాసుకు చెందిన కొందరు భక్తులు ఉన్నారు. స్వామి ప్రతి ఒక్కరితో ఎంతో ప్రేమగా సంభాషించారు. వాళ్ళవాళ్ళ సమస్యలను వింటూ, పరిష్కార మార్గాలను సూచిస్తూ, అభయప్రదానం చేస్తూ అందరికీ ఆనందాన్ని పంచారు.

చివరిగా నావైపు చూసి, “క్యా సమాచార్?” అని అడిగారు.

నాకు ఏమి చెప్పాలో తెలియక స్వామివారినే చూస్తున్నాను.

స్వామివారు తమ దివ్యహస్తచాలనముతో ఒక జపమాల సృష్టించి నా మెడలో వేసి, “స్వప్న సచ్ హువా (కల నిజమైంది)” అంటూ చిరునవ్వులు చిందించారు.

నాలో భక్త్యావేశం కట్టలు తెంచుకుంది.

నా కనులనుండి ఆనందబాష్పాలు జలజలా రాలసాగాయి.

ఆరోజు తెల్లవారుఝామున శిరిడీ సాయినాథుడు నాకు స్వప్నంలో సాక్షాత్కరించి నా మెడలో జపమాల వేశారు. మూడు గంటలు తిరక్కుండా శ్రీ సత్యసాయినాథుడు అదేవిధంగా జపమాలను సృష్టించి ‘కల నిజమైంది’ అంటూ నా మెడలో వేశారు.

స్వామివారి దివ్యలీలావైభవాన్ని నేను ఏరీతిగా వర్ణించగలను!

నేను ఇంటర్వ్యూ గదినుండి బయటికి వస్తూంటే నా స్నేహితురాళ్ళైన నిర్మల, కుండాకార్మానీలు నా మెడలో ఉన్న ఆ జపమాలను చూసి సంభ్రమాశ్చర్యచకితులయ్యారు.

వారితో, “స్వప్న సచ్ హువా, దేఖో” (కల నిజమైంది, చూడండి) అన్నాను.

ఇలా స్వామివారు ఎన్నో అద్భుతమైన నిదర్శనములు మాకు చూపించారు. ఇలాగే స్వామి అనుగ్రహ పరిధిలోకి వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరికీ ఎన్నో దివ్యానుభవాలు ఉంటాయి. ప్రతి ఒక్క అనుభవమూ దేనికదే ప్రత్యేకంగా, విశిష్టంగా ఉంటుంది.

నేను స్వామి సన్నిధిలో భజనలు పాడగలిగానంటే, అది కేవలం వారి దివ్యాశీస్సుల ప్రభావమే!

“సాయి సత్యపాలనా...”, “అది నారాయణ సాయి నారాయణ...”, “కేశవా మాధవా జయదేవా మధుసూదనా...”, “కమల నయన ప్రభు కమలాపతీ...” పాటలు స్వామికి ఎంతగానో నచ్చేవి.

“శ్రీరాఘవం దశరథాత్మజ మప్రమేయం...” ఆలాపన కూడా వారు ఇష్టపడేవారు.

అప్పుడప్పుడు స్వామివారు సభావేదికమీదనుండి ఎదురుగా భజన గ్రూపుతో కలసి కూర్చున్న నన్ను చూసి, “కేశవా మాధవా...” పాడమని సంజ్ఞ చేసేవారు. లేదా, “సాయి సత్యపాలనా...” పాడమనేవారు. స్వామి పెదవుల కదలికను బట్టి ఆయా పాటలను పాడమంటున్నట్లుగా నేను అర్థం చేసుకొని పాడేదానిని. ఆ పాటలను నేను పాడుతుంటే స్వామి ఎంతో ‘గర్వం’గా చుట్టూ ఉన్నవారివైపు చూసేవారు. “నేను ఇచ్చిన గొంతుతో ఆమె పాడుతోంది, చూశారా!” అన్న అర్థం స్ఫురింపజేసే హావభావాలు స్వామిలో వ్యక్తమయ్యేవి. ఎందుకంటే, స్వతః నాకు పాడటం అస్సలు తెలియదు. కేవలం స్వామి అనుగ్రహంతో, స్వామి ఇచ్చిన గొంతుతో నేను పాడటం మొదలుపెట్టాను.

మనం భజనలలో స్వామిని ‘దయాసాగరా’, ‘కరుణా సాగరా’ అని వర్ణిస్తాము కానీ, ఆ వర్ణన స్వామికి సరిపోదు అని నా అభిప్రాయం. ఎందుకంటే, సాగరానికి పరిమితు లుంటాయి. కానీ స్వామి దయకు, స్వామి ప్రేమకు హద్దులు లేవు. వారు అనంతప్రేమసాగరులు, అవ్యాజ కరుణామూర్తి.

- ‘శ్రీ సత్యసాయి మీడియా సెంటర్’ సౌజన్యంతో

దివ్య మధుర గానము

స్వర్గీయ పాండురంగ ఎస్. దీక్షిత్

గానము అందరి హృదయాలను సమ్మోహితం చేస్తుంది. అందులోనూ భక్తి సంగీతము హృదయాన్ని రంజింపజేయడమే కాకుండా, పవిత్రపరుస్తుంది. భక్తిగానమే పరమాత్ముని పాదపద్మముల సన్నిధికి రాజమార్గము. మన దేశ చరిత్రలో ఎందరో మహానుభావులు, భక్తిగాన మార్గముద్వారా పరమాత్ముని సన్నిధి పొందారు. వారి కీర్తనలద్వారా అమూల్యమైన, అపారమైన వారసత్వాన్ని మనకి అందజేశారు. వారి కీర్తనల మాధుర్యము ఎన్నటికీ తరగదు. ఆ కీర్తనలలోని ప్రజ్ఞాసము, భక్తిరసము, మానవుని హృదయాన్ని మనోబుద్ధులను వికసింపజేయటానికి దోహదమవుతాయి.

ఏ విద్యలూ ఎరుగని, అక్షర జ్ఞానము కూడా లేని బృందావనవాసులైన గోపగోపికలు, శ్రీకృష్ణుని మురళీ గానానికి తమ హృదయాలని అర్పితం చేసుకున్నారు. ఆ అర్పణ ఫలితము ఏమిటి? ఆ అతిసామాన్య వ్యక్తులను ప్రపంచ ఆధ్యాత్మిక చరిత్రలో సాటిలేనట్టి మహా యోగులుగా మార్చివేసింది. వారు లోకైక నాయకుడైన శ్రీకృష్ణుణ్ణి తమ హృదయాలలో బంధించివేశారు. భగవంతునితో అభేదత్వము పొందగలిగారు.

శ్రీ సత్యసాయి కృష్ణుడుకూడా ఆ బృందావన దివ్య నాదమును వారి పాటలలో, మాటలలో మనకి వినిపిస్తూనే ఉంటారు. భగవంతుని వివిధ దివ్య నామములను కీర్తిస్తున్న భజనలను పాడుతూ, మన హృదయాలను ఆనందంతో నింపుతూంటారు. పవిత్ర భగవన్నామ సంకీర్తనద్వారా, మనలను ఉద్ధరించడానికై అవతరించారు, మన బాబా.

సర్వసృష్టికీ ఆది, ఆధారము ఆ పరమాత్ముడే! సర్వ విద్యలకూ, సకల కళలకూ, జన్మస్థానము అతడే! అన్ని కళలలోనూ ఉత్కృష్టమైన సంగీతము ఆ పరమాత్ముని నుంచే జన్మించినది. సంగీత శాస్త్రానికి ఆధారమైన సామవేదము కూడా పరమాత్ముని శ్వాసయే. సంగీత వాయిద్య ఉపకరణములుకూడా భగవత్స్వరూపమునకు చెందినవే! వీణ సరస్వతీమాతకు చెందినది; డమరు శివదేవుని చేతిలో ఉంటుంది; మురళి శ్రీకృష్ణ భగవానుని తోడుగా ఉంటుంది.

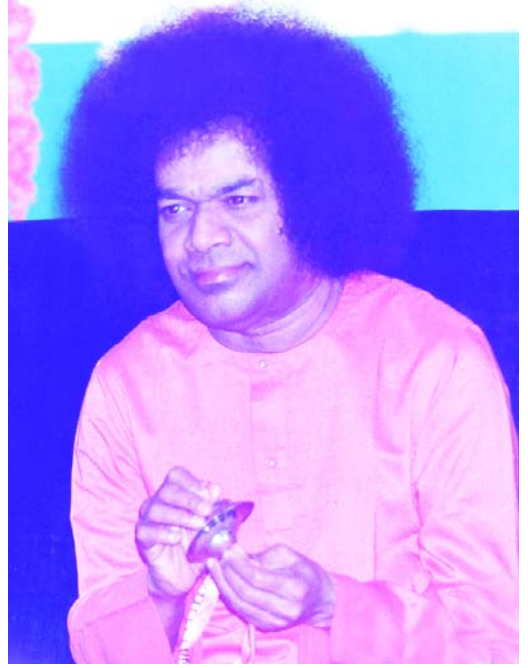
మన స్వామి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారితో నాకు కలిగిన కొన్ని దివ్య అనుభవాలను పాఠకులకు చెప్పబోతున్నాను. మన స్వామి వేదనారాయణుడు, గానప్రియుడు. వారు బాల్యమునుంచీ నామస్మరణ, నామ సంకీర్తన ప్రజలలో వ్యాపింపజేయటానికై పూనుకున్నారు. భగవన్నామములోని మాధుర్యాన్ని, అమృతాన్ని అందరూ గ్రోలాలని నామసంకీర్తనను వ్యాపింపజేస్తున్నారు. స్వామి చెప్పారు, భగవంతుని అనంత నామాలలో ఏ ఒక్క నామమైనా చాలు, సకల బాధలనూ నివారించడానికి. నామము సర్వరోగ నివారిణి అయిన సంజీవని వంటిది. భగవత్స్వరూపమూ, భగవన్నామమూ అభేదములే. 'నామము', 'నామి' రెండూ ఒక్కటే. ఆ 'నామి'ని

చేరుకోవడానికి నామమే అతి సులభమైన బాట అని. స్వామి ఇంకా చెప్పారు, నామికంటేకూడా నామమే శక్తిమంతమైనదని. వానరులు రామనామం జపిస్తూ, పెద్దపెద్ద రాతిబండలను, ఆ బండలమీద 'రామ' అని రాసి సముద్రములో విసిరినప్పుడు అవి మునిగిపోకుండా సముద్రముమీద సేతువుగా ఏర్పడిన ఘట్టాన్ని, నామము యొక్క ఉత్కృష్టతను సూచించడానికి ఒక ఉదాహరణగా బాబా చెబుతారు. "నీవు సంసార సాగరంలో మునిగి పోకుండా భగవన్నామము నిన్ను కాపాడుతుంది. నామమే నీకు సర్వదా రక్ష" అంటారు.

బాబా పాడుతుంటే మనకి ఎంత ఆనందమవుతుంది! స్వామి పాట వింటుంటే, శ్రీకృష్ణుని మురళీ గానము విని గోపికలు ఎట్లు పరవశం చెందారో, అట్లాంటి స్థితి పొందుతాము. స్వామి తమ దివ్యగాన మాధుర్యంతో మన హృదయాలలో అమృత వర్షం కురిపిస్తారు.

నాదబ్రహ్మ స్వరూపమే బాబా. వారు సునాయాసంగా, స్వాభావికంగా పాడుతారు. శ్రుతి, తాళము, లయ అన్నీ అతిసమరసంగా కుదురుతాయి. ఇంక శాస్త్రీయ సంగీతములో వారి ప్రావీణ్యత అనన్య సామాన్యం.

ఒక పర్యాయము నాకు స్వామితో బొంబాయి నుంచి బెంగళూరువరకు కలిసి ప్రయాణము చేసే అదృష్టము లభించింది. కారులో భజన చేస్తున్నాము. కారుకూడా మా భజనకి తాళం వేస్తోందా అన్నట్లు నడుస్తోంది. బాబా మంజిరా వాయిస్తున్నారు. ఎంత సున్నితంగా, ఎంత ప్రావీణ్యతతో స్వామి వ్రేళ్ళు మంజిరామీద నాట్యం చేస్తూ ఎట్టి మధుర ధ్వనులు మ్రోగించాయో! అంతా ఆ మాధుర్యంలో మునిగిపోయాము. అన్నీ మరచిపోయి ఇంకో లోకంలో విహరిస్తున్నట్లయిపోయింది మాకు. స్వామి కర్ణాటక సంగీతములోని వివిధ విషయాలను, సంగతులను నాకు తెలియజేశారు. హిందుస్తానీ సంగీతములోని 'తారణ' లాంటి ఒక రాగము కర్ణాటక సంగీతములో స్వామి వినిపించారు. ఎట్టి అసమాన సంగీత జ్ఞానము స్వామిది! ఒక రాగ మాలిక కూడా స్వామి పాడారు. అది అతి కష్టమైనది. కానీ, స్వామి ఎంతో అద్భుతంగా పాడారు. మమ్మల్ని ఎంతో ముగ్ధులను చేశారు.

సంగీతములోని రసత్వము, మాధుర్యము, దివ్యత్వము బాబావారి నడకలోనూ, ప్రతి కదలికలోనూ, వ్యక్తమవుతూనే ఉంటుంది. సంగీతరసము వారి పద్యములలాంటి కళ్ళల్లోనూ, చూపులలోనూ, వారి పెదవులమీద నాట్యమాడే చిరునవ్వులోనూ, వారు పలికే ప్రతి మాటలోనూ, పొరలివస్తూనే ఉంటుంది. లలిత సాహిత్య కళలన్నింటికీ తల్లి అయిన సరస్వతీదేవియే మన స్వామిగా అవతరించినప్పుడు అట్లుగాక ఇంకెట్లు ఉంటుంది!

ఒక పర్యాయం భగవాన్ బాబావారు ఢిల్లీ పర్యటనలో ఉన్న సమయంలో సభాస్థలి జనంతో క్రిక్కిరిసిపోయింది. ఎంత విశాల ప్రాంగణమైనా త్రివిక్రములైన బాబావారి సమావేశాలకు ఎక్కడ సరిపోతుంది! జనం వరద ప్రవాహంలాగా వచ్చేస్తున్నారు. స్వామివారి దర్శనముతో, తమ హృదయతాపాన్ని చల్లార్చుకుని, నేత్రాలకు విందు చేసుకునే అవకాశం ఎవరు వదలుకుంటారు?! ఒక్క దర్శనంతో జీవితమంతా సఫలం గావించుకునే అపూర్వ అవకాశం ఎవరు పోగొట్టుకుంటారు?! జనం సముద్ర కెరటాల్లాగా ఒకరిమీద ఒకరు పడి త్రోసుకుని ముందుకు

వచ్చేస్తున్నారు. త్రొక్కిసలాట అయ్యేటట్లు ఉంది. ముందున్నవారు ఎక్కడ సలిగిపోతారో అన్న పరిస్థితి, భయము ఏర్పడి అంతా గందరగోళంగా ఉంది. ఆ పరిస్థితిలో స్వామి ఒక భజన పాట మొదలుపెట్టారు. ఏమి ఆశ్చర్యము! ఏమి విచిత్రము! అంతటి అలజడి అలాగే మటుమాయమైపోయింది. స్వామి భజన పాట తప్ప అంతా నిశ్శబ్దమైపోయింది. అలనాడు బృందావనంలో శ్రీకృష్ణుని మురళీనాదం ఏవిధంగా అందరినీ ముగ్ధులను చేసేదో అదేవిధంగా శ్రీ స్వామివారి దివ్యగానము ఎక్కడివారిని అక్కడ కూర్చోపెట్టేసి అందరినీ ఆనందంలో ముంచెత్తింది.

భజనలు పాడేటప్పుడు మాటల కూర్పు, ఉచ్చారణ సక్రమంగా ఉండాలని స్వామి చెబుతారు. పలికే శబ్దానికి

అర్థం సరిగ్గా ఉండాలి. భగవంతుని ప్రతి నామమూ, అంతేకాదు, భజనలోని ప్రతి మాట కూడ మహామంత్రం లాంటిది, అతి శక్తివంతమైనదీను. తప్పుగా పలికితే ఆ శక్తి తగ్గుతుంది. అందమూ, ఆనందమూ పోతాయి.

‘శివం’ భూమిపూజ సందర్భంగా మా కుటుంబానికి హైదరాబాదులో స్వామి సన్నిధిలో ఉండే భాగ్యము లభించింది. ఆ సమయంలో భజనయొక్క పద్ధతినిగురించి నాకు తెలియని ఎన్నో విషయాలు స్వామి చెప్పారు. బాబావారు నాదసింధువు. మనము ఆ మహాసాగరంలో చిన్నచిన్న బిందువులము. మనమంతా పరబ్రహ్మస్వరూపుని అంశములమే! ఆయన మన సొత్తు. ఎంత భాగ్యశాలురము మనము! ❖

❖ శ్రీ సత్యసాయి గీతములు - 14, 15 ❖

పారి రారయ్యా....

(కాంభోజి)

పారి రారయ్యా - పర్తిపురీకే - బాబను చూడ పామరులారా ||పారి||
కోరిన వరములొసంగును వారే - దారిజూపే - దయాసింధో ||పారి||
జపతపములను చేయనక్కరలేదు - నిజభక్తితో వారి నామస్మరణమే చాలు
చపల చిత్తములకు చోటియ్యక మీరు సతతము భజించి సద్గతి పొందుడీ ||పారి||

రారా పర్తి విహార...

(హూయామాళవగోళి)

రారా పర్తి విహార - చలమేలరా? - బ్రోవ ||రారా||
తారాధిపాసనా దయరాదదేలరా
పర్తిపురీశ నీకు - పరాఙ్ముఖ మేల దేవా ||రారా||
వాదా - నేను నీవాడ గాదా - నిను నమ్మితిని సదా
కనికరము యింతలేదా - శ్రీ సత్యసాయినాథా
స్వామీ - పిలిచిన పలుకవేమి? నే జేసిన నేరమేమీ?
దయయుంచి బ్రోవవేమీ - శ్రీ సాయినాథస్వామీ ||రారా||

వైభవంగా వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం, శ్రీ సత్యసాయి

సెంట్రల్ ట్రస్టుకు యునైటెడ్ నేషన్స్ నుండి అరుదైన గౌరవం

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

దేవీ నవరాత్రి మహోత్సవాలు:

ప్రశాంతినిలయములో 2020 అక్టోబర్ 17న ఉదయం శుభ ఘడియల్ కలశ స్థాపన చేసి, దేవీ నవరాత్రి మహోత్సవాలను ప్రారంభించారు. ముందుగా కలశాన్ని సాయికుల్యంత్ హాలులో దివ్య సన్నిధానమువద్ద ఉంచి, వేదమంత్రములతో పవిత్రము గావించి, అనంతరం, భజన మందిరములో స్థాపించి, పూజాదికాలను నిర్వహించారు.

ప్రశాంతినిలయములో దేవీ నవరాత్రి మహోత్సవములు జరుగుతూ ఉండగా, మూడవ రోజున, అనగా అక్టోబరు 19న ఉదయం పూర్ణచంద్ర సభామంటపములో వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞము ప్రారంభమయింది. ఆరోజు ఉదయం 9 గంటల తరువాత ఋత్విక్కులు పవిత్ర కలశాన్ని భజన మందిరము నుండి వేదోచ్ఛారణతో పూర్ణచంద్ర సభామంటపములో ఏర్పరచిన యజ్ఞ వేదిక వద్దకు గొనిపోయారు. దారువులతో అగ్నిని మథించి, యజ్ఞకుండములో వేశారు. తొమ్మిదిన్నర గంటల ప్రాంతంలో యజ్ఞము ప్రారంభమయింది. యజ్ఞపురుషులు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి 10 గం॥ 45 ని॥లకు మంగళ హారతిని ఇచ్చారు. అనంతరం భక్తులు యజ్ఞ వేదికను దర్శించి, ఆశీస్సులను అందుకున్నారు.

ఆయుధపూజ: భగవాన్ బాబావారి స్వర్ణరథానికి, వారు ఉపయోగించిన ఇతర వాహనములకు అక్టోబరు 24న సాయికుల్యంత్ హాలులో ఉదయం 8 గంటలకు పూజ చేశారు, నారికేళ ఫలములను సమర్పించారు, హారతినిచ్చారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సభ్యులు, ఆశ్రమ నిర్వాహకులు ఆయుధ పూజలో పాల్గొన్నారు. వేద ప్రవచనానంతరము భజన చేసి, భగవాన్ బాబావారికి మంగళ హారతి ఇచ్చారు.

పూర్ణాహుతి: అక్టోబరు 19వ తేదీన

ప్రారంభమైన వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞము అక్టోబరు 25 నాడు పూర్ణాహుతితో ముగిసింది. ఆరోజు ఉదయం 7 గంటలకు యజ్ఞములో చివరి ఘట్టము ప్రారంభమై 10

గం॥ 15 ని॥ల వరకు కొనసాగింది. అనంతరం యజ్ఞ పురుషులైన భగవాన్ బాబావారికి మంగళ హారతినిచ్చి, భక్తులపై పవిత్ర జలాన్ని సంప్రోక్షించారు.

ఆ రోజు ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసములో భగవాన్ బాబావారు పంచయజ్ఞములను ఆచరించవలసిన ఆవశ్యకతను వివరించారు.

దివ్య సందేశం: యజ్ఞమునకు ఆధారము

యజుర్వేదము. సమస్త యజ్ఞములు యజుర్వేదము నుండే ఆవిర్భవించినవి. 'యజ్' అనే ధాతువునకు 'దైవపూజ', 'ధ్యానము', అని అర్థము. యజ్ఞ యాగాది కర్మకాండలద్వారా లోకకళ్యాణం గావించే నిమిత్తమై ఆవిర్భవించినదే యజుర్వేదము.

యజ్ఞములు ఎప్పుడు చేయాలి? ఏ సమయంలో ఎట్టిది? అనే కాలజ్ఞానమును నిరూపించే నిమిత్తమై యజుర్వేదమునుండి మొట్టమొదట జ్యోతిశ్శాస్త్రము ఆవిర్భవించినది. యజ్ఞవేదికపై హోమగుండమును ఏరీతిగా ఏ పదార్థంతో నిర్మించాలన్న విచారణను పురస్కరించుకొని వాస్తుశాస్త్రము నిర్మాణమైనది. మంత్రములను సరైన రీతిలో ఉచ్చరింపజేసే నిమిత్తమై వ్యాకరణ శాస్త్రమును కూడా యజుర్వేదము నిర్మించినది. వాస్తు, వ్యాకరణ, జ్యోతిశ్శాస్త్రములను నిర్మించడమేగాక ప్రధానమైన యజ్ఞములను కూడా సంకల్పించినది. అవి

హవిర్బుజ్జము, సోమయజ్జము. వేదాధ్యయనము చేయగలిగిన మేధావంతులు, శాస్త్రసంపన్నులైన విప్రులు మాత్రమే ఈ యజ్జములను ఆచరించాలి. కనుక, యజుర్వేదము ఇంతటితో తృప్తిపడక వేదము నెరుగని సామాన్య గృహస్థులు తమ నిత్యజీవితములో అనుభవించగల మరికొన్ని యజ్జములనుకూడ నిర్మించినది. అవే దేవ యజ్జము, ఋషియజ్జము, పితృయజ్జము, మనుష్య యజ్జము, భూతయజ్జము, ఇవి పంచయజ్జములు.

దేవయజ్జము: భగవంతుడు రసస్వరూపుడై మన దేహములోని సర్వాంగములందు సంచరిస్తున్నాడు. జాగ్రత్, స్వప్న, సుషుప్తి మూడు అవస్థలందుకూడ దేహమును కాపాడుతూ పోషిస్తున్నాడు. అట్టి భగవంతుని కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా గౌరవించి, స్మరించి, పూజించడమే దైవయజ్జము.

ఋషియజ్జము: మానవుడు పవిత్రమార్గంలో ప్రవేశించి విలక్షణ తత్వాన్ని అభివృద్ధి పరచుకోవడానికి ఋషులు అనేక శాసనముల నేర్పరారు. ఏ కర్మ, ఏ మార్గంలో, ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఏవిధంగా, చేయాలో శాసించేవి శాస్త్రములు. ఇవి వారు ఆచరించి అనుభవించి అందించిన సుధానిధులు. ఆదర్శప్రాయమైన జీవితం గడపడానికి మార్గము నేర్పరిచిన ఋషులను గౌరవించి స్మరించడమే ఋషియజ్జము.

పితృయజ్జము: మన జీవితమునకు మూల కారకులు మాతాపితరులే. అట్టి పూజనీయులైన తల్లిదండ్రులను గౌరవించి వారిని ప్రసన్నులను గావించుకొని సేవించి వారి జీవితకాలమంతా వారి ఆజ్ఞను శిరసావహించి వారు గతించిన తరువాత వారి జ్ఞాపకార్థమై దానధర్మములవంటి సత్కర్మలు ఆచరించి వారి తృప్తికై నెలకొక పర్యాయము లేదా సంవత్సరానికొక పర్యాయం తర్పణం గావించి శ్రాద్ధకర్మలు చేస్తూ వారిని ప్రేమపూర్వకంగా స్మరిస్తూ కన్నీటిధారలు కార్చడం పితృయజ్జము.

మనుష్యయజ్జము: తోటి మానవులు కష్టనష్టాలకు గురియైన సమయంలో వారికి చేతులారా తగు సహాయం చేయడం, దీనుల దుఃఖాన్ని బాపుటకు దానధర్మములు చేయడం, రోగులకు సేవ చేయడం, సమాజంలో తోటి మానవులకు సేవ చేయడంద్వారా వారిని ఆనందపరచి తాను ఆనందించడం, మనుష్య యజ్జము.

భూతయజ్జము: చాలామంది సాధారణంగా తమ ఇళ్ళల్లో పశువులో, పక్షులో, కుక్కలో, పిల్లులో పెంచుకుంటూ ఉంటారు. వాటిపై ప్రీతిని చూపి వాటికి సకాలంలో ఆహారం అందించి, సర్వభూత స్వరూపుడు భగవంతుడే అని విశ్వసించి నోరులేని జీవులను పోషించడం భూతయజ్జము. పూర్వ కాలంలో స్త్రీలు ఇళ్ళముందర నూకపిండితో ముగ్గులు వేయడం ఇళ్ళకు కళ్యాణకరమని భావించేవారు. ఇందులో భూతదయ కూడా ఇమిడి ఉన్నది. చీమలు, పక్షులు ఆ బియ్యపు పిండిని భుజించి తృప్తిపొందుతాయి. అతिसామాన్యమైన స్వల్పకార్యమైనా త్యాగభావంతో ఆచరిస్తే అదే వేదకర్మ అవుతుంది. ఏ వేదశాస్త్రము తెలియనివారు కూడా నిత్యజీవితంలో పవిత్ర కర్మలు ఆచరించి అవే యజ్జకర్మలుగా విశ్వసించాలి.”

యునైటెడ్ నేషన్స్ నుండి శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ కు లభించిన అరుదైన గౌరవం

యునైటెడ్ నేషన్స్ ఎకనామిక్ మరియు సోషల్ కౌన్సిల్ విభాగము శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ కు ‘ప్రత్యేక సంప్రదింపు హోదా’ (స్పెషల్ కన్సల్టేటివ్ స్టేటస్)ను ధ్రువీకరించింది. ఈ విషయాన్ని శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ మేనేజింగ్ ట్రస్టీ శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ ఒక వీడియో సందేశముద్వారా వెల్లడించారు.

‘స్పెషల్ కన్సల్టేటివ్ స్టేటస్’ వలన శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు యునైటెడ్ నేషన్స్ ఎకనామిక్ మరియు సోషల్ కౌన్సిల్ విభాగము, వాటి అనుబంధ సంస్థలూ

నిర్వహించే ఆధికారిక చర్చలలోనూ, వారు చేపట్టే సంక్షేమ మరియు అభివృద్ధి కార్యక్రమాలలోనూ పాల్గొనవచ్చు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ ఎన్నో దశాబ్దాలుగా వివిధ రంగాలలో సేవలను అందిస్తున్నది. ఆయా రంగాలకు యునైటెడ్ నేషన్స్ లో ప్రాతినిధ్యము వహించవచ్చు. ఈ ప్రత్యేక హోదా, విశ్వజనీనమైన 'ప్రేమ - సేవ' సందేశమును ప్రపంచవ్యాప్తము గావించి, తద్వారా కోట్లాది ప్రజలను ప్రభావితాలను చేయడానికి భగవాన్ బాబావారు సాయిభక్తులకు అనుగ్రహించిన మహత్తరమైన అవకాశం.

యథార్థ సమాచార వికేంద్రీకరణ - శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ విశిష్ట సేవలు

కరోనా వైరస్ మహమ్మారి తాకిడితో మానవాళి స్థితిగతులు అతలాకుతలమైన తరుణంలో, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ మరియు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు 'యునిసెఫ్' (UNICEF) కు సహకరిస్తూ వైరస్ కు సంబంధించిన సరియైన, యథార్థమైన సమాచారాన్ని ఒక సమగ్రమైన ప్రణాళికద్వారా ప్రజలకు అందించడానికి ఉద్యమించాయి. ఈ విషయాన్ని శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ మేనేజింగ్ ట్రస్టీ శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్ 2020 అక్టోబరు 14న, ప్రశాంతినిలయములో, ఒక వీడియో సందేశముద్వారా ధ్రువీకరించారు.

'యునిసెఫ్' శ్రద్ధ, గౌరవము, నిష్పాపట్యం, విశ్వాసం మరియు బాధ్యతలనే మౌలిక విలువలతో రూపొందించబడిన సంస్థ. ప్రస్తుతం 'యునైటెడ్ నేషన్స్ చిల్డ్రన్ ఫండ్'గా వ్యవహారంలో ఉన్న ఈ అంతర్జాతీయ సంస్థ బాలల జీవన ప్రమాణాన్ని మెరుగుపరచడానికి కృషి చేస్తున్నది. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు భగవాన్ బాబావారి దివ్యస్ఫూర్తితో, సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలనే మానవతా విలువలు ప్రాతిపదికగా మానవాభ్యుదయానికి కృషి చేస్తున్నాయి. 'యునిసెఫ్' ప్రతిపాదించిన సమాచార వికేంద్రీకరణములో ఆధ్యాత్మిక భావస్ఫూర్తితో సేవలను అందించే శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు భాగస్వాములు కావడము ముదావహం.

'యునిసెఫ్' ప్రతిపాదన ప్రకారం సామాజిక మాధ్యమాల వ్యవహార శైలిపై, వివిధ భాషలలో పట్టు ఉన్న యువశక్తిని, సమాచార వికేంద్రీకరణమునకు వినియోగిస్తున్నారు. శ్రీ సత్యసాయి సేవాదళ సభ్యులకు అంతర్జాలంద్వారా 'యునిసెఫ్' మరియు అంతర్జాతీయ ఆరోగ్య సంస్థ రూపొందించిన వివిధ అంశాలలో శిక్షణ ఇస్తారు. ఈ స్వచ్ఛంద సేవకులు కరోనా వైరస్ లక్షణాలను, వైరస్ సోకకుండా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలను, క్వారంటైన్ ఆవశ్యకతను ప్రజలకు వివరిస్తారు. శారీరక ఆరోగ్యముతో పాటు మానసిక ఆరోగ్య పరిరక్షణ, ఆర్థిక క్రమశిక్షణలపట్ల అవగాహన కలిగిస్తారు. బాలల సంరక్షణ, నిత్య జీవితములో బాలలు ఎదుర్కొనే అపాయాలపట్ల వారిని చైతన్యవంతులను చేయడం, గృహహింసను నిరోధించడం ఈ ప్రణాళికలో ముఖ్యాంశాలు.

ముందుగా 4000 మంది సేవాదళ సభ్యులను నాలుగు బృందాలుగా చేసి (ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి 2000, తెలంగాణ నుండి 1000, కర్ణాటక నుండి 1000) శిక్షణ ఇస్తారు. అనంతరం తమిళనాడు, కేరళ రాష్ట్రాల సేవాదళ సభ్యులు, ఆ తరువాత, భారతదేశవ్యాప్తముగా సేవాదళ సభ్యులు శిక్షణ పొందుతారు. ఈ ప్రారంభ సమావేశాన్ని వెబినార్ ద్వారా 'యునిసెఫ్'కు చెందిన శ్రీ సీమాకుమార్, కమ్యూనికేషన్స్ రిసోర్స్ యూనిట్ కు చెందిన శ్రీ అరవింద, అంతర్జాతీయ ఆరోగ్య సంస్థ నిపుణులు నిర్వహించారు. మేనేజింగ్ ట్రస్టీ శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్, ఆలిండియా ప్రెసిడెంట్ శ్రీ నిమీష్ పాండ్య, నేషనల్ సేవా కోఆర్డినేటర్ శ్రీ కోటేశ్వరరావు, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు శ్రీ ఎస్.జి. చలం ఈ వెబినార్ లో పాల్గొన్నారు.

ఆ సందర్భములో శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్, లాక్ డౌన్ విధించినప్పటి నుండి శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ మరియు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాలను వివరించారు. వైరస్ కు సంబంధించి, సరియైన, ధ్రువీకరించిన సమాచారాన్ని మాత్రమే చేరవేయడముద్వారా, అసత్య సమాచారంవలన ఏర్పడే అనర్థాలను నిరోధించవచ్చు, ప్రజలు భయ విహ్వలరు కాకుండా చూడవచ్చు అన్నారు. భగవాన్ బాబావారు మానవాళికి అందించిన దివ్యకానుక శ్రీ సత్యసాయి

సేవాసంస్థ అన్నారు. అర్చలను ఆడుకోవడములో, జీవన సాఫల్యాన్ని ఆకాంక్షించేవారికి తోడ్పడటములో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ చేస్తున్న కృషి అపారం అన్నారు.

జాతీయ విద్యావిధానం - శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సహకారం

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్, నేషనల్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషనల్ రీసెర్చ్ అండ్ ట్రైనింగ్ - సెంట్రల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషనల్ టెక్నాలజీ (NCERT-CIET)ల మధ్య జాతీయ స్థాయిలో విద్యాభివృద్ధికి 2020 నవంబరు 1వ తేదీన ఒక అవగాహన కుదిరింది. ఆ ప్రకారము, విజ్ఞానముతోపాటు మానవతావిలువలు, శీలనిర్మాణము, భారతీయసంస్కృతి, ఆధ్యాత్మికతలు ప్రాతిపదికగా శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని రూపొందించిన అభ్యసన వనరులు 'యన్ సి ఇ ఆర్ టీ - సి ఐ ఇ టీ' కి అందుబాటులో ఉంటాయి. ఈ ఒప్పందంపై శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ మేనేజింగ్ ట్రస్టీ శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్, 'యన్ సి ఇ ఆర్ టీ - సి ఐ ఇ టీ' తరపున జాయింట్ డైరెక్టర్ శ్రీ అమరేంద్ర బెహర సంతకము చేశారు.

గత దశాబ్ద కాలముగా 'శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని' ప్రాజెక్టు రూపొందించిన సమగ్ర విద్యావిధానమువలన వేలాదిగా విదార్థినీ విద్యార్థులు ప్రయోజనము పొందుతున్నారు. భగవాన్ బాబావారు 2010 నవంబరు 23న శ్రీకారం చుట్టిన ఈ ప్రాజెక్టు అధ్యాపకులను, ముఖ్యముగా గ్రామీణ ఉపాధ్యాయులను బోధనా పద్ధతులలో, సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని వినియోగించడములో నిష్ణాతులను చేస్తుంది. భగవాన్ బాబావారు ప్రశాంతి నిలయములో పాఠశాలలను, విశ్వవిద్యాలయాన్ని స్థాపించిన అనంతరం, విలువలతోకూడిన విద్యయొక్క ప్రయోజనాలను ఎట్టి పరిమితులూ లేకుండా బాలలందరికీ అందించాలని, గ్రామీణ మరియు పట్టణ ప్రాంత బాలల మధ్య విద్యాసముపార్జనలో సంఖ్యాపరంగాను, అక్షరాస్యతా పరంగానూ ఉన్న తేడాలను తొలగించాలనే లక్ష్యముతో 'శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని' పథకాన్ని ప్రారంభించారు.

ప్రస్తుతం ఈ విద్యావిధానము 'సి బీ ఎస్ ఇ' మరియు ఆయా రాష్ట్రాల బోధనాంశాలను పరిగణనలోకి

తీసుకున్నది. గ్రేడ్ 1 నుండి గ్రేడ్ 9 వరకు విజ్ఞానశాస్త్రం, గణితశాస్త్రం, సాంఘికశాస్త్రం మరియు ఇంగ్లీష్ గ్రామర్ అభ్యసనకు సంబంధించిన వనరులు ఉన్నాయి. 2017లో శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని డైరెక్టర్ శ్రీమతి కరుణా మున్నీ నేతృత్వంలో అభ్యసన విధానాన్ని సవరించి, క్రమబద్ధీకరించారు. ఇప్పటివరకు 1200 పాఠ్య ప్రణాళికలను రూపొందించి, వాటిని 'శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని'యొక్క అంతర్జాల వ్యవస్థలో పొందుపరిచారు.

భారత ప్రభుత్వపు నీతి ఆయోగ్ (నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఫర్ ట్రాన్స్ఫార్మింగ్ ఇండియా) శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని నిర్వాహకులను న్యూఢిల్లీకి ఆహ్వానించి, విద్యావాహినియొక్క ముఖ్యాంశాలను వివరించమని కోరింది. అనంతరం, ఎంపిక చేసిన రెండు జిల్లాలలోని ప్రభుత్వ పాఠశాలలలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధానాన్ని అమలుచేసి చూశారు. ప్రప్రథమముగా తమిళనాడులోని విరుధునగర్ జిల్లాలోని ప్రభుత్వ పాఠశాలలనుండి వచ్చిన సమాచారం అత్యంత ఆశాజనకంగా ఉన్నది.

2020 అక్టోబరు 20న 'శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని' జాతీయస్థాయిలో అధ్యాపకులకు ఉపయుక్తమైన బోధనా వనరులను అందించే సంస్థగా భారత ప్రభుత్వ అంతర్జాల వ్యవస్థ DIKSHA (డిజిటల్ ఇన్స్ట్రక్షన్ ఫర్ నాలెడ్జ్ షేరింగ్)లో చేరింది. త్వరలో 'శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని' రూపొందించిన 1200 పాఠ్య ప్రణాళికలు భారత ప్రభుత్వ 'డిజిటల్ ఇన్స్ట్రక్షన్ ఫర్ నాలెడ్జ్ షేరింగ్' అంతర్జాల వ్యవస్థలో అందుబాటులో ఉంటాయి. భారతదేశంలోని అధ్యాపకులందరికీ 'శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని' పాఠ్య ప్రణాళికలను వినియోగించి, తద్వారా బాలలకు విజ్ఞానాన్ని అందించడముతోపాటు, వారి శీలనిర్మాణముపట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించడానికి అవకాశం లభిస్తుంది.

విదేశాలలో ఉన్న సాయి కేంద్రముల సమాచారం ఆర్జైంట్రినా:

భగవాన్ బాబావారి సందేశములు, ప్రబోధముల వ్యాప్తికై, ఒక సాయి భక్తుడు 2009 ఏప్రిల్ 23న రేడియో ఏ యమ్ 1090 లిబరేటెడ్ ఛానెల్లో వారానికి ఒక గంట సమయాన్ని కొనుగోలు చేశారు. ఆ రేడియో స్టేషన్

ఆర్జెంటైనాలో అతి పెద్ద నగరమైన రోసారియోలో ఉన్నది. సాయి సందేశామృతాన్ని తొమ్మిది సంవత్సరములు ఈ రేడియో ఛానెల్ ద్వారా ప్రసారము చేశారు. ప్రస్తుతం అంతర్జాలం, www.saibabarosariyo.org మరియు ట్యూబ్ ఛానల్, 'రేడియో సాయిబాబా రోసారియో' ద్వారా ప్రసారము చేస్తున్నారు. ఈ రేడియో స్టేషన్ లో 555 కార్యక్రమాలను, 274 ఇంటర్వ్యూలను రికార్డు చేశారు. ఈ స్టేషన్ నుండి ప్రసారమయిన కార్యక్రమాలు లాటిన్ అమెరికన్ సరిహద్దులకు ఆవల ఉన్న శ్రోతలను కూడా అలరించాయి. స్పానిష్ భాషలో కూడా ఒక చక్కని సాయి కార్యక్రమాన్ని ప్రసారం చేయడముతోపాటు, యుగావతారి భగవాన్ బాబావారితో భక్తులకు కలిగిన దివ్యానుభవాలను అంతర్జాలములో అందుబాటులో ఉంచారు.

బ్రెజిల్:

శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్, బ్రెజిల్ దేశ స్వచ్ఛంద సేవకులు మూడవ పర్యాయం 2020 ఫిబ్రవరి 22 - 25 తేదీలలో జనసామాన్యానికి వివిధ సేవలను అందించారు. పర్యావరణ పరిరక్షణ, ప్రజల ఆరోగ్యముపై వస్తు వినియోగ ప్రభావము, వినియోగదారులపై ప్రసార మాధ్యమాల, వాణిజ్య ప్రకటనల ప్రభావము ఈ కార్యక్రమములో ప్రధానాంశాలు. రీసైక్లింగ్ మీద అవగాహనను పెంచడంపై, భూ పరిరక్షణలో మానవుని పాత్రపై సదస్సులను నిర్వహించారు. సబ్బు తయారు చేయడంలో, రీసైకిల్డ్ కాగితముతో ఆటబొమ్మలను తయారుచేయడంలో శిక్షణ ఇచ్చారు.

కెనడా:

కుక్స్ విల్డ్, శ్రీ సత్యసాయి కేంద్ర మహిళా విభాగము వారు గత ఏప్రిల్ మాసములో 1,445 మాస్కులను విజయవంతంగా తయారు చేయగలగడంతో, ఉత్సాహంగా మే నెలలో కూడా మాస్కులను తయారుచేసి, ఉచితంగా పంపిణీ చేయాలని నిర్ణయించారు. పిన్న వయసువారు కూడా ఈ సేవలో పాల్గొని, మాస్క్ తయారుచేయడానికి అనుకూలమైన వస్త్రమును గురించి, పంపిణీ చేసేవారి సమాచారాన్ని సేకరించారు. సేవా విభాగము, మహిళా విభాగముతో కలిసి వస్త్రాన్ని సేకరించి, కెనడా ఆరోగ్య

సంస్థ మార్గదర్శక సూత్రాలను అనుసరిస్తూ, 377 మాస్కులను తయారుచేసి, 2020 మే 29న మైఖేల్ గారన్ హాస్పిటల్ కు అందజేశారు.

న్యూజిలాండ్:

శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్ స్వచ్ఛంద సేవకులు మరియు హామిల్టన్ శ్రీ సత్యసాయి కేంద్రములోని 'శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్' బాలలు హామిల్టన్ సిటీ కౌన్సిల్ తో కలిసి పర్యావరణ పరిరక్షణలో ఉత్సాహముగా పాల్గొన్నారు. హామిల్టన్ లోని మినోగ్ పార్కులోనూ, జంతు ప్రదర్శనశాలలోనూ మొక్కలను నాటారు. ఒక సరస్సును శుభ్రం చేశారు, ఒక దారిని పునర్నిర్మించారు.

యు.ఎస్.ఏ.:

కోవిడ్-19 మహమ్మారిని ఎదుర్కొనే ప్రక్రియలో భాగంగా, శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్ రీజియన్ 9 (సౌత్ వెస్ట్ యు.ఎస్.ఏ.) 2020 ఏప్రిల్ ప్రారంభంలో, నిస్వార్థముగా మానవతాదృక్పథముతో చేపట్టే సేవలను ప్రోత్సహించే పథకాన్ని ప్రారంభించింది. ఆరిజోనా సాయి కేంద్రమునుండి 30 మంది స్వచ్ఛంద సేవకులు ప్రాంతీయులతో కలిసి 2000 మాస్కులను తయారుచేసి శరణాలయాలలో, వైద్యాలయాలలో, ఇంకా వృద్ధులకు, ఆధ్యాత్మిక బృందాలకు పంచిపెట్టారు. దాదాపు సగం మాస్కులను కరోనా తాకిడికి తీవ్రంగా గురియైన 'నావాజో నేషన్'కి అందజేశారు. కాలరాడ్ లో శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్ కు చెందిన వయసు మళ్ళీన స్వచ్ఛంద సేవకులొకరు, పదవీ విరమణ చేసిన మరికొందరితో కలిసి 150 మాస్కులను తయారుచేసి, అక్కడి బాలల వైద్యాలయంలో, శరణాలయంలో పంపిణీ చేశారు. బాలలకొరకు ఆకర్షణీయముగా ఉండే 50 మాస్కులను తయారుచేసి పంచారు. వీరు తయారు చేసి ఇచ్చిన మాస్కును అందుకున్న ఒక నర్సు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ, "నేను కరోనా వ్యాధిపీడితులమధ్య పని చేస్తున్నాను. ఈ మాస్కును దివ్యప్రేమకు, దైవరక్షణకు సంకేతంగా భావించి ధరిస్తాను. ఈ మాస్కులను తయారు చేసిన హస్తాలు దైవహస్తాలే" అన్నారు.

- అంతర్జాతీయ శ్రీ సత్యసాయి సంస్థ సౌజన్యంతో

Date of Publication: 23rd November 2020

పాదముల నాశ్రయిస్తే పరమాత్మను పట్టవచ్చు

మాయ భగవంతుని నీడవలె వెన్నంటి ఉంటుంది. ఈ మాయను ఏరీతిగా మనము దూరం చేసుకోగలము? మొదట ఈ నీడకు, భగవంతునికి ఎక్కడ సంబంధం ఉన్నదని మనము విచారణచేయాలి. పాదాల దగ్గర తప్ప ఇంకెక్కడా నీడకు దేహముతో సంబంధము ఉండదు. ఇప్పుడు నా స్వరూపం మైకు ముందు నిల్చున్నది, నా నీడ నేలమీద పడుతున్నది. నాకూ, నీడకూ తల దగ్గర ఏమైనా సంబంధం ఉన్నదా? లేదు. భుజాల దగ్గర ఏమైనా సంబంధం ఉన్నదా? లేదు. చేతుల దగ్గర ఏమైనా ఉన్నదా అంటే, లేదు. పోనీ, కాళ్ళకు పైనేమైనా ఉన్నదా అంటే, లేదు. పాదాల దగ్గర మాత్రమే నాకు, నీడకు సంబంధం ఉన్నది. అనగా, మాయ భగవంతుని పాదం క్రింద ఉంటుంది. కనుక, భగవంతుని పాదం గట్టిగా పట్టుకుంటే మాయ దూరమైపోతుంది. పాదం పట్టుకోవటంలో అంతరార్థం ఇదే! దీనికి భాగవతం ఒక చక్కని దృష్టాంతం అందిస్తోంది. చిన్ని కృష్ణుడు పాలు, పెరుగు, మజ్జిగ తాను గ్రోలి, స్నేహితులకందించి, కుండలోని పాలు పారబోసి, అందులో తన పాదములు తడుపుకొని, గోపికలు వచ్చేసరికి పరుగెత్తిపోయేవాడు. కృష్ణుని పాదముద్రలను ఆధారం చేసుకొని వెళ్ళి గోపికలు ఆ చిత్తచోరుని పట్టుకోగలిగేవారు. పరమాత్మను తెలుసుకోవాలంటే అతని పాదములను ఆశ్రయించాలని ఈ సన్నివేశం చక్కగా బోధిస్తోంది.

- శ్రీసత్యసాయి

వార్షిక చందా: ₹ 90 (భారతదేశంలో) ₹ 900 లేక UK £ 13 లేక US \$ 18 (విదేశాలకు)
చందారుసుమును 1 లేదా 2 లేదా 3 సంవత్సరములకు చెల్లించవచ్చును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.